

U S T A W A

z dnia 2025 r.

o opakowaniach i odpadach opakowaniowych^{1), 2), 3)}

Rozdział 1.

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania i kompetencje organów administracji publicznej związane z wykonywaniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) (UE) 2025/40 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmiany rozporządzenia (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2019/904 oraz uchylenia dyrektywy 94/62/WE, zwanego dalej: „rozporządzeniem nr 2025/40”;
- 2) przepisy administracyjne i proceduralne regulujące nadzór nad wdrażaniem obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta opakowań oraz udzielanie zezwoleń na wypełnianie obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta opakowań;

1) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji:

- 1) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/40 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmiany rozporządzenia (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2019/904 oraz uchylenia dyrektywy 94/62/WE (Dz. Urz. UE L, 2025/40, 22.01.2025);
- 2) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 365 z 19.12.2014, str. 89, Dz. Urz. UE L 21 z 28.01.2015, str. 22, Dz. Urz. UE L 184 z 11.07.2015, str. 13, Dz. Urz. UE L 297 z 13.11.2015, str. 9, Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 43, Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 109 i Dz. Urz. UE L 191 z 28.07.2023, str. 1).

2) Niniejszą ustawą:

- 1) zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
 - 2) uchyla się ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 3) Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

- 3) sankcje za naruszenie przepisów rozporządzenia nr 2025/40;
- 4) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej, opakowaniowej oraz opłaty recyklingowej i opłaty SUP;
- 5) zasady działania systemu kaucyjnego w gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;
- 6) środki służące ochronie środowiska i ochronie życia ludzi przez zapobieganie niekorzystnemu wpływowi niektórych produktów z tworzyw sztucznych, w szczególności na środowisko wodne i zdrowie człowieka, oraz zmniejszanie tego wpływu.

Art. 2. 1. W sprawach dotyczących gospodarki odpadami opakowaniowymi, obowiązków ewidencyjnych i sprawozdawczych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w rozporządzeniu nr 2025/40 stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.⁴⁾).

2. W sprawach dotyczących wprowadzania do obrotu opakowań w zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w rozporządzeniu nr 2025/40 stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 1568).

Art. 3. Przepisów niniejszej ustawy, z wyłączeniem przepisów art. 40 i 41, nie stosuje się do producentów w zakresie opakowań, które w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu na terytorium kraju, a następnie w tym samym roku kalendarzowym udostępnili te opakowania na terytorium innego państwa członkowskiego. Udostępnienie na terytorium innego państwa członkowskiego może być również dokonane przez przedsiębiorcę innego niż producent na podstawie dokumentów potwierdzających to udostępnienie.

Art. 4. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) bardzo grubych torbach na zakupy z tworzywa sztucznego – należy przez to rozumieć bardzo grube torby na zakupy z tworzywa sztucznego, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 59 rozporządzenia nr 2025/40;
- 2) bardzo lekkich torbach na zakupy z tworzywa sztucznego – należy przez to rozumieć bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 57 rozporządzenia nr 2025/40;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1597, 1688, 1852 i 2029 oraz z 2024 r. poz. 1834, 1911 i 1914.

- 3) BDO – należy przez to rozumieć Bazę danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 4) dokumencie:
 - a) DPR – należy przez to rozumieć dokument potwierdzający recykling odpadów opakowaniowych, w tym określający masę tych odpadów i sposób ich recyklingu,
 - b) EDPR – należy przez to rozumieć dokument potwierdzający odpowiednio eksport odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi, w tym określający masę tych odpadów i sposób ich recyklingu;
- 5) eksporcie odpadów opakowaniowych – należy przez to rozumieć wywóz odpadów opakowaniowych z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi;
- 6) eksporterze odpadów opakowaniowych – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie eksportu odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty EDPR;
- 7) kaucji – rozumie się przez to kaucję, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 61 rozporządzenia nr 2025/40;
- 8) kategoriach materiałowych – rozumie się przez to następujące kategorie opakowań i odpadów opakowaniowych: tworzywa sztuczne, szkło, papier i tektura, metale żelazne, aluminium, drewno, inne;
- 9) grubych torbach na zakupy z tworzywa sztucznego – należy przez to rozumieć grube torby na zakupy z tworzywa sztucznego, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 58 rozporządzenia nr 2025/40;
- 10) lekkich torbach na zakupy z tworzywa sztucznego – należy przez to rozumieć lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 56 rozporządzenia nr 2025/40;
- 11) mikroprzedsiębiorstwie – należy przez to rozumieć mikroprzedsiębiorstwo zdefiniowane w Zaleceniu Komisji 2003/361/WE mającym zastosowanie w dniu 11 lutego 2025 r.;
- 12) nieodebranej kaucji – należy przez to rozumieć różnicę między kaucją pobraną a kaucją zwróconą, obliczoną na ostatni dzień danego roku kalendarzowego;
- 13) odpadach opakowaniowych – należy przez to rozumieć odpady opakowaniowe, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia nr 2025/40;

- 14) oksydegradowalnym tworzywie sztucznym – należy przez to rozumieć materiały z tworzyw sztucznych zawierające dodatki, które pod wpływem utleniania prowadzą do rozpadu tych materiałów na mikrofragmenty lub do ich rozkładu chemicznego;
- 15) opakowaniu – należy przez to rozumieć opakowanie, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 2025/40;
- 16) opakowaniu handlowym – należy przez to rozumieć opakowanie handlowe, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia nr 2025/40;
- 17) opakowaniu na napoje – należy przez to rozumieć opakowanie na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, mleko, przetwór mleczny, napój alkoholowy, z wyłączeniem płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 750, 905 i 924), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1620 i 1222) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.⁵);
- 18) podmiocie gospodarczym – należy przez to rozumieć podmiot gospodarczy, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 12 rozporządzenia nr 2025/40;
- 19) powierzchni sprzedaży – należy przez to rozumieć powierzchnię sprzedaży, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia nr 2025/40;
- 20) producencie – należy przez to rozumieć producenta, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 2025/40;
- 21) producencie SUP – należy przez to rozumieć:
 - a) osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej oraz osobę prawną mające miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium innego niż

⁵ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 67., Dz. Urz. UE L 158 z 21.06.2017, str. 5, Dz. Urz. UE L 120 z 08.04.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 64 z 01.03.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2791 z 31.10.2024, str. 1.

Rzeczpospolita Polska państwa, która zajmuje się zawodowo sprzedażą produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na terytorium kraju bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą umów zawieranych na odległość w rozumieniu art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 64, z późn. zm.³),

- b) osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej oraz osobę prawną mające miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju, która zajmuje się zawodowo w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej sprzedażą bezpośrednio prywatnym gospodarstwom domowym lub użytkownikom niebędącym prywatnymi gospodarstwami domowymi, za pomocą umów zawieranych na odległość w rozumieniu art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napełnionych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych;
- 22) produkcie jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych – należy przez to rozumieć produkt, wymieniony w załącznikach nr 4–8 do ustawy, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony;
- 23) przedsiębiorcy SUP – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236 z późn. zm.⁶), który importuje produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów jednorazowego

⁶) zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222. 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622 i 769.

- użytku z tworzyw sztucznych lub wytwarza produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i wprowadza je do obrotu, w tym wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 2023 r. poz. 1170), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy;
- 24) publicznej kampanii edukacyjnej – należy przez to rozumieć każde działanie mające na celu poprawę stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa, obejmujące informowanie o środkach służących zapobieganiu powstawania odpadów i zaśmiecaniu, prawidłowym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi, możliwym wpływie odpadów opakowaniowych, w tym odpadów powstałych z toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, na środowisko i zdrowie ludzi, dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, zakładach zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, w tym kampanie prowadzone w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym, a w odniesieniu do:
- a) opakowań oraz odpadów z nich powstających obejmujące również informowanie o zagadnieniach wskazanych w art. 55 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40,
 - b) opakowań wymienionych w pkt 1-4 załącznika nr 8 oraz odpadów z nich powstających obejmujące również informowanie o:
 - dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku, systemów ponownego użycia oraz najlepszych praktykach w zakresie należytego gospodarowania odpadami,
 - wpływie zaśmiecania oraz nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów na środowisko, w szczególności środowisko morskie,
 - wpływie nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów na sieci kanalizacyjne;
- 25) recyklerze odpadów opakowaniowych – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty DPR;
- 26) sektorze HoReCa – należy przez to rozumieć sektor HoReCa, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia nr 2025/40;

- 27) systemie kaucyjnym – należy przez to rozumieć system kaucyjny, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 62 rozporządzenia nr 2025/40;
- 28) środkach niebezpiecznych – należy przez to rozumieć:
- a) substancje chemiczne i ich mieszaniny zaklasyfikowane na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.) w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako rakotwórcze kategorii 1A lub 1B, mutagenne kategorii 1A lub 1B, działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1A lub 1B lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2, lub
 - b) środki ochrony roślin zaklasyfikowane w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategoriach 1 i 2 na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006;
- 29) terytorium kraju – należy przez to rozumieć terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 30) torbach na zakupy z tworzywa sztucznego – należy przez to rozumieć torby na zakupy z tworzywa sztucznego, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 55 rozporządzenia nr 2025/40;
- 31) tworzywie sztucznym – należy przez to rozumieć tworzywo sztuczne, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 52 rozporządzenia nr 2025/40;
- 32) udostępnianiu na terytorium kraju – należy przez to rozumieć udostępnianie na terytorium kraju w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia nr 2025/40;
- 33) upoważnionym przedstawicielu ds. ROP – należy przez to rozumieć upoważnionego przedstawiciela do spraw rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 2025/40;
- 34) uruchomieniu systemu kaucyjnego – należy przez to rozumieć dzień, od którego system kaucyjny dla produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego

użytku, o których mowa w poz. 1-4 załącznika nr 1 do ustawy, jest prowadzony przez podmiot reprezentujący zgodnie z zasadami określonymi w art. 117 ust. 1, jednak nie wcześniejszy niż dzień 1 października 2025 r.;

- 35) użytkownika końcowym – należy przez to rozumieć użytkownika końcowego, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 23 rozporządzenia nr 2025/40;
- 36) wewnątrzwspólnotowej dostawie odpadów opakowaniowych – należy przez to rozumieć wywóz odpadów opakowaniowych z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi;
- 37) wewnątrzwspólnotowym dostawcy odpadów opakowaniowych – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty EDPR;
- 38) wprowadzeniu do obrotu – należy przez to rozumieć wprowadzenie do obrotu, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia nr 2025/40;
- 39) wprowadzeniu do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych – należy przez to rozumieć pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne;
- 40) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – należy przez to rozumieć producenta udostępniającego na terytorium kraju produkty w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 1-4 załącznika nr 1 do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje;
- 41) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje – należy przez to rozumieć producenta udostępniającego po raz pierwszy na terytorium kraju produkty w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy, będących napojami, dokonującego wyłącznie sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do miejsca ustalonego między tym producentem a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego producenta opakowań po produktach tego samego rodzaju, udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju przez tego samego producenta;

- 42) wyrobach tytoniowych – należy przez to rozumieć wyroby tytoniowe w rozumieniu art. 2 pkt 48 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162 oraz z 2025 r. poz. 427 i 799).

Rozdział 2.

Właściwość organów

Art. 5. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 5 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 2025/40.

2. W sprawach objętych zakresem rozporządzenia nr 2025/40, ministrem właściwym w rozumieniu art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 6. 1. Organem nadzoru rynku w sprawach objętych zakresem rozporządzenia nr 2025/40 jest właściwy organ Inspekcji Handlowej.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, jest właściwy w szczególności w sprawach, o których mowa w art. 6 ust. 10, art. 15 ust. 8 i 10, art. 18 ust. 6-9, art. 19 ust. 5 i 6, art. 22 ust. 1, art. 29-30 i art. 32-33 rozporządzenia nr 2025/40.

Art. 7. Ilekoć w niniejszej ustawie jest mowa o marszałku województwa należy przez to rozumieć:

- 1) marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania odpowiednio:
 - a) producenta,
 - b) producenta SUP,
 - c) wytwórcy,
 - d) eksportera odpadów opakowaniowych,
 - e) przedsiębiorcy dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych,
 - f) podmiotu reprezentującego,
 - g) Organizacji ROP Opakowań lub organizacji ROP środków niebezpiecznych w opakowaniach,
 - h) producenta samodzielnie wypełniającego obowiązki w zakresie ROP;
- 2) marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych;

- 3) marszałka właściwego ze względu na miejsce pobierania opłaty recyklingowej, o której mowa w art. 19 ust. 1 oraz opłaty SUP, o której mowa w art. 20 ust. 1 i 2;
- 4) Marszałka Województwa Mazowieckiego – w przypadku, gdy podmiot, o którym mowa w pkt 1 nie posiada siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju oraz nie wyznaczył upoważnionego przedstawiciela ds. ROP.

Art. 8. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 23 rozporządzenia nr 2025/40, oraz w sprawach sprawozdania, o którym mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40, jest właściwy miejscowo marszałek województwa.

Art. 9. Główny Inspektor Ochrony Środowiska jest organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769) w stosunku do marszałka województwa w sprawach określonych przepisami działu 9 rozdziału 7 oraz rozdziałów 8 i 9.

Art. 10. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 19, 20, 39 i 128 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229).

Rozdział 3.

Wymagania dotyczące opakowań

Art. 11. 1. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 6 rozporządzenia nr 2025/40 w związku z art. 70 ust. 3 tego rozporządzenia dopuszcza się wprowadzanie do obrotu opakowań niespełniających wymagań w zakresie poziomów stężenia ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego.

2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, opakowania, do których nie stosuje się wymagań w zakresie poziomów stężenia ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego, kierując się właściwościami fizycznymi i składem chemicznym opakowań, a także ryzykiem powstania zagrożeń dla środowiska lub życia i zdrowia ludzi.

Art. 12. 1. Wprowadzający produkty w jednorazowych opakowaniach na napoje będących pojemnikami z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów może wprowadzać do obrotu napoje w tych pojemnikach, jeżeli zakrętki i wieczka tych pojemników wykonane z tworzyw sztucznych pozostają przymocowane do nich podczas etapu zamierzonego użytkowania napoju.

2. Do opakowań na napoje, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się szklanych lub metalowych butelek oraz pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych.

3. Do zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych, o których mowa w ust. 2, nie zalicza się metalowych zakrętek i wieczek z uszczelką z tworzyw sztucznych.

Rozdział 4.

Ograniczanie opakowań i odpadów opakowaniowych

Art. 13. Na zasadzie odstępstwa od art. 25 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40, mikroprzedsiębiorstwa od dnia 1 stycznia 2030 r. mogą wprowadzać do obrotu opakowania w formatach i do zastosowań wymienionych w załączniku V pkt 3 rozporządzenia nr 2025/40, jeśli wykazano, że niestosowanie takich opakowań lub uzyskanie dostępu do infrastruktury niezbędnej do funkcjonowania systemu ponownego użycia nie są technicznie wykonalne.

Art. 14. Na zasadzie odstępstwa od wskazanego w pkt 2 załącznika V do rozporządzenia nr 2025/40 ograniczenia w stosowaniu określonych formatów opakowań, od dnia 1 stycznia 2030 r. dozwolone jest stosowanie opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych służących do przechowywania paczkowanych świeżych owoców i warzyw o wadze poniżej 1,5 kg, jeżeli wykazano konieczność uniknięcia utraty wody lub jędrności, zagrożeń mikrobiologicznych lub wstrząsów fizycznych, utleniania lub jeśli nie ma innej możliwości, aby uniknąć mieszania się ekologicznych i nieekologicznych owoców i warzyw, zgodnie z dotyczącymi certyfikacji i znakowania wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848, bez ponoszenia nieproporcjonalnych kosztów ekonomicznych i administracyjnych.

Art. 15. 1. W celu korzystania z odstępstw, o których mowa w art. 13 i art. 14, podmiot gospodarczy dokonuje zgłoszenia do właściwego organu Inspekcji Handlowej.

2. Zgłoszenie zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu gospodarczego oraz adres zamieszkania lub siedziby;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) informację o statusie mikroprzedsiębiorstwa, w przypadku odstępstwa, o którym mowa w art. 13;
- 4) formaty i zastosowania opakowań, których dotyczy odstępstwo;

- 5) wskazanie okoliczności, których wykazanie jest wymagane na podstawie, odpowiednio, art. 13 lub art. 14;
- 6) okres korzystania z odstępstwa, nie dłuższy niż 5 lat.

3. Podmiot gospodarczy może wprowadzać do obrotu opakowania, o których mowa w art. 13, lub stosować opakowania, o których mowa w art. 14, jeżeli właściwy organ Inspekcji Handlowej w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia nie wyrazi sprzeciwu, w drodze decyzji.

4. Właściwy organ Inspekcji Handlowej wyraża sprzeciw, w przypadku gdy z informacji zawartych w zgłoszeniu, wynika, że nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa, odpowiednio, w art. 13 lub art. 14.

5. Właściwy organ Inspekcji Handlowej może z urzędu, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 4, oraz uprawnia zgłaszającego do korzystania z odstępstwa.

Art. 16. W przypadku, w którym wytwórca opakowania wielokrotnego użytku zwraca się do uczestników systemu ponownego użycia tego opakowania o pisemne potwierdzenie, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia nr 2025/40, potwierdzenia takiego należy udzielić w terminie 14 dni.

Art. 17. 1. Wyznaczenie osoby trzeciej na osobę odpowiedzialną za wspólny system lub wspólne systemy ponownego użycia na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia nr 2025/40 następuje w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej lub w formie dokumentowej, pod rygorem nieważności.

2. Podmiot gospodarczy oraz wyznaczona osoba trzecia, są obowiązani do przechowywania umowy, o której mowa w ust. 1 przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać.

Art. 18. 1. Dystrybutorzy końcowi mogą tworzyć grupy w celu wypełniania ich obowiązków określonych w art. 29 ust. 6 rozporządzenia nr 2025/40, zwane dalej „grupami dystrybutorów”, na warunkach określonych w art. 29 ust. 12 rozporządzenia nr 2025/40.

2. Utworzenie grupy dystrybutorów oraz przystąpienie do tej grupy następuje w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej lub w formie dokumentowej, pod rygorem nieważności.

3. Dystrybutorzy końcowi będący członkami grupy dystrybutorów są obowiązani do przechowywania umowy, o której mowa w ust. 2, przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać.

4. Dystrybutorów końcowych zwalnia się z obowiązku osiągnięcia celów określonych w art. 29 ust. 6 rozporządzenia nr 2025/40 jeżeli wykorzystywana przez nich powierzchnia sprzedaży spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) znajduje się w gminie o gęstości zaludnienia poniżej 54 osób/km²;
- 2) znajduje się poza skupiskiem ludności liczącym więcej niż 5 000 mieszkańców.

Rozdział 5.

Torby na zakupy z tworzywa sztucznego oraz produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych

Art. 19. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od użytkownika końcowego nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, zwaną dalej „opłatą recyklingową”.

2. Opłaty recyklingowej nie pobiera się od użytkownika końcowego nabywającego bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, która jest wymagana ze względów higienicznych lub oferowana jako opakowanie handlowe żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności.

Art. 20. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 4 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty SUP od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwana dalej „opłatą SUP”.

2. Do pobrania opłaty SUP jest również obowiązany przedsiębiorca pakujący i oferujący – za pomocą urządzenia vendingowego, w tym umieszczonego także w miejscach innych niż jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne – napoje lub żywność w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy będących opakowaniami.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.

Art. 21. 1. Maksymalna stawka opłaty recyklingowej oraz opłaty SUP wynosi 1 zł za sztukę odpowiednio torby na zakupy z tworzywa sztucznego lub sztukę produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionego w załączniku nr 4 do ustawy będącego opakowaniem.

2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, stawkę opłaty recyklingowej oraz stawkę opłaty SUP, kierując się koniecznością trwałego zmniejszenia zużycia toreb na zakupy z tworzywa sztucznego i produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy będących opakowaniami oraz mając na uwadze ich negatywny wpływ na środowisko, a także akceptowalny społecznie poziom stawki opłaty recyklingowej oraz opłaty SUP.

Art. 22. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 19 ust. 1, oraz przedsiębiorcy, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2, wnoszą pobrane opłaty na odrębne rachunki bankowe prowadzone dla każdej z opłat przez marszałka województwa w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym zostały pobrane.

Art. 23. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie wniósł pobranej opłaty recyklingowej albo wniósł opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość opłaty recyklingowej, stosując stawkę opłaty obowiązującą w roku kalendarzowym, w którym przedsiębiorca był obowiązany pobrać opłatę recyklingową.

2. W przypadku, gdy przedsiębiorcy, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2, nie wnieśli pobranej opłaty SUP albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość opłaty SUP, stosując stawkę opłaty obowiązującą w roku kalendarzowym, w którym przedsiębiorcy byli obowiązani do pobrania opłaty SUP.

3. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę recyklingową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty recyklingowej.

4. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 2, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę SUP w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty SUP.

5. Opłaty dodatkowe, o których mowa w ust. 3 i 4, wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzje ustalające ich wysokość stały się ostateczne.

Art. 24. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny oprocentowany rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej.

2. Marszałek województwa prowadzi odrębny oprocentowany rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty SUP i dodatkowej opłaty SUP.

3. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w art. 19 ust. 1 oraz art. 23 ust. 1 i 3, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 5, marszałek województwa przekazuje na rachunek dochodów budżetu państwa, w terminie 10 dni po upływie miesiąca, w którym wpłynęły.

4. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 i 4, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 6, marszałek województwa przekazuje na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „NFOŚiGW”, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału.

5. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w art. 19 ust. 1 oraz art. 23 ust. 1 i 3, w wysokości 1% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty obsługi administracyjnej oraz egzekucji należności z tytułu tych opłat.

6. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 i 4, w wysokości 5% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty obsługi administracyjnej oraz egzekucji należności z tytułu tych opłat.

Art. 25. W sprawach dotyczących opłat, o których mowa w art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 1–4, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, 497, 621, 622, 769 i 820), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 26. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 19 ust. 1, jest obowiązany do prowadzenia w postaci papierowej albo elektronicznej, ewidencji liczby nabytych

i wydanych użytkownikom końcowym toreb na zakupy z tworzywa sztucznego w danym roku kalendarzowym przez tego przedsiębiorcę.

2. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2, są obowiązani do prowadzenia, w postaci papierowej albo elektronicznej, ewidencji liczby nabytych i wydanych użytkownikom końcowym produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy będących opakowaniami w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 19 ust. 1, prowadzący więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną prowadzi ewidencję, o której mowa w ust. 1, oddzielnie dla poszczególnych jednostek.

4. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 20 ust. 1, prowadzący więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną prowadzi ewidencję, o której mowa w ust. 2, oddzielnie dla poszczególnych jednostek.

5. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 19 ust. 1, oraz przedsiębiorcy, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2, są obowiązani przechowywać informacje zawarte w ewidencji, o której mowa w ust. 1 i 2, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego informacje dotyczą.

6. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 19 ust. 1, oraz przedsiębiorcy, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2, składają sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa, odpowiednio w art. 73 ust. 2 pkt 2a lub 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonym w tej ustawie.

Art. 27. Zakazuje się udostępniania na terytorium kraju produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 5 do ustawy oraz wyrobów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych.

Art. 28. Przedsiębiorca SUP wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy jest obowiązany do zapewnienia umieszczenia na opakowaniach tych produktów lub na samych produktach oznakowania na zasadach określonych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/2151 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiającym zasady dotyczące zharmonizowanych specyfikacji w odniesieniu do oznakowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w części D załącznika do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw

sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L 428 z 18.12.2020, str. 57, z późn. zm.⁷⁾) i zgodnie ze wzorami określonymi w tym rozporządzeniu.

Art. 29. 1. Przedsiębiorca SUP wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcjach I i III załącznika nr 7 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów:

- 1) zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które udostępnił na terytorium kraju, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- 2) uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które udostępnił na terytorium kraju.

2. Przedsiębiorca SUP wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcji II załącznika nr 7 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które udostępnił na terytorium kraju.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, oblicza się jako iloczyn stawki opłaty określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 30 ust. 2 oraz odpowiednio masy albo liczby udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym przez danego producenta produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 7 do ustawy.

4. W przypadku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcjach II i III załącznika nr 7 do ustawy za produkty jednostkowe uznaje się produkty umieszczone łącznie w opakowaniach handlowych, w których te produkty są oferowane użytkownikom końcowym.

Art. 30. Maksymalne stawki opłaty, o której mowa w art. 29 ust. 1 i 2, wynoszą:

- 1) 0,20 zł za 1 kg – oddzielnie dla każdego rodzaju udostępnionego po raz pierwszy na terytorium kraju produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionego w sekcji I załącznika nr 7 do ustawy;

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 077 z 05.03.2021, str. 40.

2) 0,03 zł za sztukę – oddzielnie dla każdego rodzaju udostępnionego po raz pierwszy na terytorium kraju produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionego w sekcjach II i III załącznika nr 7 do ustawy.

2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłaty, o której mowa w art. 29 ust. 1 i 2, dla każdego rodzaju produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionego w załączniku nr 7 do ustawy, kierując się rodzajami produktów objętych opłatą, koniecznością pokrycia, w niezbędnym zakresie, kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z tych produktów oraz utworzenia i utrzymania publicznych systemów zbierania, a także proporcjonalnością stawki opłaty do kosztów, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 2.

3. Przedsiębiorca SUP wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w:

1) sekcjach I i III załącznika nr 7 do ustawy albo

2) sekcji II załącznika nr 7 do ustawy

– wnosi opłatę, o której mowa odpowiednio w art. 29 ust. 1 albo 2, na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego ta opłata dotyczy.

Art. 31. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca SUP wprowadzający do obrotu na terytorium kraju produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 7 do ustawy nie wniósł opłaty, o której mowa w art. 29 ust. 1 lub 2, albo wniósł opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość tej opłaty, stosując stawkę opłaty z roku kalendarzowego, za który ten producent był obowiązany do wniesienia tej opłaty.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty, o której mowa w art. 29 ust. 1 lub 2.

3. Termin uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca ich wysokość stała się ostateczna.

Art. 32. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny oprocentowany rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty, o której mowa w art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 31 ust. 1, a także dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 31 ust. 2.

2. Wpływy z tytułu opłaty, o której mowa w art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 31 ust. 1, a także dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 31 ust. 2, powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje na rachunek bankowy NFOŚiGW w terminie 30 dni po upływie kwartału, w którym wpłynęły, z przeznaczeniem na finansowanie:

- 1) zbierania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcjach I i III załącznika nr 7 do ustawy pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na finansowanie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- 2) uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 7 do ustawy.

3. Wpływy z tytułu opłaty, o której mowa w art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 31 ust. 1, oraz dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 31 ust. 2, w wysokości 5 % stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty obsługi administracyjnej oraz egzekucji należności z tytułu tych opłat.

4. W sprawach dotyczących opłaty, o której mowa w art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 31 ust. 1, oraz dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 31 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 33. 1. Przedsiębiorca SUP wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 7 do ustawy, prowadzi, w postaci papierowej albo elektronicznej, ewidencję produktów udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym zawierającą w zależności od rodzaju tych produktów odpowiednio ich masę albo liczbę.

2. Producent udostępniający na terytorium kraju produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w pkt 1 i 4 sekcji I załącznika nr 7 do ustawy, prowadzi ewidencję, o której mowa w ust. 1, zgodnie z formatem danych określonym w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/162 z dnia 4 lutego 2022 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w odniesieniu do obliczania, weryfikacji i zgłaszania zmniejszenia stosowania niektórych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i środków wprowadzanych przez państwa członkowskie w celu osiągnięcia takiego zmniejszenia (Dz. Urz. UE L 26 z 07.02.2022, str. 19).

3. Przedsiębiorca SUP wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 7 do ustawy, jest obowiązany do przechowywania informacji zawartych w ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego informacje dotyczą.

4. Przedsiębiorca SUP wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 7 do ustawy, składa sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

Art. 34. 1. Producent SUP, o którym mowa w art. 4 pkt 21 lit. a, może wyznaczyć swojego autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych w ustawie dla producenta udostępniającego na terytorium kraju produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w odniesieniu do udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pochodzących od tego producenta.

2. Wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela następuje w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

3. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej lub osoba prawna mające odpowiednio miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium kraju.

4. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela producent SUP, o którym mowa w art. 4 pkt 21 lit. a, działa wyłącznie za pośrednictwem autoryzowanego przedstawiciela, do którego stosuje się przepisy niniejszej ustawy dotyczące producenta, udostępniającego na terytorium kraju produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

5. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz producenta, o którym mowa w art. 4 pkt 21 lit. a, i ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków określonych w ustawie dla producenta, udostępniającego na terytorium kraju produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Art. 35. 1. Przedsiębiorca SUP wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pochodzące od producenta, o którym mowa w art. 4 pkt 21 lit. a, nie jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile:

- 1) producent ten wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 34 ust. 1, i ten autoryzowany przedstawiciel jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 2) przedsiębiorca ten przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 34 ust. 1, dane niezbędne do wykonywania przez autoryzowanego przedstawiciela obowiązków w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w danym roku kalendarzowym produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pochodzących od producenta, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela.

2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 33 ust. 1, danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca SUP wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pochodzące od producenta, o którym mowa w art. 4 pkt 21 lit. a, jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do tych produktów, które wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym i o których nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela.

3. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 34 ust. 1, prowadzi wykaz przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pochodzące od producenta, o którym mowa w art. 4 pkt 21 lit. a, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 36. 1. Producent SUP, o którym mowa w art. 4 pkt 21 lit. b, jest obowiązany do wyznaczenia w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium tego państwa obowiązków określonych w przepisach krajowych tego państwa wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L 155 z 12.06.2019, str. 1).

2. Wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela następuje w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 37. 1. Przedsiębiorca SUP wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w pkt 5-9 załącznika nr 8 do ustawy, jest obowiązany do finansowania publicznych kampanii SUP.

2. Publiczne kampanie SUP obejmują wszelkie działania mające na celu podnoszenie świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami

powstałymi z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienionych w pkt 5–9 załącznika nr 8 do ustawy, wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania tych odpadów, w tym informowanie przy wykorzystaniu środków masowego przekazu, ulotek, broszur informacyjnych i plakatów oraz organizowanie konkursów, konferencji i akcji o charakterze informacyjno-edukacyjnym.

3. Publiczne kampanie SUP powinny uwzględniać informowanie społeczeństwa o:

- 1) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku i metod gospodarowania odpadami powstałymi z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 5–9 załącznika nr 8 do ustawy;
- 2) dobrych praktykach w zakresie należytego gospodarowania odpadami;
- 3) wpływie zaśmiecania oraz nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 5–9 załącznika nr 8 do ustawy;
- 4) wpływie na sieci kanalizacyjne nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów powstających z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 5–9 załącznika nr 8 do ustawy.

4. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, opłatę na publiczne kampanie SUP, obliczoną zgodnie z ust. 6:

- 1) przeznaczą w terminie do dnia 1 marca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata, na publiczne kampanie SUP lub
- 2) wnosi na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego w terminie do dnia 15 marca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata, na publiczne kampanie SUP.

5. Przedsiębiorca SUP wprowadzający do obrotu wyroby tytoniowe z filtrami zawierającymi tworzywa sztuczne i filtry zawierające tworzywa sztuczne sprzedawane do używania łącznie z wyrobami tytoniowymi realizuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wnosząc opłatę na publiczne kampanie SUP zgodnie z ust. 4 pkt 2.

6. Opłata na publiczne kampanie SUP, stanowi iloczyn stawki, o której mowa odpowiednio w ust. 7, oraz odpowiednio masy lub liczby sztuk wprowadzonych do obrotu w roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 5-9 załącznika nr 8 do ustawy.

7. Stawka opłaty na publiczne kampanie SUP wynosi:

- 1) 0,05 zł za 1 kg wprowadzonego do obrotu produktu wymienionego w pkt 8 załącznika nr 8 do ustawy;
- 2) 0,01 zł za 10 sztuk wprowadzonych do obrotu produktów wymienionych w pkt 5 załącznika nr 8 do ustawy;
- 3) 0,01 zł za sztukę wprowadzonych do obrotu produktów wymienionych w pkt 6, 7 i 9 załącznika nr 8 do ustawy.

8. W przypadku produktów, o których mowa w pkt 5-7 i 9 załącznika nr 8 do ustawy, za produkty jednostkowe uznaje się łącznie produkty umieszczone w opakowaniach handlowych, w których te produkty są oferowane użytkownikom końcowym.

9. Marszałek województwa prowadzi odrębny oprocentowany rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty na publiczne kampanie SUP wnoszonej na podstawie ust. 4 pkt 2.

10. Wpływy z tytułu opłaty na publiczne kampanie SUP wnoszonej na podstawie ust. 4 pkt 2, powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 11, marszałek województwa przekazuje na rachunek bankowy NFOŚiGW w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału.

11. Wpływy z tytułu opłaty na publiczne kampanie SUP wnoszonej na podstawie ust. 4 pkt 2, w wysokości 5% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na obsługę rozliczenia wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii SUP.

12. W przypadku gdy przedsiębiorca SUP, o którym mowa w ust. 1, nie przeznaczył na publiczne kampanie SUP w terminie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, kwoty co najmniej równej opłacie na publiczne kampanie SUP obliczonej zgodnie z ust. 6, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 2, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie przeznaczoną przez tego przedsiębiorcę na publiczne kampanie SUP.

13. Przedsiębiorca SUP, o którym mowa w ust. 1, składa sprawozdanie o przeprowadzonych publicznych kampaniach SUP w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

14. Przedsiębiorca SUP, o którym mowa w ust. 1, nie finansuje publicznych kampanii SUP, jeżeli wysokość opłaty na publiczne kampanie SUP obliczona zgodnie z ust. 6 nie przekracza 10 zł w danym roku kalendarzowym.

15. W sprawach dotyczących opłaty na publiczne kampanie SUP wnoszonej na podstawie ust. 4 pkt 2 stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. –

Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Rozdział 6.

Rejestr producentów i ewidencjonowanie opakowań

Art. 38. Monitorowanie przestrzegania przez producentów wymogów w zakresie gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, o których mowa w rozdziale 8 rozporządzenia nr 2025/40, odbywa się za pośrednictwem BDO oraz na zasadach określonych odpowiednio w niniejszej ustawie oraz ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 39. 1. Zakazuje się udostępniania na rynku opakowań, które zostały udostępnione po raz pierwszy na terytorium kraju przez producenta, który nie jest wpisany do BDO.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy opakowań udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju przez producenta przed dniem wykreślenia go z BDO.

Art. 40. 1. Producent jest obowiązany do prowadzenia na bieżąco ewidencji opakowań handlowych, zbiorczych i transportowych, zgodnie z kategoriami określonymi w Tabeli 1 załącznika II do rozporządzenia nr 2025/40.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 producent, który udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju opakowania, w tym opakowania produktów w opakowaniu, w ilości mniejszej niż 10 Mg w ciągu jednego roku kalendarzowego lub rozpakował opakowania w ilości mniejszej niż 10 Mg w ciągu roku kalendarzowego, jest obowiązany do prowadzenia na bieżąco ilościowej i jakościowej ewidencji opakowań zgodnie z kategoriami określonymi w tabeli 1 części B załącznika IX do rozporządzenia nr 2025/40.

Art. 41. 1. Ewidencję opakowań, o której mowa w art. 40 ust. 1 i 2, prowadzi się z zastosowaniem kart ewidencji opakowań, sporządzanych za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, które nie wymagają opatrzenia ich podpisem.

2. Karta ewidencji opakowań zawiera następujące informacje:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę producenta lub upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, adres zamieszkania lub siedziby oraz adres miejsca prowadzenia działalności;
- 2) numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
- 4) imię i nazwisko osoby sporządzającej;

- 5) masę opakowań udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju i rozpakowanych nie będąc użytkownikiem końcowym, z dodatkowym wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku i opakowań handlowych wielokrotnego użytku;
- 6) masę opakowań wytworzonych na terytorium kraju, wywiezionych, przywiezionych i magazynowanych;
- 7) w przypadku opakowań z tworzyw sztucznych - masę tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystanych do wytworzenia opakowań udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju.

4. W przypadku awarii systemu teleinformatycznego, w którym BDO jest prowadzona, uniemożliwiającej sporządzanie dokumentów ewidencji opakowań w sposób określony w ust. 2, sporządza się dokumenty ewidencji opakowań w formie papierowej lub elektronicznej poza BDO, przez czas trwania awarii.

5. Administrator Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami zamieszcza komunikat o czasie trwania awarii na swojej stronie Biuletynu Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej rejestru umożliwiającej dostęp do indywidualnego konta w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o ile jest to technicznie możliwe.

6. Informacje zawarte na dokumentach ewidencji opakowań, o których mowa w ust. 4, wprowadza się do BDO niezwłocznie po ustaniu awarii, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia ustania awarii.

7. Producent oraz upoważniony przedstawiciela ds. ROP jest obowiązany do przechowywania dokumentów i wszelkich danych, na podstawie których są sporządzane karty ewidencji opakowań przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone te karty, oraz ich udostępniania na żądanie organów uprawnionych do przeprowadzania kontroli.

8. W przypadku gdy producent nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1, albo prowadzi ją nierzetelnie, masę opakowań i ich rodzaj marszałek województwa albo wojewódzki inspektor ochrony środowiska określają w drodze oszacowania. Przepis art. 117 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 7.

Rozszerzona odpowiedzialność producenta

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 42. 1. Producent ponosi rozszerzoną odpowiedzialność producenta, zwaną dalej „ROP”, w odniesieniu do opakowania, w tym opakowania produktu w opakowaniu, które udostępnia po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakowuje, nie będąc użytkownikiem końcowym.

2. Do obowiązków producenta w zakresie ROP należy pokrywanie kosztów:

- 1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z opakowań, a następnie ich transportu i przetwarzania, w tym przetwarzania niezbędnego dla realizacji celów, o których mowa w art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40 oraz celów w zakresie zbierania odpadów określonych w poz. 5-10 załącznika nr 1 do ustawy, które to koszty są pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów;
- 2) informowania posiadaczy odpadów powstałych z opakowań o środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, zakładach zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, systemach zbierania odpadów oraz o sposobach zapobiegania zaśmiecaniu;
- 3) gromadzenia danych dotyczących opakowań wprowadzanych do obrotu oraz zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z opakowań, a także sprawozdawczości w tym zakresie;
- 4) etykietowania pojemników na odpady do zbierania odpadów opakowaniowych oraz prowadzenia analiz składu zebranych zmieszanych odpadów komunalnych zgodnie z art. 45 ust. 2 rozporządzenia nr 2025/40.

Art. 43. 1. Producent wypełnia obowiązki w zakresie ROP za pośrednictwem Organizacji ROP Opakowań, o której mowa w art. 55 ust. 1.

2. Producent środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin w opakowaniach wypełnia obowiązki w zakresie ROP za pośrednictwem organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lub 2, producent może samodzielnie wypełniać obowiązki w zakresie ROP na warunkach określonych w art. 72–83.

4. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje wypełniają obowiązki w zakresie ROP w odniesieniu do tych opakowań na zasadach określonych w przepisach rozdziału 8.

5. Producent, który wypełnia obowiązki w zakresie ROP za pośrednictwem Organizacji ROP Opakowań, o której mowa w art. 55 ust. 1, pokrywa koszty, o których mowa w art. 42 ust. 2, przez wniesienie opłaty opakowaniowej.

Art. 44. 1. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych do recyklingu zalicza się procesy odzysku R2–R9 wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna można zaliczyć masę odpadów opakowaniowych z drewna przygotowanych do ponownego użycia w procesach odzysku R3 lub R12 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

3. Przy wskazywaniu masy odpadów opakowaniowych przyjętych do recyklingu na dokumentach DPR oraz EDPR oraz przy określaniu masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi wskazywanych w sprawozdaniach, o których mowa w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach stosuje się zasady, o których mowa w art. 53 ust. 3–5 i 5–11 rozporządzenia nr 2025/40.

Art. 45. 1. Poziom zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju w danym roku.

2. Masę odpadów opakowaniowych zebranych w danym roku ustala się na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Oddział 2

Upoważniony przedstawiciel ds. ROP

Art. 46. 1. Producent, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 15 lit. a, b oraz e rozporządzenia nr 2025/40, ma prawo do wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela ds. ROP odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków producenta w odniesieniu do opakowań udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakowanych przez niego, nie będąc użytkownikiem końcowym, pochodzących od tego producenta.

2. Upoważnionym przedstawicielem ds. ROP może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna mające siedzibę na terytorium kraju. Upoważnionym przedstawicielem ds. ROP producenta środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin może być w szczególności organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach.

3. Upoważniony przedstawiciel ds. ROP jest wyznaczany w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

4. Do upoważnionego przedstawiciela ds. ROP stosuje się przepisy niniejszego rozdziału dotyczące producenta.

5. W przypadku wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, producent działa wyłącznie za pośrednictwem tego podmiotu. Upoważniony przedstawiciel ds. ROP działa w imieniu i na rzecz producenta, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków w zakresie ROP.

6. Przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio do upoważnionego przedstawiciela wyznaczonego na podstawie art. 45 ust. 3 rozporządzenia nr 2025/40.

Art. 47. 1. Producent mający siedzibę na terytorium kraju, który pochodzące od producenta mającego siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego opakowania udostępnia po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakowuje, nie będąc użytkownikiem końcowym, nie jest obowiązany do wykonywania obowiązków w zakresie ROP, o ile:

- 1) producent mający siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej wyznaczył upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, który jest wpisany do BDO oraz
- 2) producent mający siedzibę na terytorium kraju przekazał upoważnionemu przedstawicielowi ds. ROP wszelkie dane niezbędne do wykonywania przez niego obowiązków w odniesieniu do opakowań udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakowanych, nie będąc użytkownikiem końcowym, a pochodzących od reprezentowanego producenta mającego siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w szczególności informacje o masie tych opakowań.

2. W przypadku nieprzekazania upoważnionemu przedstawicielowi ds. ROP danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, producent mający siedzibę na terytorium kraju jest obowiązany do wykonywania obowiązków w zakresie ROP w odniesieniu do masy opakowań, które udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował, nie będąc użytkownikiem końcowym, o której nie poinformował upoważnionego przedstawiciela ds. ROP.

3. Upoważniony przedstawiciel ds. ROP prowadzi wykaz producentów mających siedzibę na terytorium kraju, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.

4. Producent mający siedzibę na terytorium kraju, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczania na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z udostępnianiem po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakowywaniem, nie będąc użytkownikiem końcowym, opakowań, pochodzących od producenta, który wyznaczył upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, numeru rejestrowego tego przedstawiciela.

Art. 48. 1. W przypadku gdy dostawca platformy internetowej wykonuje obowiązki producenta na podstawie pisemnego upoważnienia, o którym mowa w art. 45 ust. 4 rozporządzenia nr 2025/40, do dostawcy platformy internetowej stosuje się przepisy dotyczące producenta w zakresie opakowań objętych tym upoważnieniem.

2. Dostawca platformy internetowej prowadzi wykaz producentów, którzy udzielili mu pisemnego upoważnienia, o którym mowa w ust. 1.

Oddział 3

Obowiązki producenta wypełniającego obowiązki za pośrednictwem Organizacji ROP Opakowań

Art. 49. 1. Producent wykonujący obowiązki w zakresie ROP za pośrednictwem Organizacji ROP Opakowań, o której mowa w art. 55 ust. 1, jest obowiązany do wniesienia opłaty opakowaniowej na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa w terminie 15 dni po upływie kwartału, za który należy wnieść opłatę.

2. Wysokość należnej opłaty opakowaniowej stanowi suma iloczynów stawek opłaty opakowaniowej dla poszczególnych kategorii materiałowych lub rodzajów opakowań, w tym opakowań nieprzeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz masy opakowań odpowiadających tym stawkom, które producent udostępnia po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakowuje, nie będąc użytkownikiem końcowym. Za opakowania nieprzeznaczone dla gospodarstw domowych, które z uwagi na ich typowe zastosowania, nie są zagospodarowywane w strumieniu odpadów komunalnych

3. Maksymalna stawka opłaty opakowaniowej dla każdego rodzaju opakowania wynosi 4,50 zł za 1 kg.

4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) stawki opłaty opakowaniowej dla poszczególnych kategorii materiałowych opakowań, przy uwzględnieniu opakowań wielomateriałowych, kierując się kosztami zagospodarowania odpadów powstających z tych opakowań i wartością pozyskiwanych z nich surowców wtórnych oraz koniecznością osiągnięcia poziomów recyklingu, o których mowa w art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40 i celów w zakresie zbierania odpadów określonych w poz. 5-10 załącznika nr 1 do ustawy oraz
- 2) rodzaje opakowań produktów nieprzeznaczonych dla gospodarstw domowych, które, z uwagi na ich typowe zastosowania, nie są zagospodarowywane w strumieniu odpadów komunalnych oraz stawki opłaty opakowaniowej dla tych opakowań, uwzględniając wynikającą stąd różnicę kosztów zagospodarowania odpadów.

5. Minister właściwy do spraw klimatu, określając stawki, o których mowa w ust. 4, może je dodatkowo zróżnicować dla poszczególnych rodzajów opakowań, w zależności od ich trwałości, przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu, obecności substancji niebezpiecznych oraz zawartości procentowej materiału pochodzącego z recyklingu wykorzystanego w opakowaniu.

6. Minister właściwy do spraw klimatu wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, bierze pod uwagę przepisy wykonawcze i delegowane Unii Europejskiej dotyczące klas wydajności recyklingu, o ile zostały wydane.

Art. 50. 1. Producent jest obowiązany w terminie 15 dni po upływie każdego kwartału przedłożyć marszałkowi województwa za pośrednictwem BDO kwartalne sprawozdanie ROP, o którym mowa w art. 73a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. Kwartalne sprawozdanie ROP jest sporządzane w oparciu o dane z ewidencji opakowań, o której mowa w art. 40, oraz stawki opłat określone w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ust. 4.

3. Kwartalne sprawozdanie ROP zawiera pouczenie, że w przypadku niewniesienia w terminie należnej opłaty opakowaniowej lub wniesienia tej opłaty w niepełnej wysokości, kwartalne sprawozdanie ROP stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620).

4. Do zobowiązań z tytułu opłaty opakowaniowej, jeżeli wynikają one z kwartalnego sprawozdania ROP, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 51. 1. Nie wnosi się opłaty opakowaniowej, której kwartalna wysokość nie przekracza 150 zł.

2. W przypadku, gdy kwartalna wysokość opłaty opakowaniowej nie przekracza 25 zł, nie przedkłada się także kwartalnego sprawozdania ROP.

Art. 52. 1. W przypadku, gdy producent, pomimo ciążącego na nim obowiązku, nie złożył kwartalnego sprawozdania ROP lub wskazał w kwartalnym sprawozdaniu ROP masę opakowań niższą niż rzeczywista łączna masa opakowań, które udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował nie będąc użytkownikiem końcowym, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, wysokość należnej opłaty opakowaniowej, stosując stawkę w wysokości 150% opłaty opakowaniowej obowiązującej w kwartale, w którym ten producent był obowiązany wnieść opłatę opakowaniową.

2. W przypadku, o którym mowa ust. 1, informacje o masie opakowań marszałek województwa ustala na podstawie wszelkich dostępnych informacji, a w razie ich braku – szacunkowo. Przepis art. 116 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.

Art. 53. W sprawach dotyczących opłaty opakowaniowej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 54. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny oprocentowany rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty opakowaniowej, o której mowa w art. 49 ust. 1, art. 52 ust. 1, art. 81 ust. 1, art. 83 ust. 1, art. 93 ust. 1 i art. 95 ust. 1.

2. Wpływy z tytułu opłaty opakowaniowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy NFOŚiGW w terminie 30 dni po upływie kwartału, w którym wpłynęły, z przeznaczeniem na zadania Organizacji ROP Opakowań.

3. Wpływy z tytułu opłaty opakowaniowej, o której mowa w art. 49 ust. 1, art. 81 ust. 1 i art. 93 ust. 1, w wysokości 0,75% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty obsługi administracyjnej tych opłat oraz egzekucji należności z tytułu opłaty opakowaniowej.

4. Wpływy z tytułu opłaty opakowaniowej, o których mowa w art. 52 ust. 1, art. 83 ust. 1 i art. 95 ust. 1, w wysokości 10%, stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty obsługi administracyjnej tych opłat oraz egzekucji należności z tytułu opłaty opakowaniowej.

Oddział 4

Organizacja ROP Opakowań

Art. 55. 1. Organizacją ROP Opakowań jest NFOŚiGW.

2. Zakres geograficzny działalności Organizacji ROP Opakowań obejmuje terytorium całego kraju.

3. Zakres produktowy i materiałowy działalności Organizacji ROP Opakowań obejmuje wszystkie rodzaje opakowań, z wyłączeniem opakowań środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin oraz opakowań, o których mowa w poz. 1–4 załącznika nr 1 do ustawy.

Art. 56. 1. Organizacja ROP Opakowań nie prowadzi bezpośredniej działalności w charakterze odbierającego, zbierającego, przetwarzającego, sprzedawcy lub pośrednika w obrocie odpadami.

2. Organizacja ROP Opakowań nie nabywa prawa własności odpadów opakowaniowych objętych systemem ROP ani uzyskanych z nich surowców wtórnych.

3. Organizacja ROP Opakowań nie zobowiązuje podmiotów, o których mowa w art. 60 ust. 1, do przekazywania posiadanych odpadów konkretnemu podmiotowi.

4. Organizacja ROP Opakowań nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 57. 1. Organizacja ROP Opakowań działa na podstawie przepisów ustawy, rozporządzenia nr 2025/40 oraz Zasad Działania Organizacji ROP Opakowań.

2. Zasady Działania Organizacji ROP Opakowań określają:

- 1) opis systemu odbioru, zbierania i przetwarzania odpadów opakowaniowych;
- 2) określenie warunków umów cywilnoprawnych w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi z poszczególnymi grupami podmiotów, o których mowa w art. 60 ust. 3, w tym wskazanie przypadków istotnego naruszenia obowiązków strony stanowiących podstawę do rozwiązania umowy;

- 3) opis wewnętrznego mechanizmu samokontroli stosowanego w celu oceny zarządzania finansami w zakresie realizacji obowiązków w zakresie ROP oraz prawidłowości danych gromadzonych na potrzeby tej działalności;
- 4) opis mechanizmu gwarantującego pokrycie kosztów związanych z operacjami gospodarowania odpadami opakowaniowymi;
- 5) opis zdolności w zakresie sortowania i recyklingu odpadów opakowaniowych w ramach systemu ROP opakowań, zapewniających poddanie zebranych odpadów opakowaniowych przetwarzaniu wstępnemu i recyklingowi wysokiej jakości.

3. Zasady działania Organizacji ROP Opakowań mogą określać, w przypadku umów zawieranych z gminami, warunki różnicowania stawek finansowania pomiędzy różnymi grupami gmin, według liczby ich mieszkańców, w celu odzwierciedlenia zróżnicowania kosztów odbioru i transportu odpadów komunalnych.

4. Organizacja ROP Opakowań uzgadnia Zasady Działania Organizacji ROP Opakowań z ministrem właściwym do spraw klimatu. Wniosek o uzgodnienie Zasad Działania Organizacji ROP Opakowań zawiera:

- 1) informację o środkach finansowych i organizacyjnych wykorzystywanych do zapewnienia wykonania obowiązków Organizacji ROP Opakowań;
- 2) projekt Zasad Działania Organizacji ROP Opakowań.

5. Minister właściwy do spraw klimatu uzgadnia Zasady Działania Organizacji ROP opakowań po weryfikacji, czy zapewniają one zgodność z wymogami określonymi w art. 47 ust. 3 rozporządzenia nr 2025/40. Do uzgodnionych Zasad Działania Organizacji ROP Opakowań dołącza się sprawozdanie z tej weryfikacji.

6. Do uzgodnienia Zasad Działania Organizacji ROP Opakowań nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 i z 2025 r. poz. 769).

Art. 58. Organizacja ROP Opakowań powiadamia ministra właściwego do spraw klimatu o zmianach w zakresie informacji, o których mowa w art. 57 ust. 4, a w przypadku w którym zmiany te skutkują koniecznością zmiany Zasad Działania Organizacji ROP, przekłada razem z powiadomieniem wniosek o zatwierdzenie zmienionych Zasad Działania Organizacji ROP Opakowań. Przepisy art. 57 ust. 5 i 6 stosuje się.

Art. 59. Jeżeli Organizacja ROP Opakowań narusza przepisy niniejszej ustawy lub rozporządzenia nr 2025/40, lub warunki określone w Zasadach Działania Organizacji ROP

Opakowań, minister właściwy do spraw klimatu wzywa do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.

Art. 60. 1. Organizacja ROP Opakowań realizuje na rzecz producentów obowiązki, o których mowa w art. 42 ust. 2, przez:

- 1) pokrywanie kosztów selektywnego zbierania odpadów powstałych z opakowań oraz ich transportu i przetwarzania;
- 2) prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych;
- 3) finansowanie nakładów na inwestycje w infrastrukturę do zagospodarowania odpadów opakowaniowych.

2. Organizacja ROP Opakowań finansuje zadania Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanego dalej „IOŚ-PIB”, o których mowa w art. 110 ustawy.

3. W celu pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, Organizacja ROP Opakowań zawiera umowy w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi z:

- 1) gminami;
- 2) podmiotami odbierającymi odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości, wpisanymi do rejestru działalności regulowanej;
- 3) zbierającymi odpady opakowaniowe inne niż komunalne, posiadającymi zezwolenie na zbieranie odpadów, pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie odpadów lub pozwolenie zintegrowane uwzględniające zbieranie odpadów;
- 4) przetwarzającymi odpady komunalne oraz przetwarzającymi odpady opakowaniowe inne niż komunalne w procesach odzysku poprzedzających recykling, posiadającymi zezwolenie na przetwarzanie odpadów, pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające przetwarzanie odpadów lub pozwolenie zintegrowane uwzględniające przetwarzanie odpadów; za proces odzysku poprzedzający recykling nie uznaje się w szczególności odzysku w procesie R1, o którym mowa w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 5) prowadzącymi recykling odpadów opakowaniowych posiadającymi zezwolenie na przetwarzanie odpadów, pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające przetwarzanie odpadów lub pozwolenie zintegrowane uwzględniające przetwarzanie odpadów.

4. Umowy, o których mowa w ust. 3, zawiera się wyłącznie w formie pisemnej w postaci elektronicznej.

5. Do umów, o których mowa w ust. 3, nie stosuje się przepisów art. 8 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1790).

Art. 61. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, udziały we wpływach z opłaty opakowaniowej, przeznaczane na poszczególne zadania Organizacji ROP Opakowań, w tym w szczególności pokrywanie kosztów ponoszonych przez poszczególne grupy podmiotów, o których mowa w art. 60 ust. 3, prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych, nakładów na inwestycje w infrastrukturę do zagospodarowania odpadów opakowaniowych, finansowanie zadań IOŚ-PIB, o których mowa w art. 110 ustawy, oraz kosztów obsługi zadań Organizacji ROP Opakowań, kierując się potrzebą realizacji poszczególnych działań zagospodarowania odpadów opakowaniowych oraz koniecznością osiągnięcia poziomów recyklingu, o których mowa w art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40 oraz celów w zakresie zbierania odpadów określonych w poz. 5-10 załącznika nr 1 do ustawy.

Art. 62. 1. Organizacja ROP Opakowań zawiera na takich samych warunkach określonych w Zasadach Działania Organizacji ROP Opakowań umowy z każdą gminą, która w wyznaczonym terminie złoży wnioski na finansowanie kosztów:

- 1) utrzymania systemu selektywnego zbierania odpadów komunalnych stanowiących odpady opakowaniowe, w tym etykietowania pojemników na odpady;
- 2) odbioru i transportu selektywnie zebranych odpadów komunalnych stanowiących odpady opakowaniowe.

2. W przypadku przejęcia zadań gminy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733), przez związek międzygminny albo związek metropolitalny, podmiotem uprawnionym do zawarcia umów, o których mowa w ust. 1, jest ten związek.

3. Przepis ust. 1 nie wyklucza zróżnicowania stawek finansowania pomiędzy różnymi grupami gmin, według liczby ich mieszkańców, w celu odzwierciedlenia zróżnicowania kosztów odbioru i transportu odpadów komunalnych.

4. Koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są ustalane w oparciu liczbę mieszkańców ustalaną na podstawie danych publikowanych przez Główny Urząd Statystyczny o liczbie mieszkańców gminy w poprzednim roku kalendarzowym.

5. Koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są ustalane w oparciu masę selektywnie zebranych odpadów komunalnych stanowiących odpady opakowaniowe w poszczególnych kategoriach materiałowych, w stosunku do których gmina zapewniła odbiór i transport oraz które zostały przekazane do recyklingu bezpośrednio lub po przetworzeniu.

6. Podstawą określenia kosztów, o których mowa w ust. 4, jest wniosek gminy sporządzony według obowiązującego wzoru, który zawiera dane opublikowane przez Główny Urząd Statystyczny w zakresie liczby mieszkańców gminy w roku kalendarzowym poprzedzającym złożenie wniosku.

7. Podstawą określenia kosztów, o których mowa w ust. 5, jest wniosek gminy sporządzony według obowiązującego wzoru, który zawiera dane wynikające ze zweryfikowanego przez marszałka województwa sprawozdania, o którym mowa w art. 9q ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Art. 63. 1. Organizacja ROP Opakowań zawiera, na takich samych warunkach określonych w Zasadach Działania Organizacji ROP Opakowań, umowę w zakresie finansowania kosztów odbioru i transportu odpadów komunalnych stanowiących odpady opakowaniowe z każdym podmiotem odbierającym odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości, który złoży wniosek w wyznaczonym terminie.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, są finansowane w oparciu o masę selektywnie zebranych odpadów komunalnych stanowiących odpady opakowaniowe w poszczególnych kategoriach materiałowych, w stosunku do których wnioskodawca zapewnił odbiór i transport na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości oraz które zostały przekazane do recyklingu bezpośrednio lub po przetworzeniu.

3. Podstawą określenia kosztów, o których mowa w ust. 1, jest wniosek podmiotu odbierającego odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości, dane wskazane w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 9n ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz w prowadzonej przez ten podmiot ilościowej i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 64. 1. Organizacja ROP Opakowań zawiera, na takich samych warunkach określonych w Zasadach Działania Organizacji ROP Opakowań, umowę w zakresie finansowania kosztów zbierania odpadów opakowaniowych innych niż komunalne z każdym podmiotem zbierającym odpady opakowaniowe, który złoży wniosek w wyznaczonym terminie.

2. Finansowanie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje zbierania odpadów wytworzonych lub zebranych poza terytorium kraju, odpadów przyjętych od innych zbierających lub od podmiotów przetwarzających odpady.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1, są finansowane w oparciu o masę selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych innych niż komunalne w poszczególnych kategoriach materiałowych i przekazanych do recyklingu.

4. Podstawą określenia kosztów, o których mowa w ust. 1, jest wniosek podmiotu zbierającego odpady opakowaniowe, dokumenty DPR i EDPR oraz prowadzona przez ten podmiot ilościowa i jakościowa ewidencja, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 65. 1. Organizacja ROP Opakowań zawiera, na takich samych warunkach określonych w Zasadach Działania Organizacji ROP Opakowań, umowę w zakresie finansowania kosztów przetwarzania innego niż recykling odpadów opakowaniowych, w procesach odzysku poprzedzających recykling, z każdym podmiotem:

- 1) przetwarzającym odpady komunalne,
 - 2) przetwarzającym odpady opakowaniowe inne niż komunalne
- który złoży wniosek w wyznaczonym terminie.

2. Finansowanie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje przetwarzania odpadów wytworzonych lub zebranych poza terytorium kraju ani odpadów przyjętych od innego przetwarzającego.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1, są finansowane w oparciu o masę odpadów komunalnych poddanych przetworzeniu oraz masę odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu w poszczególnych kategoriach materiałowych.

4. Podstawą określenia kosztów, o których mowa w ust. 1, jest wniosek podmiotu przetwarzającego odpady, dokumenty DPR i EDPR oraz prowadzona przez ten podmiot ilościowa i jakościowa ewidencja, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, a w przypadku, w którym wnioskodawca jest prowadzącym instalację komunalną,

także dane wskazane w informacji, o której mowa w art. 90a ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Art. 66. 1. Organizacja ROP Opakowań zawiera, na takich samych warunkach określonych w Zasadach Działania Organizacji ROP Opakowań, umowę w zakresie finansowania kosztów recyklingu odpadów opakowaniowych o ujemnej wartości rynkowej z każdym podmiotem prowadzącym recykling odpadów opakowaniowych o ujemnej wartości rynkowej, który złoży wniosek w wyznaczonym terminie.

2. Finansowanie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje recyklingu odpadów wytworzonych lub zebranych poza terytorium kraju.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1, są finansowane w oparciu o masę odpadów opakowaniowych o ujemnej wartości rynkowej określonego rodzaju poddanych recyklingowi w odniesieniu do których wnioskodawca zapewnił dalsze wykorzystanie uzyskanego recyklatu.

4. Za odpady opakowaniowe o ujemnej wartości rynkowej uznaje się odpady opakowaniowe, w przypadku których wartość pozyskanego produktu lub materiału nie przekracza kosztów recyklingu tych odpadów.

5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje odpadów opakowaniowych o ujemnej wartości rynkowej, kierując się koniecznością pokrycia w ramach systemów ROP kosztów recyklingu odpadów opakowaniowych.

6. Podstawą określenia kosztów, o których mowa w ust. 1, jest wniosek podmiotu prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych o ujemnej wartości rynkowej oraz prowadzona przez ten podmiot ilościowa i jakościowa ewidencja, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 67. W przypadku, w którym koszty poszczególnych działań w zakresie zagospodarowania odpadów opakowaniowych określonego rodzaju nie przekraczają przychodów z ich sprzedaży, Organizacja ROP Opakowań stosuje stawki zerowe w umowach, o których mowa w art. 60 ust. 3.

Art. 68. Obowiązek zawarcia umów z podmiotami, o których mowa w art. 60 ust. 3 pkt 2–5, nie wyłącza prawa Organizacji ROP Opakowań do rozwiązania umowy z takim podmiotem w przypadku istotnego naruszenia ciążących na nim obowiązków wynikających z tej umowy.

Art. 69. 1. Umowy, o których mowa w art. 60 ust. 3, określają w szczególności:

- 1) ustaloną wysokość finansowania kosztów;

- 2) warunki przekazania środków;
- 3) zasady przeprowadzenia kontroli;
- 4) zasady zwrotu środków;
- 5) warunki i przesłanki rozwiązania umowy – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 60 ust. 1 pkt 2-5;
- 6) minimalne wymagania jakościowe dla odpadów poddanych przetworzeniu – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 60 ust. 3 pkt 4.

2. Wnioski, o których mowa w art. 62 ust. 1, art. 63 ust. 1, art. 64 ust. 1, art. 65 ust. 1 i art. 66 ust. 1, sporządza się na formularzu udostępnionym przez Organizację ROP Opakowań na swojej stronie internetowej. Do wniosków, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 2, art. 63 ust. 1, art. 64 ust. 1, art. 65 ust. 1 i art. 66 ust. 1, załącza się dodatkowo:

- 1) sprawozdanie wnioskodawcy przedstawiające przyjęte założenia, wykorzystane dowody oraz dokonane obliczenia w zakresie spełniania warunków uprawniających do ubiegania się o finansowanie kosztów netto;
- 2) raport niezależnego biegłego rewidenta z wykonania usługi atestacyjnej, o której mowa w ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035 i 1863) w zakresie oceny sprawozdania, o którym mowa w pkt 1;
- 3) zestawienie dowodów księgowych potwierdzających poniesienie kosztów ujętych we wniosku oraz sprawozdaniu, o którym mowa w pkt 1, a na żądanie Organizacji ROP Opakowań, w terminie 7 dni od otrzymania żądania, także dowodów księgowych wykazanych w tym zestawieniu lub ich odwzorowań cyfrowych.

Art. 70. 1. Organizacja ROP Opakowań weryfikuje wnioski, o których mowa w art. 62 ust. 1, art. 63 ust. 1, art. 64 ust. 1, art. 65 ust. 1 i art. 66 ust. 1, pod względem spełnienia warunków otrzymania finansowania, prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów.

2. W przypadku, gdy wniosek lub dołączone do niego sprawozdanie zawiera braki formalne lub budzi uzasadnione wątpliwości, albo gdy wykonana usługa atestacyjna nie potwierdzi, że sprawozdanie zostało sporządzone kompletnie, zgodnie z procedurami, na podstawie dowodów, z wymaganą szczegółowością, Organizacja ROP Opakowań w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywa wnioskodawcę do usunięcia nieprawidłowości w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. W przypadku nieusunięcia w terminie nieprawidłowości, o których mowa w ust. 2, Organizacja ROP Opakowań odmawia zatwierdzenia wniosku w części, której dotyczyły uwagi.

4. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku albo jego części Organizacja ROP Opakowań bezzwłocznie zatwierdza wniosek albo jego część i w tym zakresie zawiera umowę z wnioskodawcą.

5. Organizacja ROP Opakowań dokonuje wypłaty środków finansowych w terminie 30 dni od dnia zawarcia umowy.

Art. 71. Organizacja ROP Opakowań publikuje na swojej stronie internetowej:

- 1) informacje o wysokości stawek opłaty opakowaniowej oraz oferowanych warunkach finansowania;
- 2) informacje o rodzajach odpadów opakowaniowych o ujemnej wartości rynkowej;
- 3) formularze wniosków o zawarcie umów, o których mowa w art. 60 ust. 3;
- 4) informacje o terminach i sposobie składania wniosków o zawarcie umów, o których mowa w art. 60 ust. 3;
- 5) wzory umów, o których mowa w art. 60 ust. 3;
- 6) informacje, o których mowa w art. 46 ust. 4 rozporządzenia nr 2025/40.

Oddział 5

Samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP

Art. 72. Producent, w tym producent środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, może samodzielnie wypełniać obowiązki w zakresie ROP, jeżeli gospodaruje wyłącznie odpadami opakowaniowymi powstałymi z opakowań, które udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował, nie będąc użytkownikiem końcowym.

Art. 73. 1. Producent wypełnia samodzielnie obowiązki w zakresie ROP przez:

- 1) utworzenie i utrzymanie systemu zbierania i transportu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, które udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował, nie będąc użytkownikiem końcowym;
- 2) zapewnienie przetwarzania odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu zbierania i transportu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań udostępnionych przez niego po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakowanych, nie będąc użytkownikiem końcowym;

- 3) zapewnienie osiągnięcia poziomów recyklingu, co najmniej w wysokości odpowiadającej poziomom określonym w art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40, a w przypadku środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin co najmniej w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 86, poddając recyklingowi wyłącznie odpady opakowaniowe powstałe z opakowań, które udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował, nie będąc użytkownikiem końcowym;
- 4) prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych przez przeznaczenie w danym roku kalendarzowym na publiczne kampanie edukacyjne łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań, w tym opakowań produktu w opakowaniu, które udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował, nie będąc użytkownikiem końcowym w tym roku.

2. Producent, o którym mowa w ust. 1, może zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi podmiotom posiadającym:

- 1) zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, pozwolenie na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, pozwolenie zintegrowane uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub
- 2) wpis do rejestru, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 5 lit. a-c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach

– chyba że działalność taka nie wymaga uzyskania decyzji lub wpisu do rejestru.

3. Poziomy recyklingu, o których mowa w ust. 1 pkt 3, stanowią wyrażoną w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi w danym roku kalendarzowym oraz masy opakowań, które udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował, nie będąc użytkownikiem końcowym w tym roku.

Art. 74. 1. Samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego, w drodze decyzji, przez ministra właściwego do spraw klimatu.

2. Zezwolenie wydaje się na wniosek producenta, który zawiera:

- 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
- 2) nazwę, adres siedziby oraz adres e-mail wnioskodawcy;
- 3) numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, o ile został nadany;
- 4) informację o rodzajach opakowań planowanych do objęcia samodzielnym wypełnianiem obowiązków w zakresie ROP;

- 5) informację o maksymalnej rocznej masie opakowań każdego rodzaju, w odniesieniu do której producent będzie w stanie wypełniać obowiązki w zakresie ROP;
- 6) informację o zasięgu geograficznym działalności obejmującą wskazanie województw, na terenie których odpady opakowaniowe będą wytwarzane, zbierane i przetwarzane;
- 7) szczegółowy opis systemu odbioru, zbierania i przetwarzania odpadów opakowaniowych;
- 8) informację o środkach finansowych i organizacyjnych, wykorzystywanych do celu zapewnienia wykonania obowiązków w zakresie ROP;
- 9) wykaz zakładów zbierania, do których będą kierowane odpady opakowaniowe ze wskazaniem masy odpadów opakowaniowych dopuszczonych do magazynowania w danym zakładzie;
- 10) wykaz zakładów przetwarzania, w tym recyklingu, do których będą kierowane odpady opakowaniowe ze wskazaniem masy odpadów opakowaniowych dopuszczonych do przetwarzania w danym zakładzie;
- 11) opis wewnętrznego mechanizmu samokontroli stosowanego w celu oceny zarządzania finansami w zakresie realizacji obowiązków w zakresie ROP oraz prawidłowości danych gromadzonych na potrzeby tej działalności;

3. Do wniosku o udzielenie zezwolenia na samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP załącza się:

- 1) umowy lub inne dokumenty potwierdzające zgodność ze stanem rzeczywistym informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 7-10;
- 2) gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego, w wysokości stanowiącej iloczyn masy opakowań, o której mowa w art. 74 ust. 2 pkt 5 i odpowiadających im stawek opłaty opakowaniowej; gwarancja bankowa lub gwarancja ubezpieczeniową zapewnia pokrycie kosztów związanych z operacjami gospodarowania odpadami powstałymi z opakowań objętych zezwoleniem.

4. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, jest wyłącznie wnioskodawca.

Art. 75. Zezwolenie na samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP wydaje się w terminie 18 tygodni od dnia złożenia wniosku.

Art. 76. W zezwoleniu na samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP określa się:

- 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) producenta;
- 2) adres siedziby producenta;
- 3) rodzaje opakowań objętych zezwoleniem;
- 4) maksymalną roczną masę opakowań każdego rodzaju w odniesieniu do której producent będzie w stanie wypełniać obowiązki w zakresie ROP;
- 5) zasięg geograficzny działalności;
- 6) opis systemu odbioru, zbierania i przetwarzania odpadów opakowaniowych;
- 7) opis wewnętrznego mechanizmu samokontroli stosowanego w celu oceny zarządzania finansami w zakresie realizacji obowiązków w zakresie ROP oraz prawidłowości danych gromadzonych na potrzeby tej działalności;
- 8) opis mechanizmu gwarantującego pokrycie kosztów związanych z operacjami gospodarowania odpadami opakowaniowymi;
- 9) datę rozpoczęcia samodzielnego wypełniania obowiązków w zakresie ROP oraz czas obowiązywania zezwolenia.

2. Zezwolenia udziela się po weryfikacji, czy zapewniona została zgodność z wymogami określonymi w art. 47 ust. 3 rozporządzenia nr 2025/40. Uzasadnienie decyzji zawiera sprawozdanie z tej weryfikacji.

3. O wydaniu zezwolenia na samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP minister właściwy do spraw klimatu informuje Organizację ROP Opakowań.

4. Zezwolenie na samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.

5. Decyzja ministra właściwego do spraw klimatu w sprawie zezwolenia na samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP jest ostateczna.

Art. 77. 1. Minister właściwy do spraw klimatu odmawia, w drodze decyzji, wydania zezwolenia na samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP w przypadku, gdy:

- 1) środki wskazane przez wnioskodawcę nie są wystarczające do samodzielnego wypełniania tych obowiązków w odniesieniu do wskazywanej masy opakowań;
- 2) wnioskodawca nie wykazał posiadania środków finansowych lub organizacyjnych niezbędnych do wypełniania obowiązków w zakresie ROP, w tym nie przedłożył gwarancji, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 2;
- 3) w terminie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku wnioskodawcy cofnięto zezwolenie na samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP w drodze ostatecznej decyzji.

Art. 78. 1. Producent samodzielnie wypełniający obowiązki w zakresie ROP powiadamia ministra właściwego do spraw klimatu o wszystkich zmianach w zakresie informacji zawartych we wniosku o zezwolenie, mogących mieć wpływ na warunki zezwolenia oraz o trwałym zaprzestaniu działalności.

2. W przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, skutkujących koniecznością zmiany zezwolenia na samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP, producent przedkłada razem z powiadomieniem wniosek o zmianę tego zezwolenia. Do zmiany zezwolenia stosuje się przepisy o wydawaniu zezwolenia.

Art. 79. 1. Jeżeli producent samodzielnie wypełniający obowiązki w zakresie ROP narusza przepisy niniejszej ustawy lub rozporządzenia nr 2025/40, lub warunki określone w zezwoleniu, lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, minister właściwy do spraw klimatu wzywa producenta do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.

2. Jeżeli producent samodzielnie wypełniający obowiązki w zakresie ROP, po upływie terminu określonego w wezwaniu, nadal narusza przepisy niniejszej ustawy lub rozporządzenia nr 2025/40, lub warunki określone w zezwoleniu, lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

3. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, wszczyna się z urzędu.

Art. 80. 1. Zezwolenie na samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP wygasa:

- 1) po upływie czasu, na jaki zostało wydane;
- 2) jeżeli producent trwale zaprzestał działalności lub z innych powodów zezwolenie stało się bezprzedmiotowe;
- 3) jeżeli producent nie rozpoczął samodzielnego wypełniania obowiązków w zakresie ROP w terminie 2 lat od dnia, w którym zezwolenie stało się ostateczne;
- 4) jeżeli producent nie wypełniał samodzielnie obowiązków w zakresie ROP przez 2 lata;
- 5) na wniosek producenta.

2. Zezwolenie na samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP nie wygasa ze względu na upływ czasu, na jaki zostało wydane, jeżeli producent w terminie

nie wcześniejszym niż 36 tygodni i nie późniejszym niż 18 tygodni przed dniem upływu terminu obowiązywania tego zezwolenia złożył wniosek o nowe zezwolenie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, dotychczasowe zezwolenie wygasa w dniu następującym po dniu, w którym nowe zezwolenie, decyzja o odmowie wydania nowego zezwolenia albo decyzja o umorzeniu postępowania w sprawie wydania nowego zezwolenia stały się ostateczne, albo wniosek o wydanie nowego zezwolenia właściwy organ pozostawił bez rozpatrzenia.

Art. 81. 1. Producent samodzielnie wypełniający obowiązki w zakresie ROP jest obowiązany do wniesienia opłaty opakowaniowej:

- 1) w przypadku niezapewnienia zebrania co najmniej 95% masy odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, które udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował, nie będąc użytkownikiem końcowym w tym roku,
 - 2) w przypadku niezapewnienia osiągnięcia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, o których mowa w art. 73 ust. 1 pkt 3
- w wysokości odpowiadającej sumie iloczynów stawek opłaty opakowaniowej dla poszczególnych kategorii opakowań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ust. 4 oraz mas opakowań danej kategorii odpowiadających tym stawkom, brakujących do realizacji tych poziomów.

2. Producent, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do wniesienia opłaty opakowaniowej, na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa w terminie do dnia 31 marca następującego po roku kalendarzowym, za który należy wnieść opłatę.

Art. 82. Producent samodzielnie wypełniający obowiązki w zakresie ROP jest obowiązany w terminie do 31 stycznia każdego roku przedłożyć marszałkowi województwa, za pośrednictwem BDO, roczne sprawozdanie ROP, o którym mowa w art. 73b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Przepisy art. 46 ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 83. 1. W przypadku, gdy producent samodzielnie wypełniający obowiązki w zakresie ROP, pomimo ciążącego na nim obowiązku, nie złożył rocznego sprawozdania ROP lub wskazał w rocznym sprawozdaniu ROP masę opakowań, które udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował, nie będąc użytkownikiem końcowym, masę zebranych odpadów opakowaniowych lub masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi

niższą niż rzeczywista, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, wysokość należnej opłaty opakowaniowej, stosując stawkę w wysokości 150% opłaty opakowaniowej obowiązującej w ostatnim kwartale roku, za który producent był obowiązany wnieść opłatę opakowaniową.

2. W przypadku, o którym mowa ust. 1, informacje o masie opakowań ustala się na podstawie wszelkich dostępnych informacji, a w razie ich braku – szacunkowo. Przepis art. 116 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.

Oddział 6

Obowiązki w zakresie ROP dotyczące środków ochrony roślin w opakowaniach

Art. 84. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin, jest obowiązany przyjmować od użytkowników odpady opakowaniowe po tych środkach.

2. Użytkownik środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin jest obowiązany zwrócić odpady opakowaniowe po tych środkach przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1.

Art. 85. 1. Producent środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin jest obowiązany zorganizować system zbierania, transportu, przetwarzania i recyklingu odpadów opakowaniowych po tych środkach.

2. Producent, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do sfinansowania kosztów zbierania przez przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 84 ust. 1, oraz do odebrania od niego, na własny koszt, odpadów opakowaniowych po tych środkach.

3. Producent, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany osiągnąć roczne poziomy zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, co najmniej w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 86. Poziomy zbierania i recyklingu stanowią wyrażoną w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych zebranych lub poddanych recyklingowi w danym roku kalendarzowym oraz masy opakowań udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakowanych, nie będącego użytkownikiem końcowym w tym roku.

4. Producent, o którym mowa w ust. 1, może zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi podmiotom posiadającym:

- 1) zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, pozwolenie na wytworzenie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów, pozwolenie zintegrowane uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub
- 2) wpis do rejestru, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 5 lit. a-c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach

– chyba że działalność taka nie wymaga uzyskania decyzji lub wpisu do rejestru.

Art. 86. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy zbierania i recyklingu w poszczególnych latach dla odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, kierując się koniecznością osiągnięcia przez państwa członkowskie poziomów recyklingu, o których mowa w art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40, przy uwzględnieniu możliwości organizacyjnych i technicznych w zakresie recyklingu odpadów takich opakowań.

Art. 87. 1. Producent środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin w opakowaniach może zlecić organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach przejęcie jego obowiązków w zakresie ROP, w odniesieniu do całej masy takich opakowań, jakie udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował, nie będąc użytkownikiem końcowym, w danym roku kalendarzowym, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Producent, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazać organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach dane niezbędne do realizacji przejętego przez tę organizację obowiązku, w tym informacje o wszystkich środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin w opakowaniach, stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 85 ust. 3, które udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował, nie będąc użytkownikiem końcowym, w danym roku kalendarzowym.

3. W przypadku nieprzekazania organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach danych, o których mowa w ust. 2, producent, o którym mowa w ust. 1 jest obowiązany do wniesienia opłaty, o której mowa w art. 93, obliczonej w odniesieniu do środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin w opakowaniach, o których nie poinformował organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach, a które udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował, nie będąc użytkownikiem

końcowym, w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu recyklingu w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 86.

4. Strony umowy, o której mowa w ust. 1, są obowiązane przechowywać te umowy przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.

Art. 88. 1. Organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach jest spółką akcyjną.

2. Przedmiotem działania organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach jest wyłącznie działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi po środkach ochrony roślin oraz prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.

3. Nazwa organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach zawiera oznaczenie „organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach”.

Art. 89. 1. Kapitał zakładowy organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach wynosi co najmniej 2 500 000 zł i nie może być zebrany w drodze subskrypcji otwartej.

2. Kapitał zakładowy organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach pokrywa się w całości wkładem pieniężnym.

3. Kapitał zakładowy organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.

4. Organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach jest obowiązana:

- 1) utrzymywać kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w ust. 1, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo
- 2) posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego lub instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w ust. 1.

6. Akcje organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.

7. Organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

Art. 90. Organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach jest obowiązana:

- 1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku do przedstawienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenia wydanego przez bank o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środków, o których mowa w art. 89 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydanego przez gwaranta, o którym mowa w art. 89 ust. 4 pkt 2;
- 2) do przedstawienia, na każde żądanie marszałka województwa, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenia wydanego przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację ROP środków ochrony roślin w opakowaniach na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środkach, o których mowa w art. 89 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji, o której mowa w art. 89 ust. 4 pkt 2.

Art. 91. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach wydaje, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw klimatu. Decyzja ministra właściwego do spraw klimatu w sprawie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach jest ostateczna.

2. Do zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach przepisy art. 74-80 stosuje się odpowiednio, z tym że:

- 1) do wniosku o udzielenie zezwolenia załącza się ponadto:
 - a) oświadczenie o posiadaniu kapitału zakładowego oraz oświadczenie o spełnianiu wymagań określonych w art. 89,
 - b) oświadczenie o braku skazania prawomocnym wyrokiem sądu członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów organizacji odpowiedzialności ROP środków ochrony roślin w opakowaniach za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
 - c) oświadczenie o niekaralności organizacji odpowiedzialności ROP środków ochrony roślin w opakowaniach na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2024 r. poz. 1822).
- 2) minister właściwy do spraw klimatu odmawia, w drodze decyzji, wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach także w przypadku gdy:

- a) nie zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 89;
- b) wnioskodawca był prawomocnie skazany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary lub członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci byli skazani prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

Art. 92. 1. Zasięg geograficzny działalności organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach obejmuje całe terytorium kraju.

2. Minister właściwy do spraw klimatu może określić w zezwoleniu węższy zakres geograficzny działalności organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach, jeżeli wyłączona część terytorium kraju została objęta zakresem działalności określonym w innym zezwoleniu.

3. Minister właściwy do spraw klimatu może warunkowo określić w zezwoleniu węższy zakres geograficzny działalności organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach jeżeli wyłączona część terytorium kraju została objęta zakresem działalności określonym w innym wniosku. W przypadku udzielenia zezwolenia objętego innym wnioskiem, minister właściwy do spraw klimatu z urzędu zmienia zezwolenie udzielone warunkowo, potwierdzając wskazany w nim zakres geograficzny. W przypadku nieudzielenia zezwolenia objętego innym wnioskiem, lub cofnięcia tego zezwolenia, minister właściwy do spraw klimatu wzywa organizację ROP środków ochrony roślin w opakowaniach do złożenia wniosku o zmianę zakresu geograficznego w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące, pod rygorem cofnięcia zezwolenia bez odszkodowania.

Art. 93. 1. Organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach jest obowiązana do wniesienia opłaty opakowaniowej w przypadku niezapewnienia osiągnięcia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, o których mowa w art. 85 ust. 3, w wysokości odpowiadającej sumie iloczynów stawek opłaty opakowaniowej dla poszczególnych kategorii opakowań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ust.4 oraz mas opakowań danej kategorii odpowiadających tym stawkom, brakujących do realizacji tych poziomów.

2. Organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach jest obowiązana do wniesienia opłaty opakowaniowej na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa w terminie do dnia 31 marca następującego po roku kalendarzowym, za który należy wnieść opłatę.

Art. 94. Organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach, jest obowiązana w terminie do 31 stycznia każdego roku przedłożyć marszałkowi województwa, za pośrednictwem BDO, roczne sprawozdanie ROP, o którym mowa w art. 73b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Przepisy art. 46 ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 95. 1. W przypadku, gdy organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach, pomimo ciążącego na niej obowiązku, nie złożyła rocznego sprawozdania ROP lub wskazała w rocznym sprawozdaniu ROP masę opakowań, które udostępniła po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakowała, nie będąc użytkownikiem końcowym, masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi niższą niż rzeczywista, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, wysokość należnej opłaty opakowaniowej, stosując stawkę w wysokości 150% opłaty opakowaniowej obowiązującej w ostatnim kwartale roku, za który producent był obowiązany wnieść opłatę opakowaniową.

2. W przypadku, o którym mowa ust. 1, informacje o masie opakowań ustala się na podstawie wszelkich dostępnych informacji, a w razie ich braku – szacunkowo. Przepis art. 116 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.

Art. 96. Organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach jest obowiązana:

- 1) wydatkować w danym roku kalendarzowym co najmniej 95% przychodów uzyskanych z opłat producentów na działania związane z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi;
- 2) przeznaczać w danym roku kalendarzowym na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% środków, o których mowa w pkt 1;
- 3) dokumentować przeznaczenie przychodów, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. Organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach składa sprawozdanie o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne w ramach rocznego sprawozdania ROP, o którym mowa w art. 94.

Art. 97. Organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach jest obowiązana publikować na swojej stronie internetowej informacje o:

- 1) swojej strukturze własności, w tym listę wszystkich akcjonariuszy;
- 2) wkładach finansowych wnoszonych przez producentów produktów od każdej sprzedanej sztuki lub od każdej tony produktu wprowadzonego do obrotu;

- 3) procedurze wyboru podmiotów gospodarujących odpadami;
- 4) informacje, o których mowa w art. 46 ust. 4 rozporządzenia nr 2025/40.

Oddział 7

Dokumenty potwierdzające recykling, eksport oraz wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi

Art. 98. 1. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oraz zastosowany proces recyklingu ustala się na podstawie dokumentu DPR.

2. Dokument DPR sporządza się za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.

3. Dokument DPR jest sporządzany przez recyklera odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez:

- 1) producenta samodzielnie wypełniającego obowiązki w zakresie ROP;
- 2) organizację ROP środków ochrony roślin w opakowaniach;
- 3) podmioty gospodarujące odpadami opakowaniowymi, o których mowa w art. 60 ust. 3 pkt 3 i 4;
- 4) podmiot reprezentujący.

4. Recykler odpadów opakowaniowych jest obowiązany sporządzić dokument DPR, w przypadku gdy wnioskodawca określony w ust. 3 przekazał mu odpady opakowaniowe, bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów, do recyklingu, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 2, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu.

5. Recykler odpadów opakowaniowych może sporządzić dokument DPR, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 2, został złożony z przekroczeniem terminu, o którym mowa w ust. 4, ale nie później niż w terminie 2 miesięcy od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu.

6. Recykler odpadów opakowaniowych sporządza dokument DPR i udostępnia go wnioskodawcy oraz marszałkowi województwa, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o jego sporządzenie.

7. W przypadku gdy wnioskodawca, o którym mowa w ust. 3 zleci posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu, wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa w jego imieniu posiadacz odpadów.

8. Dokument DPR zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu wnioskującego o sporządzenie dokumentu;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych;
- 3) informacje o masie odpadów opakowaniowych przyjętych do recyklingu z podziałem na poszczególne ich rodzaje, a także o sposobie ich recyklingu, numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o kwartale, w którym zostały przyjęte.

Art. 99. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 98 ust. 3 samodzielnie dokonuje recyklingu odpadów opakowaniowych, dokumentu DPR nie wystawia się, a masę odpadów opakowaniowych poddanych przez niego recyklingowi oraz sposób recyklingu ustala się na podstawie prowadzonej przez niego ilościowej i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 100. 1. Masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi ustala się na podstawie dokumentu EDPR.

2. Dokument EDPR sporządza się za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez:

- 1) eksportera odpadów opakowaniowych;
- 2) wewnątrzwspólnotowego dostawcę odpadów opakowaniowych.

3. Dokument EDPR jest sporządzany na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez:

- 1) producenta samodzielnie wypełniającego obowiązki w zakresie ROP;
- 2) organizację ROP środków ochrony roślin w opakowaniach;
- 3) podmioty gospodarujące odpadami opakowaniowymi, o których mowa w art. 60 pkt 3 i 4;
- 4) podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 117 ust. 2.

4. Dokument EDPR, jest sporządzany na podstawie dokumentu celnego potwierdzającego wywóz odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi albo na podstawie faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotową dostawę

odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi oraz na podstawie dokumentu dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów określonego w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1157 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie przemieszczania odpadów, zmiany rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 i (UE) 2020/1056 oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 (Dz. U. UE L, 2024/1157, 30.04.2024) .

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany sporządzić dokument EDPR, w przypadku gdy wnioskodawca określony w ust. 3 przekazał mu odpady opakowaniowe, bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów, do recyklingu, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 3 został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, może sporządzić dokument EDPR, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 3, został złożony z przekroczeniem terminu, o którym mowa w ust. 5, ale nie później niż w terminie 2 miesięcy od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy.

7. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, sporządza dokument EDPR i udostępnia go wnioskodawcy oraz marszałkowi województwa, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o jego sporządzenie, dołączając do niego uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których został on sporządzony, oraz dokumentów dotyczących transgranicznego przemieszczania odpadów określonych w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1157 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie przemieszczania odpadów, zmiany rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 i (UE) 2020/1056 oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 (Dz. U. UE L, 2024/1157, 30.04.2024).

8. Eksporter odpadów opakowaniowych dołącza do dokumentu EDPR oświadczenie, że odpady opakowaniowe zostały przemieszczone zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów oraz że zostaną poddane recyklingowi w instalacjach spełniających co najmniej wymagania, jakie spełniają instalacje eksploatowane na terytorium kraju.

9. Eksporter odpadów opakowaniowych, który sporządza dokument EDPR, jest obowiązany posiadać kopie dokumentacji potwierdzającej spełnianie przez instalację, do której eksportuje odpady opakowaniowe, co najmniej wymagań, jakie spełniają instalacje

eksploatowane na terytorium kraju, w szczególności potwierdzającej posiadanie przez prowadzącego tę instalację zezwolenia na recykling eksportowanych odpadów, lub dokument równoważny wydany przez właściwy organ kraju, w którym te odpady są przetwarzane.

10. W przypadku gdy wnioskodawca, o którym mowa w ust. 3, zleci posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wniosek, o wystawienie dokumentu EDPR składa w jego imieniu posiadacz odpadów.

11. Wnioskodawca, o którym mowa w ust. 3, jest obowiązany przechowywać dokumenty celne i faktury, o których mowa w ust. 4, oraz dokumenty, o których mowa w ust. 7, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.

12. Dokument EDPR zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu wnioskującego o sporządzenie dokumentu;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, eksportera odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowego dostawcy odpadów opakowaniowych;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby odbiorcy odpadów;
- 4) informacje o masie odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu z podziałem na poszczególne ich rodzaje, a także według sposobu ich recyklingu oraz o kwartale, w którym zostały przekazane.

Oddział 8

Audyt zewnętrzny

Art. 101. 1. Do przeprowadzenia rocznego audytu zewnętrznego, zwanego dalej „audytem”, są obowiązani:

- 1) recyklerzy odpadów opakowaniowych, którzy sporządzają dokumenty DPR i posiadają zezwolenie na przetwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, pozwalające na recykling odpadów o masie przekraczającej 400 Mg;
- 2) eksporterzy odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzwspólnotowi dostawcy odpadów opakowaniowych, którzy sporządzili w danym roku kalendarzowym dokumenty EDPR

potwierdzające eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych o masie przekraczającej 400 Mg.

2. Audyt przeprowadza się w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy.

3. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, pomimo ciążącego na nim obowiązku nie przeprowadził audytu w terminie, o którym mowa w ust. 2, marszałek województwa wzywa go do przeprowadzenia audytu w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania przez niego wezwania.

Art. 102. 1. Audyt jest przeprowadzany przez akredytowanego weryfikatora środowiskowego, o którym mowa w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1).

2. Weryfikator środowiskowy, o którym mowa w ust. 1, wykonuje działalność na podstawie dokumentu akredytacyjnego w zakresie audytu, wydanego przez krajową jednostkę akredytującą wyznaczoną zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30).

3. Audytora wybiera podmiot, o którym mowa w art. 101 ust. 1.

4. Koszty przeprowadzenia audytu obciążają podmiot, o którym mowa w art. 101 ust. 1.

Art. 103. 1. Celem audytu jest sprawdzenie wiarygodności danych zawartych w dokumentach DPR i dokumentach EDPR oraz w dokumentach celnych i fakturach, o których mowa w art. 100 ust. 4, sporządzonych w roku kalendarzowym, którego dotyczy audyt, a także w dokumentach, o których mowa w art. 100 ust. 8.

2. Audytor podczas audytu dokonuje sprawdzenia:

- 1) spełniania wymagań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym zgodności prowadzonego recyklingu z posiadanymi decyzjami;
- 2) możliwości technicznych, w tym mocy przerobowych instalacji posiadanych przez prowadzącego recykling pozwalających na przetwarzanie odpadów

opakowaniowych w wielkości odpowiadającej danym zawartym w dokumentach DPR sporządzonych w danym roku;

- 3) zgodności informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 100 ust. 8, ze stanem faktycznym;
- 4) masy odpadów opakowaniowych przyjętych i odpowiednio przetworzonych lub wywiezionych z terytorium kraju.

Art. 104. Na podstawie zebranych dokumentów i dowodów audytor sporządza pisemne sprawozdanie z przeprowadzonego audytu.

Art. 105. 1. Audytor przekazuje:

- 1) podmiotom, o których mowa w art. 101 ust. 1, dokumentację audytu wraz ze sprawozdaniem z przeprowadzonego audytu;
- 2) wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności podmiotów, o których mowa w art. 101 ust. 1, uwierzytelnioną kopię sprawozdania z przeprowadzonego audytu;
- 3) marszałkowi województwa uwierzytelnioną kopię sprawozdania z przeprowadzonego audytu;
- 4) Organizacji ROP opakowań uwierzytelnioną kopię sprawozdania z przeprowadzonego audytu - w przypadku, w którym podmiot, o którym mowa w art. 101 ust. 1, wystawia dokumenty DPR lub EDPR na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 60 ust. 3 pkt 3 i 4.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 101 ust. 1, jest obowiązany przechowywać dokumentację audytu wraz ze sprawozdaniem z przeprowadzonego audytu przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego audyt dotyczy.

Art. 106. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i sposób przeprowadzania audytu,
 - 2) szczegółowy zakres sprawozdania z przeprowadzonego audytu,
 - 3) termin przekazywania sprawozdania z przeprowadzonego audytu
- kierując się potrzebą sprawdzenia wiarygodności informacji zawartych w dokumentach objętych audytem oraz ujednoliceniem sprawozdań z przeprowadzonego audytu.

Oddział 9

Zadania marszałka województwa

Art. 107. 1. Marszałek województwa sprawuje kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów niniejszej ustawy w zakresie objętym jego właściwością.

2. Marszałek województwa, co najmniej raz na 3 lata, przeprowadza kontrolę:

- 1) recyklerów odpadów opakowaniowych;
- 2) eksporterów odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzwspólnotowych dostawców odpadów opakowaniowych.

3. W przypadku wykazania w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 103 ust. 2, istotnych nieprawidłowości marszałek województwa niezwłocznie przeprowadza kontrolę podmiotu.

4. Marszałek województwa może upoważnić do przeprowadzenia kontroli pracowników urzędu marszałkowskiego.

5. Przy wykonywaniu kontroli kontrolujący jest uprawniony do:

- 1) wstępu wraz z rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem przez całą dobę na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza, a w godzinach od 6:00 do 22:00 – na pozostały teren, zgodnie z celem i zakresem kontroli;
- 2) przeprowadzania badań lub wykonywania innych niezbędnych czynności kontrolnych, w tym powołania eksperta;
- 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i żądania wyjaśnień od osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
- 4) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z kontrolą, w tym dokumentów związanych z prowadzeniem ewidencji operacji gospodarczych oraz ilościowej i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, a także dokumentacji technicznej instalacji do przetwarzania odpadów.

6. W przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości, marszałek województwa unieważnia, w drodze decyzji wydawanej z urzędu, dokumenty DPR lub EDPR, w odniesieniu do których wykazano niezgodność informacji dotyczących zagospodarowania odpadów opakowaniowych zawartych w tych dokumentach ze stanem faktycznym.

7. Podmiot, któremu zostały przekazane dokumenty DPR lub EDPR, które zostały unieważnione, jest obowiązany do skorygowania złożonego sprawozdania, o którym mowa

w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w terminie nie dłuższym niż 14 dni, licząc od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 5, stała się ostateczna.

8. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez kontrolowany podmiot przepisów niniejszej ustawy lub gdy wystąpi uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, marszałek województwa występuje do innych organów kontroli, w szczególności wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, właściwego organu Krajowej Administracji Skarbowej oraz Policji, o podjęcie odpowiednich działań będących w ich kompetencji, przekazując dokumentację sprawy.

9. Marszałek województwa sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym wraz z wnioskami, w tym planowanymi działaniami zmierzającymi do usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Art. 108. 1. W przypadku, w którym unieważnione dokumenty zostały wystawione na wniosek podmiotu gospodarującego odpadami, o którym mowa w art. 60 ust. 3 pkt 3 i 4, marszałek województwa udostępnia kopię decyzji, o której mowa w art. 107 ust. 6 Organizacji ROP opakowań.

2. W przypadku, w którym unieważnione dokumenty zostały wystawione na wniosek podmiotu gospodarującego odpadami, o którym mowa w art. 60 ust. 3 pkt 3-4, finansowanie kosztów w zakresie odnoszącym się do masy odpadów objętych tymi dokumentami uznaje się za nienależne w rozumieniu art. 401f ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647).

Art. 109. Marszałkowie województw współpracują ze sobą przy wykonywaniu przepisów niniejszej ustawy, w szczególności marszałek województwa, który nie jest właściwy do:

- 1) przeprowadzenia kontroli przestrzegania i stosowania przepisów niniejszej ustawy, może zwrócić się do właściwego marszałka województwa o przeprowadzenie kontroli przedsiębiorcy;
- 2) wykreślenia z rejestru, może zwrócić się do właściwego marszałka województwa o wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru.

Oddział 10

Zadania IOŚ-PIB

Art. 110. Do zadań IOŚ-PIB, należy:

- 1) monitoring rynku opakowań i odpadów opakowaniowych, w tym wsparcie analityczne ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie:
 - a) określania wysokości stawek opłaty opakowaniowej,
 - b) analizy kosztów wymagających finansowania w ramach systemu ROP opakowań,
 - c) określania udziałów we wpływach z opłaty opakowaniowej, przeznaczanych na poszczególne zadania Organizacji ROP opakowań,
 - d) określenia zdolności w zakresie sortowania i recyklingu odpadów opakowaniowych w ramach systemu ROP opakowań pod kątem zapewnienia poddania zebranych odpadów opakowaniowych przetwarzaniu wstępnemu i recyklingowi wysokiej jakości,
 - e) innych analiz, przeglądów i ocen funkcjonowania tego rynku;
- 2) przeprowadzania analiz składu zebranych odpadów komunalnych;
- 3) upowszechniania wiedzy o normach jakościowych dotyczących wykorzystania materiałów pochodzących z recyklingu w poszczególnych sektorach;
- 4) sporządzanie i przekazanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarowania odpadami opakowaniowymi w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 111. 1. Wsparcia analitycznego, o którym mowa w art. 110 pkt 1 lit. a–d oraz pkt 2, udziela się na pisemny wniosek ministra właściwego do spraw klimatu, w którym wskazuje się zakres i termin przeprowadzenia analiz w ramach tego wsparcia. Wyniki analiz przedkłada się w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej.

2. Analizy, przeglądy i oceny, o których mowa w art. 110 pkt 1 lit. e przedkłada się w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, w terminie określonym we wniosku ministra właściwego do spraw klimatu. Minister wnosi o przygotowanie analiz, przeglądów i ocen z urzędu lub na wniosek Organizacji ROP Opakowań.

Art. 112. 1. IOŚ-PIB sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, raport, o którym mowa w art. 110 pkt 4 w terminie do dnia 31 października każdego roku.

2. Raport zawiera co najmniej informacje o:

- 1) masie opakowań udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakowanych opakowań przez producentów niebędących użytkownikami końcowymi w podziale na poszczególne materiały opakowaniowe oraz rodzaje opakowań oraz masie wywiezionych poza terytorium kraju tych opakowań;
- 2) masie odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi w podziale na poszczególne materiały opakowaniowe oraz rodzaje opakowań, z uwzględnieniem podziału na dane pochodzące z dokumentów DPR i EDPR oraz z ilościowej i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub sprawozdań, o których mowa w art. 73– 73b oraz art. 75 tej ustawy;
- 3) osiągniętych poziomach recyklingu ogółem oraz w podziale na poszczególne materiały opakowaniowe oraz rodzaje opakowań z uwzględnieniem podziału na dane pochodzące z dokumentów DPR i EDPR oraz z ilościowej i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

3. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza raport, o którym mowa w art. 110 pkt 4.

4. Jeżeli raport, o którym mowa w art. 110 pkt 4, nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2, zawiera braki lub budzi uzasadnione wątpliwości, minister właściwy do spraw klimatu wzywa do uzupełnienia lub poprawy raportu w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni.

5. Raport, o którym mowa w art. 110 pkt 4, jest publikowany na stronie internetowej ministra właściwego do spraw klimatu w terminie 14 dni od jego zatwierdzenia.

Oddział 11

Rada ROP

Art. 113. 1. Przy ministrze właściwym do spraw klimatu działa Rada ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zwana dalej „Radą ROP”, jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw klimatu.

2. Skład, strukturę, szczegółowe zadania i sposób funkcjonowania Rady ROP ustala, w drodze zarządzenia, minister właściwy do spraw klimatu, uwzględniając w składzie Rady ROP:

- 1) trzech przedstawicieli urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu w składzie:
 - a) Przewodniczący Rady ROP,
 - b) Zastępca Przewodniczącego Rady ROP,

- c) Sekretarz Rady ROP;
- 2) dwóch przedstawicieli Inspekcji Ochrony Środowiska;
 - 3) dwóch przedstawicieli Inspekcji Handlowej;
 - 4) dwóch przedstawicieli IOŚ-PIB;
 - 5) dwóch przedstawicieli NFOŚiGW;
 - 6) dwóch przedstawicieli strony samorządowej Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
 - 7) dwóch przedstawicieli urzędów marszałkowskich zgłoszonych przez te urzędy i cieszących się poparciem największej liczby tych urzędów;
 - 8) dwóch przedstawicieli reprezentatywnych organizacji pracodawców reprezentujących producentów, cieszących się poparciem największej liczby tych organizacji;
 - 9) dwóch przedstawicieli organizacji reprezentujących zbierających odpady opakowaniowe zgłoszonych przez tych zbierających i cieszących się poparciem największej liczby tych zbierających;
 - 10) dwóch przedstawicieli organizacji reprezentujących przetwarzających odpady opakowaniowe zgłoszonych przez tych przetwarzających i cieszących się poparciem największej liczby tych przetwarzających;
 - 11) przedstawiciela organizacji ekologicznych o zasięgu ogólnokrajowym, które posiadają struktury organizacyjne na terenie całego kraju, zgłoszonego przez te organizacje i cieszącego się poparciem największej liczby tych organizacji.

3. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu rozpoczęcie procedury zgłaszania kandydatów na przedstawicieli podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 7-11 do Rady ROP, wskazując jednocześnie miejsce i 30-dniowy termin ich zgłaszania.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 6-11, dokonują zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3, w formie pisemnej.

5. W razie niezgłoszenia przedstawicieli przez stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego lub przez podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 7-11, minister właściwy do spraw klimatu może delegować na ich miejsce swoich przedstawicieli.

6. Członków Rady ROP powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw klimatu, uwzględniając stanowiska podmiotów, o których mowa w ust. 2.

7. Członkom Rady ROP nie przysługuje wynagrodzenie z tytułu członkostwa w tej radzie ani zwrot kosztów podróży i noclegów z tytułu udziału w posiedzeniu tej rady.

8. Obsługę Rady ROP zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw klimatu.

Art. 114. 1. Do zadań Rady ROP należy w szczególności:

- 1) przedstawianie danych wymagających, w ocenie członków Rady ROP, uwzględnienia przy określaniu wysokości stawek opłaty opakowaniowej dla poszczególnych kategorii materiałowych opakowań, o której mowa w art. 49 ust. 4;
- 2) opiniowanie stawek proponowanych przez ministra właściwego do spraw klimatu oraz wnioskowanie o ich zmianę;
- 3) przedstawianie danych wymagających, w ocenie członków Rady ROP, uwzględnienia przy określaniu udziałów we wpływach z opłaty opakowaniowej, przeznaczanych na poszczególne zadania Organizacji ROP, o których mowa w art. 61, opiniowanie udziałów proponowanych przez ministra właściwego do spraw klimatu oraz wnioskowanie o ich zmianę;
- 4) zapewnienie wymiany informacji pomiędzy uczestnikami rynku w zakresie służącym realizacji celów rozporządzenia nr 2025/40;
- 5) proponowanie standardów edukacji ekologicznej.

Rozdział 8.

System kaucyjny

Art. 115. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w poz. 1–4 załącznika nr 1 do ustawy. Do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania wlicza się jedynie opakowania i odpady opakowaniowe selektywnie zebrane w ramach systemu kaucyjnego.

2. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje będące mlekiem lub przetworem mlecznym wymienionym w załączniku I część XVI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, s. 671, z późn. zm.).

3. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań co najmniej w wysokości określonej w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy.

4. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju w danym roku.

5. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku oraz wysokości kaucji pobranej w danym roku w ramach systemu kaucyjnego.

6. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1–4 załącznika nr 1 do ustawy, zebranych w danym roku ustala się na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, prowadzonej przez podmioty odbierające odpady opakowaniowe z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym.

7. Do masy zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1 do ustawy, wlicza się masę ich zakrętek i wieczek.

8. Do masy zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy, oraz opakowań, o których mowa w poz. 3 tego załącznika, nie wlicza się masy jakichkolwiek pozostałości, w tym także masy innych materiałów i substancji obecnych wewnątrz oraz na zewnątrz odpowiednio tych odpadów lub opakowań.

9. Do masy zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy, oraz opakowań, o których mowa w poz. 3 tego załącznika, wlicza się masę etykiet i klejów, pod warunkiem że została ona uwzględniona również w masie opakowań udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju.

10. Odpady opakowaniowe powstałe z opakowań, o których mowa w poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy, uznaje się za zebrane selektywnie, jeżeli były zbierane w celu recyklingu oddzielnie od innych odpadów.

11. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy, zebranych selektywnie zgodnie z ust. 10 oblicza się w miejscu, w którym są one zbierane, lub na wyjściu z operacji sortowania.

12. W przypadku gdy masy odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy, zebranych selektywnie zgodnie z ust. 10 nie można obliczyć w sposób, o którym mowa w ust. 11, masę tych odpadów oblicza się jako iloczyn liczby sztuk tych odpadów oraz wskaźników przeliczenia, które uwzględniają:

- 1) masę każdej wielkości opakowania, rodzaj materiału oraz straty podczas kolejnych czynności sortowania;
- 2) rodzaj polimeru, z którego zrobione są te opakowania oraz wieczka i zakrętki – w przypadku opakowań z tworzyw sztucznych.

Art. 116. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, z wyłączeniem butelek, o których mowa w art. 12 ust. 2, jest obowiązany prowadzić ewidencję w postaci elektronicznej, obejmującą informacje o:

- 1) masie butelek, w których udostępnił na terytorium kraju produkty będące napojami w danym roku kalendarzowym,
- 2) udziale wagowym tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w tych butelkach – z podziałem na butelki, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu oraz pozostałe butelki.

2. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, prowadzi się z zastosowaniem kart ewidencji opakowań, o których mowa w art. 40 ust. 1.

3. Masę opakowań na napoje, o których mowa w ust. 1, udostępnionych na terytorium kraju oraz udział wagowy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w tych opakowaniach, ustala się na podstawie ewidencji, o której mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1, albo prowadzi ją nierzetelnie, masę opakowań, w których udostępnił na terytorium kraju produkty będące napojami, i ich rodzaj marszałek województwa albo wojewódzki inspektor ochrony środowiska określają w drodze oszacowania.

5. Oszacowanie masy i określenie rodzaju opakowań na napoje, w których udostępniono po raz pierwszy na terytorium kraju produkty będące napojami w tych opakowaniach, następuje metodą porównawczą:

- 1) wewnętrzną – polegającą na oszacowaniu masy i określeniu rodzaju opakowań na napoje, w których wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje udostępnił na terytorium kraju produkty będące napojami w danym roku kalendarzowym, na podstawie informacji o masie i rodzaju opakowań na napoje, w których ten wprowadzający udostępnił na terytorium kraju te produkty w poprzednich latach kalendarzowych;
- 2) zewnętrzną – polegającą na oszacowaniu masy i określeniu rodzaju opakowań na napoje, w których wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje udostępnił na terytorium kraju produkty będące napojami w danym roku kalendarzowym, na podstawie informacji o masie i rodzaju opakowań na napoje, w których inny niż wskazany w ust. 1 wprowadzający, prowadzący działalność gospodarczą w podobnej skali, udostępnił na terytorium kraju podobne produkty w danym roku kalendarzowym.

6. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w ewidencji przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego informacje dotyczą.

Art. 117. 1. System kaucyjny:

- 1) obejmuje terytorium kraju przez zapewnienie w każdej gminie co najmniej jednego stacjonarnego punktu odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym od użytkowników końcowych;
- 2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla użytkowników końcowych, z uwzględnieniem przepisów dotyczących uczestniczenia jednostek handlu detalicznego i hurtowego w systemie kaucyjnym ze względu na powierzchnię sprzedaży;
- 3) zapewnia powszechny i równy dostęp dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje, wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, bez względu na ich powierzchnię;
- 4) nie wymaga okazania dowodu zakupu produktu w opakowaniu na napoje objętym systemem kaucyjnym w celu zwrotu pobranej kaucji.

2. System kaucyjny jest prowadzony przez podmiot reprezentujący, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest spółką akcyjną mającą siedzibę na terytorium kraju, utworzoną przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających

bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, lub reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze;

- 2) jego akcjonariuszami są wyłącznie podmioty, o których mowa w pkt 1;
- 3) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu ani jego prokurenci nie byli skazani prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) nie był prawomocnie skazany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
- 5) realizuje określone w ustawie obowiązki, a dochody uzyskane w ramach wykonywanej działalności gospodarczej przeznacza wyłącznie na cele statutowe;
- 6) wykonuje wyłącznie działalność związaną z gospodarowaniem opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz organizowaniem i prowadzeniem systemu kaucyjnego;
- 7) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1;
- 8) posiada kapitał zakładowy określony w ust. 3.

3. Kapitał zakładowy podmiotu reprezentującego wynosi co najmniej 5 000 000 zł.

4. Kapitał zakładowy podmiotu reprezentującego nie może:

- 1) być zebrany w drodze subskrypcji otwartej;
- 2) pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.

5. Kapitał zakładowy podmiotu reprezentującego pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed wpisem tego podmiotu do Krajowego Rejestru Sądowego.

6. Podmiot reprezentujący:

- 1) utrzymuje kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego określonego w ust. 3, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo
- 2) posiada gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego lub instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego określonego w ust. 3.

7. Akcje podmiotu reprezentującego mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.

8. Podmiot reprezentujący nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

9. Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1-4 załącznika nr 1 do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego prowadzonego przez ten podmiot.

10. Do zwrotu kaucji podmiotowi, który zwrócił kaucję użytkownikowi końcowemu, obowiązany jest podmiot reprezentujący, który dokonał odbioru opakowań lub odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań objętych systemem kaucyjnym od tego podmiotu.

11. W przypadku funkcjonowania więcej niż jednego systemu kaucyjnego podmioty reprezentujące prowadzące te systemy są obowiązane do ustalenia między sobą, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej w postaci papierowej lub elektronicznej pod rygorem nieważności, warunków rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez siebie systemów kaucyjnych. Umowę zawiera się przed dniem uruchomienia każdego kolejnego systemu kaucyjnego.

12. Podmiot reprezentujący, który zawarł umowę, o której mowa w ust. 11, jest obowiązany do przekazania kopii tej umowy nie później niż w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

13. Przepisy ust. 11 i 12 stosuje się również, gdy po zawarciu umowy, o której mowa w ust. 11, zezwolenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1, otrzyma kolejny podmiot reprezentujący. W takim przypadku dotychczasowa umowa, o której mowa w ust. 11, wygasa z dniem zawarcia nowej umowy między wszystkimi podmiotami reprezentującymi.

14. W przypadku, o którym mowa w ust. 13, podmioty reprezentujące dokonują rozliczenia, o którym mowa w ust. 11, zgodnie z dotychczasową umową, za okres od pierwszego dnia okresu rozliczeniowego do dnia wygaśnięcia dotychczasowej umowy.

15. W przypadku zmian w umowie, o której mowa w ust. 11, oraz umowie zawartej w przypadku, o którym mowa w ust. 13, stosuje się ust. 12.

16. Wprowadzającemu produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzającemu bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącym w danym systemie kaucyjnym przysługuje prawo własności opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy, zebranych w ramach tego systemu kaucyjnego, w których ci przedsiębiorcy udostępnili na terytorium kraju produkty będące napojami.

17. Kaucję pobiera się na etapach dystrybucji produktu w opakowaniu, o którym mowa w poz. 1-4 załączniku nr 1 do ustawy, będącego napojem, poprzedzających sprzedaż

tego produktu użytkownikowi końcowemu oraz od użytkownika końcowego nabywającego ten produkt.

18. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczący w danym systemie kaucyjnym są obowiązani do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarli umowę, w terminach do:

1) siódmego dnia miesiąca, za okres od piętnastego do ostatniego dnia miesiąca poprzedniego;

2) dwudziestego pierwszego dnia miesiąca, za okres od pierwszego do czternastego dnia miesiąca.

Art. 118. 1. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 115 ust. 1, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo grupa tych wprowadzających, a także związek pracodawców lub izba gospodarcza reprezentujące tych producentów mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do innego istniejącego systemu kaucyjnego.

2. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 115 ust. 3, wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje albo grupa tych wprowadzających, a także związek pracodawców lub izba gospodarcza reprezentujące tych producentów mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do innego istniejącego systemu kaucyjnego.

3. Warunkiem przystąpienia wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego jest zawarcie z podmiotem reprezentującym umowy, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej lub w formie dokumentowej, pod rygorem nieważności, dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego w odniesieniu do całej masy opakowań jednego rodzaju lub kilku rodzajów.

4. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, z każdym wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który się do niego zgłosił.

5. Umowa, o której mowa w ust. 3, określa w szczególności wysokość wkładów finansowych ponoszonych przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, przeznaczonych na finansowanie systemu kaucyjnego oraz terminy ich płatności.

6. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz podmiot reprezentujący, którzy zawarli umowę, o której mowa w ust. 3, są obowiązani do przechowywania tej umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać.

7. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani przekazać podmiotowi reprezentującemu dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego, w tym informacje o wszystkich udostępnionych przez nich po raz pierwszy na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym opakowaniach objętych tym systemem.

8. W przypadku nieprzekazania podmiotowi reprezentującemu danych, o których mowa w ust. 7, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do opakowań objętych systemem kaucyjnym, o których nie poinformowali podmiotu reprezentującego, a które udostępnili na terytorium kraju w danym roku, według stawki za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 115 ust. 1 albo 2.

Art. 119. 1. Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego zapewnia:

- 1) selektywne zbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów, o których mowa w poz. 1-4 załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) odbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym;
- 3) transport opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów;
- 4) prowadzenie ewidencji, o której mowa w art. 124 ust. 1, i sporządzanie sprawozdań;
- 5) rozliczenie kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, w szczególności finansowanie wypłat kaucji dla użytkownika końcowego;
- 6) finansowanie kosztów zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego i hurtowego

oraz inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym.

2. Koszty działań, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje.

3. Rozliczenie finansowe między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne następuje w okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż miesiąc.

4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego i sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.

Art. 120. 1. Prowadzenie systemu kaucyjnego wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego, w drodze decyzji, przez ministra właściwego do spraw klimatu, zwanego dalej „zezwoleńiem na prowadzenie systemu kaucyjnego”.

2. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera:

- 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu reprezentującego;
- 2) nazwę, adres siedziby oraz adres e-mail podmiotu reprezentującego;
- 3) potwierdzenie spełnienia warunków, o których mowa w art. 117 ust. 6;
- 4) informacje o planowanym sposobie spełnienia warunków, o których mowa w art. 117 ust. 1;
- 5) wskazanie rodzajów opakowań, dla których podmiot reprezentujący planuje utworzyć system kaucyjny;
- 6) szczegółowy opis:
 - a) zasad pobierania i zwracania kaucji oraz rozliczania kaucji między podmiotem reprezentującym a podmiotami, o których mowa w art. 117 ust. 1 pkt 3,
 - b) zasad i planowanej częstotliwości odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1-4 załączniku nr 1 do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasad

przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia,

- c) sposobu finansowania systemu kaucyjnego, z podziałem na źródła pochodzenia środków finansowych,
- d) zasad przystępowania wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego,
- e) zasad rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w poz. 1,2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym,
- f) zasad rozliczania opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzającymi bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym,
- g) systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, o którym mowa w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy,
- h) czynności podejmowanych w ramach monitorowania własnej działalności objętej zezwoleniem oraz ich harmonogram,
- i) czynności, które zostaną podjęte na koszt podmiotu reprezentującego w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem, w tym:
 - rozliczenie pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,
 - rozliczenie poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje,
 - odbiór opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia zakończenia działalności została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego
 - wraz z harmonogramem tych czynności w odniesieniu do dnia zakończenia działalności;

- 7) harmonogram przygotowania, realizacji oraz zakończenia działań podejmowanych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego oraz wskazanie innych warunków niezbędnych do jego uruchomienia, o ile występują;
- 8) informacje o zawartych umowach lub promesach lub podpisanych listach intencyjnych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego, planowanych inwestycjach oraz zakupach maszyn i urządzeń;
- 9) planowany termin uruchomienia systemu kaucyjnego;
- 10) proponowany czas obowiązywania zezwolenia.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) oświadczenie o braku skazania prawomocnym wyrokiem sądu członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
- 3) oświadczenie o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 117 ust. 2 pkt 1–6 i 8;
- 4) plan realizacji rozliczeń finansowych między podmiotem reprezentującym a podmiotami, o których mowa w art. 117 ust. 1 pkt 3, oraz rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji.

4. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, przedkłada się ministrowi właściwemu do spraw klimatu nie później niż 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego.

6. W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego określa się:

- 1) rodzaje opakowań, dla których podmiot reprezentujący tworzy system kaucyjny;
- 2) zasady pobierania i zwracania kaucji oraz rozliczania kaucji między podmiotem reprezentującym a podmiotami, o których mowa w art. 117 ust. 1 pkt 3;
- 3) zasady i planowaną częstotliwość odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1–4 załącznika nr 1 do ustawy,

z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasady przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia;

- 4) sposób finansowania systemu kaucyjnego, z podziałem na źródła pochodzenia środków finansowych;
- 5) zasady przystępowania wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego;
- 6) zasady rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym;
- 7) zasady rozliczania opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzającymi bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym;
- 8) system identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, o którym mowa w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy;
- 9) harmonogram przygotowania, realizacji oraz zakończenia działań podejmowanych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego;
- 10) czynności podejmowane w ramach monitorowania własnej działalności objętej zezwoleniem oraz ich harmonogram;
- 11) czynności, które zostaną podjęte na koszt podmiotu reprezentującego w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem, w tym:
 - a) rozliczenie pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,
 - b) rozliczenie poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje,
 - c) odbiór opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia zakończenia działalności została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego

- wraz z harmonogramem tych czynności w odniesieniu do dnia zakończenia działalności;
- 12) termin uruchomienia systemu kaucyjnego;
- 13) termin obowiązywania zezwolenia.

7. Termin, o którym mowa w ust. 6 pkt 12, nie może być dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.

8. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat od uruchomienia systemu kaucyjnego.

9. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu i właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu, o którym mowa w ust. 6 pkt 9.

10. W przypadku gdy system kaucyjny nie zostanie uruchomiony w terminie określonym w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, minister właściwy do spraw klimatu może cofnąć, w drodze decyzji, to zezwolenie bez odszkodowania, określając termin jej wykonania, biorąc pod uwagę stopień przygotowania do uruchomienia systemu kaucyjnego oraz stopień zaistniałego opóźnienia.

11. Decyzji, o której mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli jest to niezbędne ze względu na ochronę interesu podmiotów, o których mowa w art. 117 ust. 1 pkt 3.

12. Minister właściwy do spraw klimatu odmawia, w drodze decyzji, wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego w przypadku, gdy nie zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 117 ust. 10, lub gdy z informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 4, lub ze szczegółowego opisu, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, wynika, że system kaucyjny nie będzie spełniał warunków, o których mowa w art. 117 ust. 1, a także gdy z informacji przedstawionych zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w ust. 2 pkt 7, wynika, że uruchomienie systemu kaucyjnego we wskazanym terminie nie jest możliwe.

13. Minister właściwy do spraw klimatu odmawia, w drodze decyzji, wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego podmiotowi reprezentującemu, któremu w terminie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego w drodze ostatecznej decyzji wydanej na podstawie art. 121 ust. 2.

14. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, 10, 12 i 13, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego.

Art. 121. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza przepisy niniejszej ustawy określające obowiązki podmiotu reprezentującego lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 117 ust. 2 pkt 1-4, 6 lub 7 lub ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 117 ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.

2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza przepisy niniejszej ustawy określające obowiązki podmiotu reprezentującego lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nadal nie spełnia warunków, o których mowa w art. 117 ust. 2 pkt 1-4, 6 lub 7 lub ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny nadal nie spełnia warunków, o których mowa w art. 117 ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

3. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli jest to niezbędne ze względu na ochronę interesu podmiotów, o których mowa w art. 117 ust. 1 pkt 3.

4. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.

5. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.

6. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:

- 1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,
- 2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego

– na własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2.

7. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w poz. 1-4 załącznika nr 1 do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.

Art. 122. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określające wysokość kaucji.

2. Wzór oznakowania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 3 do ustawy.

Art. 123. 1. Maksymalna wysokość kaucji wynosi 2 zł.

2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym, kierując się potrzebą ustalenia jej wysokości na poziomie stanowiącym zachętę do zwrotu opakowań i odpadów opakowaniowych, a także akceptowalnym społecznie poziomem stawki kaucji.

Art. 124. 1. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić w postaci papierowej albo elektronicznej ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym w danym roku kalendarzowym, z podziałem na poszczególne jednostki i inne punkty:

- 1) odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy;
- 2) opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy, i odpadów powstałych z tych opakowań.

2. Podmiot reprezentujący prowadzący ewidencję, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w tej ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą.

Art. 125. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do składania, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, w terminie do dnia 15 marca, sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy zawierającego informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 126. 1. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do sporządzania rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, odebranych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym na terenie danej gminy, zawierającego informacje, o których mowa w ust. 3.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podmiot reprezentujący przekazuje wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta, związkowi międzygminnemu albo związkowi metropolitalnemu w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę, adres siedziby podmiotu reprezentującego, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 2) informacje o masie:
 - a) poszczególnych rodzajów zebranych odpadów opakowaniowych oraz sposobie ich zagospodarowania wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały one przekazane,
 - b) pozostałości z sortowania odpadów opakowaniowych powstałych z zebranych odpadów opakowaniowych, przekazanych do składowania albo do termicznego przekształcania,
 - c) odpadów opakowaniowych przygotowanych do ponownego użycia i do recyklingu, powstałych z zebranych odpadów opakowaniowych.

4. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do przechowywania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego to sprawozdanie dotyczy.

Art. 127. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu informacji o warunkach i trybie zwrotu pustych

opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego oraz możliwości zwrotu pobranej kaucji.

Art. 128. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, o których mowa w:

- 1) poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy – jest obowiązany do uczestniczenia w systemie kaucyjnym co najmniej w zakresie pobierania kaucji oraz może uczestniczyć w tym systemie w zakresie zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych;
- 2) poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy – jest obowiązany do uczestniczenia w systemie kaucyjnym co najmniej w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań.

2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.

4. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m² jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej lub w formie dokumentowej, pod rygorem nieważności, z co najmniej jednym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosił.

5. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 4, z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², który się do niego zgłosi.

6. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m² jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej lub w formie dokumentowej, pod rygorem nieważności, z każdym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosi.

7. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 6, z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m².

8. Umowa, o której mowa w ust. 4 i 6, określa w szczególności:

- 1) zasady rozliczania kaucji oraz
- 2) zasady zbierania i przekazywania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1-4 załącznika nr 1 do ustawy – w przypadku gdy umowa dotyczy uczestnictwa w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2.

9. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego i hurtowego oraz podmiot reprezentujący, którzy zawarli umowę, o której mowa w ust. 4 lub 6, są obowiązani do przechowywania tej umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać.

10. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych jest obowiązany do prowadzenia ewidencji, z podziałem na poszczególne lata, w postaci papierowej albo elektronicznej, obejmującej w danym roku kalendarzowym:

- 1) liczbę nabytych i sprzedanych produktów będących napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym;
- 2) liczbę zwróconych opakowań i odpadów opakowaniowych;
- 3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji.

11. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym jedynie w zakresie pobierania kaucji jest obowiązany do prowadzenia ewidencji, z podziałem na poszczególne lata, w postaci papierowej albo elektronicznej, w danym roku kalendarzowym, obejmującej liczbę nabytych i sprzedanych produktów będących napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym.

12. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym prowadzący ewidencję, o której mowa w ust. 10 albo 11, jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w tej ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą.

Art. 129. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² jest obowiązany prowadzić na własny koszt selektywne zbieranie

odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym.

Art. 130. 1. Rozliczenie wykonania obowiązków określonych w art. 115 ust. 1 i 3 następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, który nie zawarł umowy wskazanej w art. 118 ust. 3 i nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 115 ust. 1, jest obowiązany wnieść opłatę produktową obliczoną oddzielnie dla poszczególnych rodzajów opakowań w odniesieniu do nieosiągniętych wymaganych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1–4 załącznika nr 1 do ustawy.

3. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który nie zawarł umowy wskazanej w art. 118 ust. 3 i nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 115 ust. 3, jest obowiązany wnieść opłatę produktową.

4. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, który zawarł umowę wskazaną w art. 118 ust. 3, nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 115 ust. 1, ten wprowadzający producent oraz podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający producent przystąpił, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej obliczonej oddzielnie dla poszczególnych rodzajów opakowań – każdy w wysokości 50%.

5. W przypadku gdy wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który zawarł umowę wskazaną w art. 118 ust. 3, nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 115 ust. 3, ten wprowadzający producent oraz podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający producent przystąpił, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej – każdy w wysokości 50%.

6. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach opakowań na napoje danego rodzaju, w których produkty będące napojami zostały udostępnione po raz pierwszy na terytorium kraju.

7. Sposób obliczania opłaty produktowej określa załącznik nr 2 do ustawy.

Art. 131. 1. W przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 115 ust. 1 albo 3 maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi 25 zł za 1 kg.

2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym

oddziaływaniem na środowisko opakowań oraz odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań i kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych.

Art. 132. 1. Opłata produktowa jest obliczana na koniec roku kalendarzowego.

2. Opłata produktowa jest wnoszona na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego opłata dotyczy.

Art. 133. 1. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz podmiot reprezentujący pomimo ciążącego obowiązku, nie wnieśli opłaty produktowej albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty produktowej.

3. Termin uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa odpowiednio w ust. 1 albo 2, stała się ostateczna.

Art. 134. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny oprocentowany rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej.

2. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy NFOŚiGW.

3. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej w wysokości 10% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

Art. 135. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej są gromadzone na rachunku bankowym NFOŚiGW.

Art. 136. W sprawach dotyczących opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Rozdział 9.

Przepis karny i administracyjne kary pieniężne

Art. 137. Kto, prowadząc sprzedaż internetową, wbrew przepisowi art. 12 ust. 5 rozporządzenia nr 2025/40, nie udostępnia użytkownikom końcowym informacji wymaganych tym przepisem lub nie wyodrębnia tych informacji od innych informacji przeznaczonych do celów sprzedaży lub marketingu podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 5 000 do 50 000 zł.

Art. 138. Kto, będąc podmiotem gospodarczym, wbrew przepisowi art. 12 ust. 8 rozporządzenia nr 2025/40, dostarcza lub umieszcza na produkcie lub jego opakowaniu etykiety, oznaczenia, symbole lub napisy, które mogłyby wprowadzać w błąd lub dezorientować konsumentów lub innych użytkowników końcowych, jeśli chodzi o wymogi w zakresie zrównoważoności opakowań, innych właściwości opakowań lub możliwości gospodarowania odpadami opakowaniowymi, w odniesieniu do których rozporządzenie 2025/40 określa wymogi dotyczące zharmonizowanego etykietowania, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 5 000 do 200 000 zł.

Art. 139. 1. Kto, będąc wytwórcą:

- 1) wbrew przepisowi art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40 wprowadza do obrotu opakowanie niezgodne z wymogami ustanowionymi w art. 5–12 tego rozporządzenia lub na podstawie tych artykułów,
- 2) wbrew przepisom art. 15 ust. 2 lub 4 rozporządzenia nr 2025/40 wprowadza do obrotu opakowanie bez przeprowadzenia procedury oceny zgodności, bez sporządzenia dokumentacji technicznej, o której mowa w załączniku VII do tego rozporządzenia lub bez sporządzenia deklaracji zgodności,
- 3) wbrew przepisowi art. 15 ust. 2 lub 4 rozporządzenia nr 2025/40 wprowadza do obrotu opakowanie, w stosunku do którego procedura oceny zgodności została przeprowadzona w sposób niezgodny z wymogami rozporządzenia lub nierzetelny,
- 4) wbrew przepisowi art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 2025/40 wprowadza do obrotu opakowanie, dla którego dokumentacja techniczna, o której mowa w załączniku VII

do tego rozporządzenia lub deklaracja zgodności zostały sporządzone w sposób niezgodny z wymogami rozporządzenia lub nierzetelny
wycofuje je z obrotu na własny koszt oraz podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 2 000 000 zł.

2. Kto, będąc wytwórcą:

- 1) wbrew przepisowi art. 15 ust. 3 rozporządzenia nr 2025/40 nie przechowuje dokumentacji technicznej, o której mowa w załączniku VII do tego rozporządzenia, lub deklaracji zgodności, przez okres wskazany w tym przepisie,
- 2) wbrew przepisowi art. 15 ust. 5 rozporządzenia nr 2025/40 wprowadza do obrotu opakowanie bez opatrzenia tego opakowania, lub dokumentu towarzyszącego produktowi w opakowaniu, numerem typu, partii lub numerem seryjnym lub innym elementem umożliwiającym ich identyfikację,
- 3) wbrew przepisom art. 15 ust. 6 i 7 rozporządzenia nr 2025/40 wprowadza do obrotu opakowanie bez opatrzenia tego opakowania, lub dokumentu towarzyszącego produktowi w opakowaniu, informacjami, o których mowa w tych przepisach,
- 4) wbrew przepisowi art. 15 ust. 8 rozporządzenia nr 2025/40 nie informuje organu nadzoru rynku, o podejrzewanej niezgodności opakowania z wymogami oraz o wprowadzonych środkach naprawczych,
- 5) wbrew przepisowi art. 15 ust. 10 rozporządzenia nr 2025/40 nie dostarcza organowi nadzoru we wskazanym terminie wymaganych informacji lub dokumentów
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 5 000 do 50 000 zł.

3. W przypadku, w którym wytwórca wyznaczył upoważnionego przedstawiciela na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40, odpowiedzialność za naruszenia obowiązków wytwórcy, o których mowa w ust. 1, pozostających w zakresie upoważnienia, ponosi upoważniony przedstawiciel.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 15 ust. 12 rozporządzenia nr 2025/40, odpowiedzialność za naruszenia obowiązków wytwórcy, o których mowa w ust. 1, ponosi podmiot wskazany w tym przepisie.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 21 rozporządzenia nr 2025/40, odpowiedzialność za naruszenia obowiązków wytwórcy, o których mowa w art. 1, ponosi podmiot wskazany w tym przepisie.

Art. 140. 1. Kto, będąc importerem, wbrew przepisowi art. 18 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40, wprowadza do obrotu opakowanie niezgodne z wymogami ustanowionymi w art. 5–12 tego rozporządzenia lub na podstawie tych artykułów

wycofuje je z obrotu na własny koszt oraz podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 2 000 000 zł.

2. Kto, będąc importerem:

- 1) wbrew przepisowi art. 18 ust. 2 rozporządzenia nr 2025/40 wprowadza do obrotu opakowanie bez zapewnienia spełnienia wymogów, o których mowa w tym przepisie,
- 2) wbrew przepisom art. 18 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 2025/40 wprowadza do obrotu opakowanie bez opatrzenia tego opakowania, lub dokumentu towarzyszącego produktowi w opakowaniu, informacjami, o których mowa w tych przepisach,
- 3) wbrew przepisowi art. 18 ust. 6 rozporządzenia nr 2025/40 nie informuje organu nadzoru rynku, o podejrzewanej niezgodności opakowania z wymogami oraz o wprowadzonych środkach naprawczych,
- 4) wbrew przepisowi art. 18 ust. 7 rozporządzenia nr 2025/40 nie przechowuje dokumentacji technicznej, o której mowa w załączniku VII do tego rozporządzenia, lub deklaracji zgodności, przez okres wskazany w tym przepisie,
- 5) wbrew przepisowi art. 18 ust. 8 rozporządzenia nr 2025/40 nie dostarcza organowi nadzoru we wskazanym terminie wymaganych informacji lub dokumentów podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 5 000 do 50 000 zł.

Art. 141. 1. Kto, będąc dystrybutorem:

- 1) wbrew przepisowi art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 2025/40 udostępnia na rynku opakowanie w stosunku do którego nie zostały spełnione wymagania, o których mowa w tym przepisie,
- 2) wbrew przepisowi art. 19 ust. 3 rozporządzenia nr 2025/40 udostępnia na rynku opakowanie niezgodne z wymogami, o których mowa w art. 5–12 rozporządzenia lub na podstawie tych artykułów,
- 3) wbrew przepisowi art. 19 ust. 5 rozporządzenia nr 2025/40 nie informuje organu nadzoru rynku, o podejrzewanej niezgodności opakowania z wymogami oraz o wprowadzonych środkach naprawczych,
- 4) wbrew przepisowi art. 19 ust. 6 rozporządzenia nr 2025/40 nie dostarcza organowi nadzoru we wskazanym terminie wymaganych informacji lub dokumentów podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 5 000 do 50 000 zł.

2. Dystrybutor nie podlega karze, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli dochował należytej staranności w zakresie weryfikacji zgodności opakowania z wymogami, o których mowa w art.5–12 rozporządzenia, a zakres tej niezgodności mógł być niedostrzegalny na etapie udostępnienia opakowania na rynku przez dystrybutora.

Art. 142. Kto, będąc podmiotem gospodarczym, wbrew przepisowi art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40, nie dostarcza organowi nadzoru we wskazanym terminie wymaganych informacji lub dokumentów

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 50 000 zł.

Art. 143. Kto, będąc podmiotem gospodarczym, który napełnia opakowanie będące opakowaniem zbiorczym, opakowaniem transportowym lub opakowaniem dla handlu elektronicznego, wbrew przepisowi art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40, nie zapewnia, aby maksymalny współczynnik pustej przestrzeni wyrażony procentowo wynosił 50 %,

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 50 000 zł.

Art. 144. Kto, będąc podmiotem gospodarczym, który napełnia opakowanie handlowe, wbrew art. 24 ust. 4 rozporządzenia nr 2025/40 nie zapewnia ograniczenia pustej przestrzeni do minimum niezbędnego do zapewnienia funkcjonalności opakowania, w tym ochrony produktu

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 50 000 zł.

Art. 145. Kto, będąc podmiotem gospodarczym stosującym opakowania handlowe jako opakowania dla handlu elektronicznego lub stosując opakowania wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia, zwolniony z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40, wbrew przepisowi art. 24 ust. 5 rozporządzenia nr 2025/40 nie zapewnia, aby opakowania handlowe spełniały wymogi określone w art. 10 rozporządzenia nr 2025/40

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 50 000 zł.

Art. 146. Kto, będąc podmiotem gospodarczym, wbrew przepisowi art. 25 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40, wprowadza do obrotu opakowania w formatach i do zastosowań wymienionych w załączniku V do tego rozporządzenia

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 50 000 zł.

Art. 147. Kto, będąc podmiotem gospodarczym, który udostępniają opakowanie wielokrotnego użytku na terytorium kraju po raz pierwszy, wbrew przepisowi art. 26 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40:

- 1) nie zapewnia działania na terytorium kraju systemu ponownego użycia tego opakowania, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 100 000 zł;
- 2) nie zapewnia aby system ponownego użycia tego opakowania spełniał wymogi ustanowione w załączniku VI do rozporządzenia nr 2025/40 podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 50 000 zł.

Art. 148. 1. Kto, będąc podmiotem gospodarczym stosującym opakowania wielokrotnego użytku, wbrew przepisowi art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40 nie uczestniczy w co najmniej jednym systemie ponownego użycia

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 100 000 zł.

2. Kto, będąc podmiotem gospodarczym stosującym opakowania wielokrotnego użytku

- 1) wbrew przepisowi art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40 nie zapewnia zgodności systemów ponownego użycia, w ramach których te opakowania wielokrotnego użytku mogą być ponownie użyte z wymogami ustanowionymi w załączniku VI część A rozporządzenia nr 2025/40,
- 2) wbrew przepisowi art. 27 ust. 2 rozporządzenia nr 2025/40 nie zapewnia odnawiania takich opakowań zgodnie z załącznikiem VI część B rozporządzenia nr 2025/40 przed ich ponownym udostępnieniem do użytku użytkownikom końcowym,
- 3) stosując opakowania wielokrotnego użytku w systemach o obiegu zamkniętym, wbrew przepisowi art. 27 ust. 4 rozporządzenia nr 2025/40, nie zwraca opakowania do punktu lub punktów zbiórki wskazanych przez uczestników systemu i zatwierdzonych przez operatora systemu podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 50 000 zł.

2. W przypadku, w którym podmiot gospodarczy wyznaczył osobę trzecią na osobę odpowiedzialną za wspólny system ponownego użycia na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia nr 2025/40, odpowiedzialność za naruszenia obowiązków podmiotu gospodarczego, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, pozostających w zakresie wyznaczenia, ponosi ta osoba trzecia.

Art. 149. Kto, będąc podmiotem gospodarczym oferującym możliwość nabycia produktów w drodze ponownego napełniania:

- 1) wbrew przepisowi art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40 nie przekazuje użytkownikom końcowym informacji, o których mowa w tym przepisie lub przekazuje im informacje nierzetelne,
- 2) wbrew przepisowi art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 2025/40 nie zapewnia, aby punkt ponownego napełniania spełniał wymogi ustanowione w załączniku VI część C tego rozporządzenia oraz wszelkie wymogi ustanowione w innych aktach prawnych Unii w odniesieniu do sprzedaży produktów w drodze ponownego napełniania,
- 3) wbrew przepisowi art. 28 ust. 3 rozporządzenia nr 2025/40 dostarcza bezpłatnie użytkownikom końcowym w punkcie ponownego napełniania opakowania lub pojemniki nie spełniające wymogów ustanowionych w załączniku VI do rozporządzenia nr 2025/40, o ile opakowania te nie są dostarczane w ramach systemu kaucyjnego podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 50 000 zł.

Art. 150. Kto, będąc podmiotem gospodarczym stosującym opakowania transportowe lub opakowania handlowe wykorzystywane do transportu produktów, w tym produktów dystrybuowanych za pośrednictwem handlu elektronicznego, na terytorium Unii, w formie palet, składanych pojemników z tworzywa sztucznego, pudeł, tac, skrzyń z tworzywa sztucznego, dużych pojemników do przewozu luzem, wiader, bębnow i kanistrów wszelkich rozmiarów i z wszelkich materiałów, w tym formatów opakowań elastycznych lub opakowań paletowych lub taśm do stabilizacji i ochrony produktów umieszczanych na paletach podczas transportu:

- 1) wbrew przepisowi art. 29 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40 nie zapewnia, aby co najmniej 40 % takich opakowań było opakowaniami wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia,
- 2) wbrew przepisowi art. 29 ust. 2 rozporządzenia nr 2025/40 nie zapewnia, aby 100% takich opakowań wykorzystywanych do transportu produktów na terytorium Unii, pomiędzy różnymi miejscami, w których podmiot prowadzi działalność, lub między którymikolwiek z miejsc, w których podmiot prowadzi działalność, a obiektami jakiegokolwiek innego przedsiębiorstwa powiązanego lub przedsiębiorstwa partnerskiego, zdefiniowanego w art. 3 załącznika do zalecenia 2003/361/WE mającego zastosowanie w dniu 11 lutego 2025 r., było opakowaniami zdatnymi do ponownego użycia w ramach systemu ponownego użycia,
- 3) wbrew przepisowi art. 29 ust. 3 rozporządzenia nr 2025/40 nie zapewnia, aby 100% takich opakowań wykorzystywanych do transportu produktów, w tym produktów

dystrybuowanych za pośrednictwem handlu elektronicznego, w celu dostarczenia produktów innemu podmiotowi gospodarczemu na terytorium kraju, było opakowaniami zdatnymi do ponownego użycia w ramach systemu ponownego użycia
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 100 000 złotych.

Art. 151. Kto, będąc podmiotem gospodarczym stosującym opakowania zbiorcze w formie pudeł, z wyłączeniem pudeł tekturowych, na zewnątrz opakowań handlowych do grupowania pewnej liczby produktów w celu utworzenia jednostki magazynowej lub dystrybucyjnej, wbrew przepisowi art. 29 ust. 5 rozporządzenia nr 2025/40 nie zapewnia, aby co najmniej 10 % takich opakowań było opakowaniami zdatnymi do ponownego użycia w ramach systemu ponownego użycia

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 100 000 złotych.

Art. 152. 1. Kto, będąc dystrybutorem końcowym, udostępniającym konsumentom na terytorium kraju napoje alkoholowe i bezalkoholowe w opakowaniach handlowych:

- 1) wbrew przepisowi art. 29 ust. 6 rozporządzenia nr 2025/40, nie zapewnia, aby co najmniej 10 % tych produktów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 100 000 złotych
opłacie sankcyjnej,
- 2) wbrew przepisowi art. 29 ust. 9 rozporządzenia nr 2025/40:
 - a) nie przyjmuje nieodpłatne opakowań wielokrotnego użytku tego samego rodzaju, o tym samym kształcie i tej samej wielkości co opakowania udostępnione przez niego po raz pierwszy na rynku w ramach tego konkretnego systemu ponownego użycia w punkcie sprzedaży w miejscu wydawania takich opakowań lub ich bezpośrednim sąsiedztwie,
 - b) nie zapewnia odzysku i zwrotu takich opakowań w całym łańcuchu dystrybucji,
 - c) nie zwraca kaucji, lub nie powiadamia o zwrocie opakowania zgodnie z zasadami zarządzania konkretnym systemem ponownego użycia

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 50 000 zł.

Art. 153. Kto, będąc dystrybutorem końcowym, który prowadzi działalność gospodarczą w sektorze HoReCa oraz udostępnia na terytorium kraju zimne lub gorące napoje lub żywność gotową do spożycia w opakowaniu na wynos:

- 1) wbrew przepisowi art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40 nie umożliwia konsumentom otrzymania produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku w systemie ponownego użycia,
 - 2) wbrew przepisowi art. 33 ust. 2 rozporządzenia nr 2025/40 nie informuje konsumentów w punkcie sprzedaży za pomocą wyraźnie widocznych i czytelnych tablic informacyjnych lub znaków, o możliwości otrzymania towarów w opakowaniu wielokrotnego użytku,
 - 3) wbrew przepisowi art. 33 ust. 3 rozporządzenia nr 2025/40 oferuje produkty którymi napełniane są opakowania wielokrotnego użytku, po wyższej cenie lub na gorszych warunkach niż jednostkę sprzedaży składającą się z tego samego produktu i opakowania jednorazowego użytku
- podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 50 000 zł.

Art. 154. Kto, będąc producentem z siedzibą na terytorium kraju, wbrew przepisowi art. 45 ust. 3 rozporządzenia nr 2025/40 nie wyznacza upoważnionego przedstawiciela ds. ROP w każdym z państw członkowskich, w których udostępnia po raz pierwszy opakowania lub produkty w opakowaniu

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 100 000 zł.

Art. 155. Kto, będąc uczestnikiem systemu ponownego użycia opakowania, wbrew przepisowi art. 16 nie przekazuje wytwórcy opakowania pisemnego potwierdzenia, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia nr 2025/40, przekazuje je po terminie lub przekazuje potwierdzenie nierzetelne

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 500 do 2000 zł.

Art. 156. Kto, będąc wprowadzającym produkty w jednorazowych opakowaniach na napoje będących pojemnikami z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów wbrew przepisowi art. 12 ust. 1 wprowadza do obrotu te produkty, których zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych nie pozostają przymocowane do nich podczas etapu zamierzonego użytkowania napoju

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł.

Art. 157. Kto, wbrew przepisowi art. 17 ust. 2 lub art. 18 ust. 3 nie przechowuje umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1 000 do 5 000 zł.

Art. 158. Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce:

- 1) wbrew przepisowi art. 19 ust. 1 nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego,
 - 2) wbrew przepisowi art. 26 ust. 1 nie prowadzi ewidencji, o której mowa w tym przepisie;
 - 3) wbrew przepisowi art. 26 ust. 3, w przypadku prowadzenia więcej niż jednej jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomicznej, nie prowadzi ewidencji, o której mowa w tym przepisie,
 - 4) wbrew przepisowi art. 26 ust. 5 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji, o której mowa w tym przepisie, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego te informacje dotyczą;
- podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 20 000 zł.

Art. 159. Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 4 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty:

- 1) wbrew przepisowi art. 20 ust. 1 nie pobiera opłaty SUP od użytkownika końcowego,
 - 2) wbrew przepisowi art. 20 ust. 3 nie zapewnia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku,
 - 3) wbrew przepisowi art. 26 ust. 2 nie prowadzi ewidencji, o której mowa w tym przepisie;
 - 4) wbrew przepisowi art. 26 ust. 4, w przypadku prowadzenia więcej niż jednej jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomicznej, nie prowadzi ewidencji, o której mowa w tym przepisie,
 - 5) wbrew przepisowi art. 26 ust. 5 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji, o której mowa w tym przepisie, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego te informacje dotyczą
- podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 20 000 zł.

Art. 160. Kto, będąc przedsiębiorcą pakującym i oferującym za pomocą urządzenia vendingowego napoje lub żywność w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy będących opakowaniami:

- 1) wbrew przepisowi art. 20 ust. 2 nie pobiera opłaty SUP od użytkownika końcowego,
- 2) wbrew przepisowi art. 26 ust. 2 nie prowadzi ewidencji, o której mowa w tym przepisie,
- 3) wbrew przepisowi art. 26 ust. 5 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji, o której mowa w tym przepisie, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego te informacje dotyczą;

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 20 000 zł.

Art. 161. Kto wbrew przepisowi art. 27 udostępnia na terytorium kraju produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 5 do ustawy oraz wyroby wykonane z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł.

Art. 162. Kto, będąc producentem produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych:

- 1) wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy wbrew przepisowi art. 28 nie zapewnia umieszczenia na opakowaniach tych produktów lub na samych tych produktach oznakowania w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/2151 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiającym zasady dotyczące zharmonizowanych specyfikacji w odniesieniu do oznakowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w części D załącznika do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko i zgodnie ze wzorami określonymi w tym rozporządzeniu,
- 2) wymienionych w załączniku nr 7 do ustawy wbrew przepisowi art. 33 ust. 1 nie prowadzi ewidencji, o której mowa w tym przepisie,
- 3) wymienionych w pkt 1 i 4 sekcji I załącznika nr 7 do ustawy, nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 33 ust. 1, zgodnie z formatem danych określonym w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/162 z dnia 4 lutego 2022 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w odniesieniu do obliczania, weryfikacji i zgłaszania zmniejszenia stosowania niektórych produktów

jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i środków wprowadzanych przez państwa członkowskie w celu osiągnięcia takiego zmniejszenia
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 100 000 zł.

Art. 163. Kto, będąc przedsiębiorcą SUP wprowadzającym do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w pkt 5-9 załącznika 8 do ustawy nie przeznaczył lub nie wniósł w danym roku kalendarzowym opłaty na publiczne kampanie SUP

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł.

Art. 164. Kto, będąc producentem SUP wbrew przepisowi art. 36 ust. 1 nie wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 100 000 zł.

Art. 165. Kto, wbrew przepisowi art. 39 ust. 1 udostępnia na rynku opakowania udostępnione po raz pierwszy na terytorium kraju przez producenta, który nie jest wpisany do BDO

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 20 000 zł.

Art. 166. 1. Kto, będąc producentem wbrew przepisowi art. 40 ust. 1 lub 2 nie prowadzi ewidencji opakowań lub prowadzi tę ewidencję nierzetelnie

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 1 000 000 zł.

2. W przypadku, w którym producent wyznaczył upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, odpowiedzialność za naruszenia obowiązków producenta, o których mowa w ust. 1, pozostających w zakresie upoważnienia, ponosi upoważniony przedstawiciel ds. ROP.

Art. 167. 1. Kto, będąc producentem samodzielnie wypełniającym obowiązki w zakresie ROP, wbrew przepisowi art. 73 ust. 1 pkt 4 w danym roku kalendarzowym nie przeznacza na publiczne kampanie edukacyjne łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań, w tym opakowań produktu w opakowaniu, które udostępnił po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakował, nie będąc użytkownikiem końcowym w tym roku

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł.

2. W przypadku, w którym producent wyznaczył upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, odpowiedzialność za naruszenia obowiązków producenta, o których mowa w ust. 1, pozostających w zakresie upoważnienia, ponosi upoważniony przedstawiciel ds. ROP.

Art. 168. 1. Kto, będąc producentem środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin:

- 1) wbrew przepisowi art. 85 ust. 2 nie finansuje kosztów zbierania odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego albo nie odbiera na własny koszt tych odpadów,
- 2) wbrew przepisowi art. 87 ust. 2 nie przekazuje organizacji ROP środków ochrony roślin, z którą zawarł umowę, wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację przejętych przez nią obowiązków, w tym informacji o wszystkich udostępnionych przez niego po raz pierwszy na terytorium kraju lub rozpakowanych, nie będąc użytkownikiem końcowym, w danym roku kalendarzowym środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 85 ust. 3

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł.

2. W przypadku, w którym producent wyznaczył upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, odpowiedzialność za naruszenia obowiązków producenta, o których mowa w ust. 1, pozostających w zakresie upoważnienia, ponosi upoważniony przedstawiciel ds. ROP.

Art. 169. Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, wbrew art. 84 ust. 1 nie przyjmuje od użytkowników odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 1 000 000 zł.

Art. 170. Kto, będąc organizacją ROP środków ochrony roślin w opakowaniach:

- 1) wbrew przepisowi art. 96 pkt 1 w danym roku kalendarzowym nie wydatkuje co najmniej 95% przychodów uzyskanych z opłat producentów na działania związane z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi,
 - 2) wbrew przepisowi art. 96 pkt 2 w danym roku kalendarzowym nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% środków, o których mowa w pkt 1
- podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł.

Art. 171. Kto:

- 1) wbrew przepisom art. 98 ust. 3 lub art. 100 ust. 3 nie wystawia dokumentu DPR lub dokumentu EDPR lub wystawia ten dokument nierzetelnie,

- 2) wbrew przepisom art. 98 ust. 7 lub art. 100 ust. 10 nie składa w imieniu wnioskodawcy wniosku o sporządzenie dokumentu DPR lub EDPR
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł.

Art. 172. Kto:

- 1) wbrew przepisowi art. 101 ust. 1 nie przeprowadza audytu w terminie określonym w art. 101 ust. 2,
- 2) wbrew przepisowi art. 101 ust. 3 nie przeprowadza audytu w terminie określonym w tym przepisie
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 40 000 zł do 750 000 zł.

Art. 173. Kto wbrew przepisowi art. 120 ust. 1 prowadzi system kaucyjny bez zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 1 000 000 zł.

Art. 174. Kto, będąc wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje:

- 1) wbrew przepisowi art. 116 ust. 1 nie prowadzi ewidencji obejmującej informacje o masie, liczbie i pojemności opakowań, w których udostępnili na terytorium kraju produkty będące napojami w danym roku kalendarzowym, z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1–4 załącznika nr 1 do ustawy
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 500 000 zł;
- 2) wbrew przepisowi art. 118 ust. 6 nie przechowuje umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 50 000 zł;
- 3) wbrew przepisowi art. 118 ust. 7 nie przekazuje podmiotowi reprezentującemu, z którym zawarł umowę, danych niezbędnych do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego, w tym informacji o wszystkich udostępnionych przez niego po raz pierwszy na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym opakowaniach objętych tym systemem
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 1 000 000 zł;
- 4) wbrew przepisowi art. 122 ust. 1 nie umieszcza na opakowaniach oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym lub określającego wysokość kaucji
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 50 000 zł.

Art. 175. 1. Kto, będąc podmiotem reprezentującym:

- 1) wbrew przepisowi art. 117 ust. 11 albo 13 nie zawiera w terminie umowy określającej warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych,
- 2) wbrew przepisowi art. 117 ust. 12, 13 albo 15 nie przekazuje kopii umowy lub przekazuje ją po terminie,
- 3) wbrew przepisowi art. 118 ust. 4 nie zawarł umowy z wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który się do niego zgłosił,
- 4) wbrew przepisowi art. 118 ust. 6 nie przechowuje umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać,
- 5) wbrew przepisowi art. 124 ust. 1 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi ją niezgodnie ze stanem rzeczywistym,
- 6) wbrew przepisowi art. 124 ust. 2 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą,
- 7) wbrew przepisowi art. 126 ust. 1 nie sporządza rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych albo sporządza niekompletne sprawozdanie lub sporządza je niezgodnie ze stanem rzeczywistym,
- 8) wbrew przepisowi art. 126 ust. 2 nie przekazuje rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych lub przekazuje je po terminie,
- 9) wbrew przepisowi art. 126 ust. 4 nie przechowuje rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym,
- 10) wbrew przepisowi art. 128 ust. 5 nie zawarł umowy z przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który się do niego zgłosił
- 11) wbrew przepisowi art. 128 ust. 7 nie zawarł umowy z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m²

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 50 000 zł,

2. Kto, będąc podmiotem reprezentującym:

- 1) wbrew przepisowi art. 119 ust. 1 pkt 2 nie zapewnia odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,
 - 2) wbrew przepisowi art. 119 ust. 1 pkt 3 nie zapewnia transportu opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów
- podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 1 000 000 zł.

Art. 176. Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji:

- 1) wbrew przepisowi art. 127 nie umieszcza w widocznym miejscu informacji o warunkach i trybie zwrotu pustych opakowań i odpadów opakowaniowych oraz możliwości zwrotu pobranej kaucji
podlega administracyjnej karze pieniężnej od 500 do 20 000 zł,
- 2) wbrew przepisowi art. 128 ust. 11 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi tę ewidencję niezgodnie ze stanem rzeczywistym
podlega administracyjnej karze pieniężnej od 10 000 do 50 000 zł;
- 3) wbrew przepisowi art. 128 ust. 12 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą
podlega administracyjnej karze pieniężnej od 10 000 do 50 000 zł.

Art. 177. Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym:

- 1) w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy wbrew przepisowi art. 128 ust. 1 pkt 1 nie pobiera kaucji
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł,
- 2) w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy wbrew przepisowi art. 128 ust. 1 pkt 2 nie pobiera kaucji lub nie zwraca kaucji, lub nie zbiera pustych opakowań

- podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł,
- 3) wbrew przepisowi art. 128 ust. 4 nie zawarł umowy z co najmniej jednym podmiotem reprezentującym
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 50 000 zł,
- 4) wbrew przepisowi art. 128 ust. 9 nie przechowuje umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 50 000 zł.

Art. 178. Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym:

- 1) wbrew przepisowi art. 128 ust. 2 nie pobiera lub nie zwraca kaucji, lub nie zbiera pustych opakowań lub odpadów opakowaniowych
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł,
- 2) wbrew przepisowi art. 128 ust. 6 nie zawarł umowy z każdym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosił
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 50 000 zł,
- 3) wbrew przepisowi art. 128 ust. 9 nie przechowuje umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać
podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 50 000 zł.

Art. 179. Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² wbrew przepisowi art. 129 nie prowadzi na własny koszt selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym

podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł.

Art. 180. Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem

kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych:

- 1) wbrew przepisowi art. 128 ust. 10 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi tę ewidencję niezgodnie ze stanem rzeczywistym,
 - 2) wbrew przepisowi art. 128 ust. 12 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą
- podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 50 000 zł.

Art. 181. 1. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w:

- 1) art. 138–153, art. 155–157, art. 158 pkt 1, art. 159 pkt 1 i 2, art. 160 pkt 1 i art. 165 wymierza, w drodze decyzji, właściwy organ Inspekcji Handlowej;
- 2) art. 166 wymierza, w drodze decyzji, właściwy marszałek województwa;
- 3) pozostałych przepisach ustawy wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Administracyjne kary pieniężne są uiszczane na odrębny rachunek bankowy właściwego organu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna. Wpływy z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 182. 1. Przy ustalaniu wysokości administracyjnych kar pieniężnych, uwzględnia się skalę prowadzonej działalności oraz okoliczności, o których mowa w art. 189d ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Przy ustalaniu wysokości administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 150, art. 151 i art. 152 pkt 1 uwzględnia się dodatkowo, odpowiednio, liczbę ekwiwalentnych jednostek każdego z formatów opakowań wykorzystanych w danym roku kalendarzowym, lub całkowitą objętość napojów udostępnionych konsumentom po raz pierwszy na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym, brakujących do realizacji wymaganych poziomów.

3. Przy ustalaniu wysokości administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 137–153 uwzględnia się dodatkowo jako okoliczność łagodzącą zakres i efekty działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych podjętych dobrowolnie przez stronę podlegającą ukaraniu.

Art. 183. W sprawach dotyczących administracyjnych kar pieniężnych, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio, właściwemu organowi Inspekcji Handlowej, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska lub marszałkowi województwa.

Art. 184. Kto, będąc użytkownikiem środka niebezpiecznego będącego środkiem ochrony roślin, nie zwraca odpadów opakowaniowych po tym środku przedsiębiorcy prowadzącemu jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje środki niebezpieczne w opakowaniach
podlega karze grzywny.

Art. 185. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 184, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860).

Rozdział 10.

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 186. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3a:

a) w § 1:

- we wprowadzeniu do wyliczenia, po wyrazach „Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 820)” dodaje się wyrazy: „oraz opłaty opakowaniowej, o której mowa w art. 49 ust. 1, art. 81 ust. 1 i art. 93 ust. 1 z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. poz.)”,
- w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:
„18) z kwartalnego sprawozdanie ROP, o którym mowa w art. 73a ust. 1 lub z rocznego sprawozdania ROP, o którym mowa w art. 73b ust. 1 pkt 1 lub 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”,

b) w § 2 po wyrazach „Prawo komunikacji elektronicznej” dodaje się wyrazy: „lub kwartalnego sprawozdanie ROP, o którym mowa w art. 73a ust. 1 lub z rocznego sprawozdania ROP, o którym mowa w art. 73b ust. 1 pkt 1 lub 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach”.

Art. 187. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620, 680 i 1022) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 w ust. 2 pkt 18 otrzymuje brzmienie:
„18) opłata recyklingowa, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. ...);”;
- 2) w art. 22 ust. 1aa otrzymuje brzmienie:
„1aa. Kosztem uzyskania przychodów jest również wniesiona opłata recyklingowa, o której mowa w art. 22 w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych”;
- 3) w art. 23 w ust. 1 uchyla się pkt 16e.

Art. 188. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, 340, 620, 680 i 1022) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) opłata recyklingowa, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. poz. ...);”;
- 2) w art. 15 ust. 1aa otrzymuje brzmienie:
„1aa. Kosztem uzyskania przychodów jest również wniesiona opłata recyklingowa, o której mowa w art. 22 w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.”;
- 3) w art. 16 w ust. 1 uchyla się pkt 19e.

Art. 189. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wprowadza się następujące zmian:

- 1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 7 w brzmieniu:
„7) rozporządzeniu nr 2025/40 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) (UE) 2025/40 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmiany rozporządzenia (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2019/904 oraz uchylecia dyrektywy 94/62/WE.”;
- 2) w art. 3:
 - a) w ust. 2:
 - w pkt 9 w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. g w brzmieniu:
„g) informacje, o których mowa w art. 9tb ust. 1 pkt 3;”

- w pkt 11 po wyrazie „pojemnikach” dodaje się wyrazy „oznakowanych zharmonizowaną etykietą, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2025/40”,
- b) ust. 2aa otrzymuje brzmienie:

„2aa. Punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ust. 2 pkt 6, mogą także zapewniać przyjmowanie opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym w rozumieniu art. 4 pkt 27 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. poz.) na podstawie umowy z podmiotem reprezentującym, o którym mowa w art. 117 ust. 2 tej ustawy.”;
- 3) w art. 4 ust. 2 pkt 2 po wyrazie „nieruchomości” dodaje się wyrazy: „a także oznakowania tych pojemników i worków zharmonizowaną etykietą, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2025/40”;
- 4) w art. 5:
 - a) w ust. 1 pkt 1 po wyrazach „worki lub pojemniki, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych” dodaje się wyrazy „oznakowane zharmonizowaną etykietą, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2025/40”,
 - b) w ust. 4 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zapewnienie oznakowania pojemników i worków, o których mowa w pkt 1, zharmonizowaną etykietą, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2025/40;”;
 - c) w ust. 5 po wyrazach "gromadzenia odpadów" dodaje wyrazy „oraz zapewnienie oznakowania tych pojemników i worków zharmonizowaną etykietą, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2025/40.”;
- 5) w art. 6k:
 - a) w ust. 2 pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) środki finansowe otrzymane na podstawie umowy z Organizacją ROP Opakowań, o której mowa w art. 62 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.”;
- 6) w art. 6r:
 - a) po ust. 2c dodaje się ust. 2ca w brzmieniu:

„2ca. Do środków finansowych otrzymanych na podstawie umowy z Organizacją ROP Opakowań, o której mowa w art. 62 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych stosuje się odpowiednio przepisy

ust. 1–2c, z tym że środki te nie mogą być wykorzystane na gospodarowanie strumieniem odpadów niezawierającym odpadów opakowaniowych ani na cele określone w art. 6r ust. 2aa i 2b.,”

- b) w ust. 2da we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi” dodaje się wyrazy „oraz środki finansowe otrzymane na podstawie umowy z Organizacją ROP opakowań, o której mowa w art. 62 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych”,
- c) w ust. 2e po wyrazach „opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi” dodaje się wyrazy „oraz środków finansowych otrzymanych na podstawie umowy z Organizacją ROP Opakowań, o której mowa w art. 62 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych”;

7) w art. 9na ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się masy zebranych przez podmiot prowadzący punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym w rozumieniu art. 4 pkt 27 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych i odebranych w ramach tego systemu.”;

8) w art. 9nb ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się masy zebranych w jednostkach handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktach zbierających opakowania i odpady opakowaniowe odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym w rozumieniu art. 4 pkt 27 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych i odebranych w ramach tego systemu.”;

9) w art. 9tb:

a) w ust. 1:

- w pkt 3 po wyrazach: „odpadami komunalnymi” dodaje się wyrazy „z wyszczególnieniem wpływów otrzymanych na podstawie umowy z Organizacją ROP Opakowań, o której mowa w art. 62 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych”,
- w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 10–13 w brzmieniu:
„10) liczbę otrzymanych powiadomień w trybie art. 6ka oraz postępowań wszczętych w ich następstwie i sposobie zakończenia tych postępowań, z

podziałem na przypadki dotyczące budynków jednorodzinnych, budynków wielolokalowych i nieruchomości na których nie zamieszkują mieszkańcy;

- 11) liczbę kontroli dopełniania przez właścicieli nieruchomości obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych przeprowadzonych na podstawie art. 9u ust. 1 oraz postępowań wszczętych w ich następstwie i sposobie zakończenia tych postępowań, z podziałem na przypadki dotyczące budynków jednorodzinnych, budynków wielolokalowych i nieruchomości na których nie zamieszkują mieszkańcy;
- 12) wnioski dotyczące występujących nieprawidłowości w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych przez właścicieli nieruchomości;
- 13) plan działań kontrolnych w zakresie prawidłowości selektywnego zbierania odpadów komunalnych przez właścicieli nieruchomości oraz działań mających na celu wyeliminowanie nieprawidłowości, o których mowa w pkt 12.”;

10)w art. 9u ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta sprawuje kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów niniejszej ustawy, w szczególności przestrzegania selektywnego zbierania odpadów komunalnych przez właścicieli nieruchomości, wg. ustalonego planu działań kontrolnych.”.

Art. 190. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2025 r. poz. 229) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1
 - a) pkt 2h otrzymuje brzmienie:

„2h) kontrola przestrzegania przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego oraz jednostki gastronomiczne przepisów art. 19 i 39 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz kontrola przestrzegania przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub jednostki handlu hurtowego przepisów art. 128 tej ustawy;”;
 - b) pkt 2ha otrzymuje brzmienie:

„2ha) kontrola przestrzegania przepisów art. 20 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego, jednostki gastronomiczne lub pakujących i oferujących napoje lub żywność za pomocą urządzenia vendingowego;”.

Art. 191. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 400b po ust. 5d dodaje się ust. 5e w brzmieniu:

„5e. Narodowy Fundusz wykonuje zadania Organizacji ROP Opakowań, o której mowa w art. 55 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.”;

2) w art. 401 ust. 7:

a) pkt 7c otrzymuje brzmienie:

„7c) wpływy, o których mowa w art. 11b ust. 10 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433);”,

b) uchyla się pkt 8a i 8b,

c) po pkt 8b dodaje się pkt 8c i w brzmieniu:

„8c) wpływy, o których mowa w art. 24 ust. 4, art. 32 ust. 2, art. 37 ust. 10 oraz art. 134 ust. 2 ustawy z dnia ... o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. poz. ...);”;

3) po art. 401e dodaje się art. 401f w brzmieniu:

„Art. 401f. 1. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z tytułu opłaty opakowaniowej, o której mowa w art. 54 ust. 2 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, otrzymane w danym roku od marszałków województw, powiększone o przychody z oprocentowania środków na rachunku Narodowego Funduszu, przy uwzględnieniu udziałów we wpływach z opłaty opakowaniowej, przeznaczanych na poszczególne zadania Organizacji ROP Opakowań, określonych w akcie wykonawczym wydanym na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych są przekazywane:

1) na wyodrębnione rachunki bankowe gmin, związków międzygminnych albo związków metropolitalnych, które przejęły zadania gminy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z

- dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, z którymi Narodowy Fundusz zawarł umowę – w wysokości określonej w tych umowach,
- 2) na wyodrębnione rachunki bankowe:
 - a) podmiotów odbierających odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości,
 - b) zbierających odpady opakowaniowe inne niż komunalne,
 - c) przetwarzających odpady komunalne oraz przetwarzających odpady opakowaniowe, inne niż komunalne w procesach odzysku poprzedzających recykling,
 - d) prowadzących recykling odpadów opakowaniowych – z którymi Narodowy Fundusz zawarł umowy – w wysokości określonej w tych umowach;
 - 3) na wyodrębniony rachunek bankowy Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego;
 - 4) na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu – w wysokości przeznaczonej na pozostałe zadania organizacji ROP opakowań, w tym zadania w zakresie prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych oraz finansowania inwestycji w infrastrukturę do zagospodarowania odpadów opakowaniowych oraz kosztów obsługi zadań organizacji ROP opakowań.

3. W przypadku gdy środki przekazane na wyodrębnione rachunki bankowe, o których mowa ust. 2 pkt 1-3, zostały pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości - podlegają one zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków do dnia ich zwrotu.

4. Zwroty środków wraz z odsetkami otrzymywane:

- 1) od gmin, związków międzygminnych albo związków metropolitalnych, o których mowa w ust. 2 pkt 1,
- 2) od podmiotów gospodarujących odpadami, o których mowa w ust. 2 pkt 2 – powiększone o przychody z oprocentowania tych środków Narodowy Fundusz przekazuje odpowiednio na wyodrębnione rachunki bankowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 w wysokości proporcjonalnej do udziałów określonych w akcie wykonawczym na podstawie art. 61 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

5. Zwroty środków wraz z odsetkami otrzymywane od Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, powiększone o przychody z

oprocentowania tych środków Narodowy Funduszu przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, z przeznaczeniem na zadania Organizacji ROP Opakowań.”.

Art. 192. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 433) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) uchyla się pkt 8a,
 - b) w pkt 9d:
 - w lit. a usuwa się wyrazy „produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub”,
 - w lit. b usuwa się wyrazy: „ produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, napełnionych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub”,
 - c) uchyla się pkt 9e, 11ac, 12b;
- 2) uchyla się art. 3b–3o;
- 3) w art. 8a:
 - a) w ust. 1 usuwa się wyrazy: „wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub” oraz „produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub”,
 - b) w ust. 4 i 5 usuwa się wyrazy: „wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub”;
- 4) w art. 8b:
 - a) w ust. 1 usuwa się wyrazy: „produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub” oraz „produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub”,
 - b) w ust. 2 i 3 usuwa się wyrazy: „produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub”;
- 5) w art. 9 w ust. 1 w pkt 1 uchyla się lit. b;
- 6) art. 10a otrzymuje brzmienie:

„10a. Minister właściwy do spraw klimatu sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie zawierające informacje o masie wprowadzonych do obrotu narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz masie zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne za każdy rok

kalendarzowy w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, za który jest składane to sprawozdanie.”;

7) art. 11b otrzymuje brzmienie:

„Art. 11b. 1. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne jest obowiązany do finansowania publicznych kampanii edukacyjnych.

2. Publiczne kampanie edukacyjne obejmują wszelkie działania mające na celu podnoszenie świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z narzędziami połowowymi stanowiącymi odpady zawierającymi tworzywa sztuczne, wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania tych odpadów, w tym informowanie przy wykorzystaniu środków masowego przekazu, ulotek, broszur informacyjnych i plakatów oraz organizowanie konkursów, konferencji i akcji o charakterze informacyjno-edukacyjnym.

3. Publiczne kampanie edukacyjne powinny uwzględniać informowanie społeczeństwa o:

- 1) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku i metod gospodarowania narzędziami połowowymi stanowiącymi odpady zawierającymi tworzywa sztuczne;
- 2) dobrych praktykach w zakresie należytego gospodarowania odpadami;
- 3) wpływie zaśmiecania oraz nieodpowiedniego unieszkodliwiania narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne na środowisko, w szczególności środowisko morskie.

4. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, opłatę, obliczoną zgodnie z ust. 6:

- 1) przeznacza w terminie do dnia 1 marca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata, na publiczne kampanie edukacyjne lub
- 2) wnosi na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego w terminie do dnia 15 marca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata, na publiczne kampanie edukacyjne.

6. Opłata, o której mowa w ust. 4, zwana dalej "opłatą na publiczne kampanie edukacyjne", stanowi iloczyn stawki, o której mowa odpowiednio w ust. 7, oraz odpowiednio masy lub liczby sztuk wprowadzonych do obrotu w roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne.

7. Stawka opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wynosi 0,05 zł za 1 kg wprowadzonych do obrotu narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne.

9. Marszałek województwa prowadzi odrębny oprocentowany rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wnoszonej na podstawie ust. 4 pkt 2.

10. Wpływy z tytułu opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wnoszonej na podstawie ust. 4 pkt 2, powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 11, marszałek województwa przekazuje na rachunek bankowy Narodowego Funduszu w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału.

11. Wpływy z tytułu opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wnoszonej na podstawie ust. 4 pkt 2 stanowią w wysokości 5% dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na obsługę rozliczenia wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

12. W przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, nie przeznaczył na publiczne kampanie edukacyjne w terminie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, kwoty co najmniej równej opłacie na publiczne kampanie edukacyjne obliczonej zgodnie z ust. 6, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 2, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie przeznaczoną przez tego przedsiębiorcę na publiczne kampanie edukacyjne.

13. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, składa sprawozdanie o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

14. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, nie finansuje publicznych kampanii edukacyjnych, jeżeli wysokość opłaty na publiczne kampanie edukacyjne obliczona zgodnie z ust. 6 nie przekracza 10 zł w danym roku kalendarzowym.

15. W sprawach dotyczących opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wnoszonej na podstawie ust. 4 pkt 2 stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.”;

8) w art. 15 usuwa się wyrazy: „przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych”;

9) w art. 25 w ust. 1 usuwa się wyrazy: „przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych”;

10) w art. 40a uchyla się pkt 1-10;

11) art. 40b otrzymuje brzmienie:

„1. Administracyjne kary pieniężne wynoszą w przypadkach, o których mowa w art. 40a:

1) pkt 11-14 – od 10 000 zł do 100 000 zł;

2) pkt 15 – od 10 000 zł do 500 000 zł.

2. Administracyjne kary pieniężne za naruszenia, o których mowa w art. 40a pkt 11-15, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

3. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

4. Jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte umarza.

5. Należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.”;

12) w art. 40c uchyla się ust. 1;

13) uchyla się załączniki nr 6-10.

Art. 193. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, 894 i 896) w art. 2 pkt 49a-52 otrzymują brzmienie:

„49a) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system kaucyjny w rozumieniu art. 4 pkt 27 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. poz.);

50) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to podatnika będącego podmiotem, o którym mowa w art. 4 pkt 40 i 41 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, uczestniczącego w systemie kaucyjnym;

- 51) odpadzie opakowaniowym – rozumie się przez to odpad opakowaniowy w rozumieniu art. 4 pkt 13 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych zwracany w ramach systemu kaucyjnego;
- 52) podmiocie reprezentującym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 119 ust. 1 i 2 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.”.

Art. 194. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19a po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W celu zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych restauracje, stołówki, bary, kawiarnie i podmioty świadczące usługi gastronomiczne powinny tam, gdzie to możliwe, zapewnić swoim klientom podawanie wody z kranu nieodpłatnie lub za niewielką opłatą w naczyniach wielokrotnego użytku lub wielokrotnego napełniania.”;
- 2) w art. 34a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. KPZPO zawiera rozdział dotyczący zapobiegania stosowaniu opakowań, powstawaniu odpadów opakowaniowych oraz opakowań wyrzuconych jako zaśmiecenie, systemów ponownego użycia i ponownego napełnienia, a także środków wprowadzonych w celu ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów opakowaniowych na mieszkańca oraz zachęcania do ustanawiania systemów ponownego użycia i ponownego napełnienia.”;
- 3) w art. 35 w ust. 1:
 - a) pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) kierunki działań w celu zapobiegania powstawaniu odpadów z produktów, w tym opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, oraz działania służące zmniejszeniu stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, będących opakowaniami”;
 - b) dodaje pkt 1a w brzmieniu:

„1a) informacje o systemach zwrotu i zbierania oraz systemach kaucyjnych;”;
- 4) w art. 45:
 - a) w ust. 1 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) zbierającego odpady opakowaniowe powstałe z opakowań, o których mowa w poz. 1-4 załącznika nr 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, przekazane mu przez podmioty, o których mowa w pkt 1.”;

- b) w ust. 2 wyrazy „ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych”,
 - c) w ust. 2b wyraz „może” zastępuje się wyrazami: „jest obowiązany”;
- 5) w art. 49:
- a) w ust. 1:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) producentów oraz organizacji odpowiedzialności producentów, o których mowa odpowiednio w art. 3 ust. 1 pkt 15 i 66 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/40 z dnia 19 grudnia 2025 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmiany rozporządzenia (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2019/904 oraz uchylecia dyrektywy 94/62/WE (Dz. Urz. UE L, 2025/40, 22.01.2025), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2025/40”,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) prowadzących jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne, w których są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego, objęte opłatą recyklingową, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia o opakowaniach i odpadach opakowaniowych”,
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) będących przedsiębiorcami, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych”,
 - pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) podmiotów reprezentujących prowadzących systemy kaucyjne, o których mowa w art. 118 ust. 2 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, zwanych dalej „podmiotami reprezentującymi”,
 - b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Rejestr zawiera linki do rejestrów prowadzonych w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich w rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz do rejestrów producentów lub upoważnionych przedstawicieli ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta prowadzonych w innych niż Rzeczpospolita Polska

państwach członkowskich, o których mowa w art. 44 rozporządzenia nr 2025/40 w celu ułatwienia rejestracji w tych rejestrach.”,

c) dodaje się ust. 10-12 w brzmieniu:

„10. Rejestr służy monitorowaniu zapewnienia przez producentów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 2025/40, zgodności opakowań z wymogami określonymi w rozdziale VIII tego rozporządzenia.

11. W przypadku, w którym dostawca platformy internetowej wykonuje obowiązki producenta na podstawie pisemnego upoważnienia, o którym mowa w art. 45 ust. 4 rozporządzenia nr 2025/40, do dostawcy platformy internetowej stosuje się przepisy niniejszej ustawy dotyczące producenta w zakresie opakowań objętych tym upoważnieniem.

12. Obowiązki określone przepisami niniejszej ustawy wykonywane są przez producenta także w przypadku, w którym wykonuje on obowiązki w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta opakowań za pośrednictwem organizacji ROP opakowań lub organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach, o ile przepisy nie wskazują inaczej.”;

6) w art. 50:

a) w ust. 1 w pkt 1 uchyla się lit. e,

b) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) z zakresu ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych:

- a) Organizacji ROP Opakowań i organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach,
- b) producentów lub upoważnionych przedstawicieli ds. ROP,
- c) wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje,
- d) producentów SUP lub autoryzowanych przedstawicieli,
- e) podmiotów gospodarczych stosujących opakowania wielokrotnego użytku, o których mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40,
- e) podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 31 rozporządzenia nr 2025/40,
- f) operatorów systemu ponownego użycia,
- g) eksporterów odpadów opakowaniowych,
- h) wewnątrzwspólnotowych dostawców odpadów opakowaniowych,

- i) recyklerów odpadów opakowaniowych,
- k) przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne, w których są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego, objęte opłatą recyklingową, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych
- l) przedsiębiorców, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,
- m) podmiotów reprezentujących.”,

c) uchyla się ust. 6;

d) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych jest obowiązany do zamieszczenia w rejestrze przedsiębiorców SUP, którzy przekazali mu dane, o których mowa w art. 34 ust. 1 tej ustawy.

8. Upoważniony przedstawiciel ds. ROP, o którym mowa w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, jest obowiązany do zamieszczenia w rejestrze wykazu producentów którzy przekazali mu dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2 tej ustawy.”;

7) w art. 52 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e mail, a w przypadku wyznaczenia:

- a) autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, lub:
- b) autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, lub
- c) autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, lub

- d) upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, o którym mowa w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych
 - również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby producenta, który wyznaczył tego przedstawiciela;”,
- b) w pkt 4 uchyla się lit. h,
- c) pkt 7a otrzymuje brzmienie:
 - „7a) z zakresu ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w odniesieniu do:
 - a) organizacji ROP opakowań i organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach:
 - wskazanie rodzajów opakowań, w stosunku do których organizacja wypełnia obowiązki w zakresie ROP,
 - informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku,
 - b) producentów lub upoważnionych przedstawicieli ds. ROP:
 - oświadczenie o sposobie wypełniania obowiązków w zakresie ROP oraz w stosownych przypadkach nazwę i numer rejestrowy Organizacji ROP Opakowań lub organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach, której zlecieli wypełnianie obowiązków w zakresie ROP,
 - informację, czy producent jest objęty definicją mikroprzedsiębiorstwa,
 - informację o zakresie zastosowań opakowań oraz o formatach stosowanych opakowań,
 - adres strony internetowej,
 - wykaz producentów, z którymi upoważniony przedstawiciel ds. ROP zawarł umowę, o której mowa w art. 46 ust. 3 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,
 - c) wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje – nazwę i numer rejestrowy podmiotu reprezentującego, któremu zlecieli wykonanie obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań i

odpadów opakowaniowych, o ile została zawarta umowa z podmiotem reprezentującym,

- d) producentów SUP lub autoryzowanych przedstawicieli – wykaz producentów, z którymi autoryzowany przedstawiciel zawarł umowę, o której mowa w art. 36 ust. 2 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,
- e) podmiotów gospodarczych stosujących opakowania wielokrotnego użytku, o których mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 2025/40 – informację o osobie trzeciej wyznaczonej na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia nr 2025/40,
- f) podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 31 rozporządzenia nr 2025/40:
 - wskazanie rodzajów działalności, o których mowa w art. 31 rozporządzenia nr 2025/40, prowadzonych przez podmiot gospodarczy,
 - informację, czy podmiot gospodarczy jest objęty definicją mikroprzedsiębiorstwa,
 - w przypadku podmiotów gospodarczych będących dystrybutorami końcowymi,
 - informację, czy dany podmiot udostępnia konsumentom na terytorium kraju napoje alkoholowe i bezalkoholowe w opakowaniach handlowych,
 - informację o wykorzystywanej powierzchni sprzedaży,
 - informację, czy dystrybutor końcowy jest członkiem grupy dystrybutorów, o której mowa w art. 29 ust. 12 rozporządzenia nr 2025/40, a jeżeli tak to wskazanie zarządzającego grupą,
- g) operatorów systemu ponownego użycia:
 - wskazanie rodzajów opakowań, dla których operator tworzy system ponownego użycia w rozumieniu art. 27 rozporządzenia nr 2025/40, zwany dalej „systemem ponownego użycia”,
 - informacje o podmiotach gospodarczych uczestniczących w systemie ponownego użycia,
 - informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku,

- h) eksporterów odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzwspólnotowych dostawców odpadów opakowaniowych:
 - kod i rodzaj odpadów opakowaniowych przyjmowanych w celu poddania ich recyklingowi poza terytorium kraju,
 - informację o decyzjach związanych z gospodarowaniem odpadami,
- i) recyklerów odpadów opakowaniowych:
 - kod i rodzaj odpadów opakowaniowych przyjmowanych do recyklingu,
 - informację o:
 - decyzjach związanych z gospodarowaniem odpadami,
 - stosowanym procesie odzysku,
 - masie poszczególnych rodzajów odpadów dopuszczonych do odzysku wraz z podaniem rocznej mocy przerobowej instalacji lub urządzenia służących do odzysku,
 - miejscu prowadzenia działalności w zakresie recyklingu,
 - wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku,
- h) przedsiębiorców, o których mowa w art. 19 ust. 1 tej ustawy, informacje o:
 - rodzaju prowadzonej działalności,
 - miejscu albo miejscach prowadzenia działalności,
- i) przedsiębiorców, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2 tej ustawy, informacje o:
 - rodzaju prowadzonej działalności,
 - rodzajach oferowanych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 4 do tej ustawy będących opakowaniami objętych opłatą, o której mowa w art. 20 tej ustawy,
 - informację miejscu albo miejscach prowadzenia działalności,
- j) podmiotów reprezentujących:
 - wskazanie rodzajów opakowań, dla których podmiot reprezentujący tworzy system kaucyjny w rozumieniu art. 4 pkt 27 tej ustawy, zwany dalej „systemem kaucyjnym”,
 - informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku;”;

8) w art. 53 w ust. 5:

a) w pkt 1a usuwa się wyrazy: „przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub”,

b) po pkt 1a dodaje się pkt 1b i 1c w brzmieniu:

„1b) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby producenta SUP, który go wyznaczył, oraz wykaz przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych,

1c) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, o którym mowa w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby producenta, który go wyznaczył,”

c) w pkt 7 dodaje się pkt 8-10 w brzmieniu:

„8) w przypadku producenta środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin w opakowaniach – kopię umowy z organizacją ROP środków ochrony roślin w opakowaniach, o ile została zawarta;

9) w przypadku upoważnionego przedstawiciela ds. ROP – kopię umowy, o której mowa w art. 46 ust. 3 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych;

10) w przypadku autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, kopię umowy, o której mowa w art. 34 ust.2 tej ustawy.”;

9) w art. 57 w ust. 1:

a) uchyla się pkt 4,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) producentów i upoważnionych przedstawicieli ds. ROP,”;

- c) dodaje się pkt 11-13 w brzmieniu:
- „11) producentów SUP i autoryzowanych przedstawicieli, o których mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,
 - 12) podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 27 rozporządzenia nr 2025/40,
 - 13) podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 31 rozporządzenia nr 2025/40”.
- 10) w art. 60:
- a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
- „1b. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio w przypadku wyznaczenia przez producenta mającego siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim upoważnionego przedstawiciela do spraw rozszerzonej odpowiedzialności producenta, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 2025/40.”;
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W przypadku producenta, upoważnionego przedstawiciela ds. ROP oraz organizacji ROP opakowań i organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach, marszałek województwa niezwłocznie dokonuje w rejestrze wpisu o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 2. Marszałek wykreśla podmiot z rejestru 3 lata po zakończeniu roku kalendarzowego, w którym złożono wniosek, o którym mowa w ust. 1.”;
- 11) w art. 62 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
- „5) będący producentem, który wskazał na samodzielne wykonywanie obowiązków w zakresie ROP, nie posiada zezwolenia na samodzielne wypełnianie obowiązków w zakresie ROP;
 - 6) będący organizacją ROP środków ochrony roślin w opakowaniach, nie posiada zezwolenia na prowadzenie działalności w tym charakterze.”;
- 12) w art. 63 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu::
- „2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, udostępniający produkty za pomocą internetowej platformy sprzedaży ma obowiązek umieścić swój numer rejestrowy na tej platformie”;
- 13) w art. 64 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych”;

14) w art. 73:

a) w ust. 1:

- uchyla się pkt 1, 2,
- pkt 2a i 2b otrzymują brzmienie:
„2a) przedsiębiorca, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych;
2b) przedsiębiorca, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych;”,
- po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) producent SUP, lub autoryzowany przedstawiciel, o których mowa odpowiednio w art. 4 pkt 21 i art. 34 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych;”,
- w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 8 w brzmieniu:
„8) podmiot gospodarczy, o którym mowa w art. 31 rozporządzenia nr 2025/40.”,

b) w ust. 2:

- pkt 2 i 2a otrzymują brzmienie:
 - „a) masie opakowań, w których zostały udostępnione po raz pierwszy na terytorium kraju produkty będące napojami, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1-4 załącznika nr 1 do ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,
 - b) masie tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystanej do wytworzenia opakowań na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, oraz masie udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju takich opakowań, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z podziałem na butelki, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, oraz pozostałe butelki,
 - c) masie zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych, z wyszczególnieniem zebranych w ramach systemu kaucyjnego, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w poz.

1-4 załącznika nr 1 do ustawy z dnia o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,

- d) wysokości pobranej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy z dnia o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,
- e) wysokości zwróconej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy z dnia o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,
- f) osiągniętym poziomie udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w wytworzonych opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych,
- g) osiągniętym poziomie udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w wytworzonych opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu,
- h) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego opakowań i odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1-4 załącznika nr 1 do ustawy z dnia o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,
- i) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1-4 załącznika nr 1 do ustawy z dnia o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,
- j) wysokości należnej opłaty produktowej w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, poziomu udziału wagowego tworzyw sztucznych

pochodzących z recyklingu w wytworzonych opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, oraz poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów,

k) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1-4 załącznika nr 1 do ustawy z dnia o opakowaniach i odpadach opakowaniowych;

2a) w zakresie bardzo lekkich, lekkich, grubych i bardzo grubych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego objętych opłatą recyklingową, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych – informację o liczbie nabytych i wydanych bardzo lekkich, lekkich, grubych i bardzo grubych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego;”,

– w pkt 2b:

– wyrazy „ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych”,

– w lit. d wyrazy „wprowadzone do obrotu” zastępuje się wyrazami „udostępnione po raz pierwszy na terytorium kraju”,

– lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) sposobach gospodarowania odpadami opakowaniowymi zebranymi selektywnie w ramach systemu kaucyjnego, w tym w szczególności o masie odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi;”,

– po pkt 2b dodaje się pkt 2c w brzmieniu:

„2c) w zakresie celów ponownego użycia określonych w art. 29 rozporządzenia nr 2025/40, informacje o:

a) liczbie ekwiwalentnych jednostek każdego z formatów opakowań wymienionych w art. 29 ust. 1 lub 5 rozporządzenia nr 2025/40, stosownie do przypadku, stanowiących opakowanie wielokrotnego

użytku w ramach systemu ponownego użycia, wykorzystanych przez ten podmiot w roku kalendarzowym,

- b) liczbie ekwiwalentnych jednostek każdego z formatów opakowań wymienionych w art. 29 ust. 1 lub 5 rozporządzenia nr 2025/40, stosownie do przypadku, innych niż wskazane w lit. a, wykorzystanych przez ten podmiot w roku kalendarzowym,
- c) całkowitej liczbie jednostek sprzedaży lub całkowitej objętości napojów w opakowaniach wielokrotnego użytku, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia nr 2025/40, w ramach systemu ponownego użycia, udostępnionych na terytorium kraju w roku kalendarzowym,
- d) całkowitej liczbie jednostek sprzedaży lub całkowitej objętości napojów, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia nr 2025/40, udostępnionych na terytorium kraju w opakowaniach innych niż te, o których mowa w lit. c, w roku kalendarzowym;”,

– pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) w zakresie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załącznikach nr 4, 7 i 8 do ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, z podziałem na rodzaje tych produktów – informacje o:

- a) masie i liczbie wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 4 do tej ustawy będących opakowaniami oraz wymienionych w pkt 1 i 4 w sekcji I załącznika nr 7 do tej ustawy, w tym zawartości tworzyw sztucznych,
- b) wysokości należnej opłaty, o której mowa w art. 20 ust. 1 tej ustawy, obliczanej oddzielnie dla poszczególnych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 4 do tej ustawy będących opakowaniami,
- c) ilości nabytych oraz wydanych w danym roku kalendarzowym przez przedsiębiorców, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2 tej ustawy, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych

wymienionych w załączniku nr 4 do tej ustawy będących opakowaniami,

- d) wysokości należnej opłaty, o której mowa w art. 29 ust. 1 i 2 tej ustawy, obliczonej oddzielnie dla poszczególnych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 7 do tej ustawy,
- e) przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych, o których mowa w art. 37 ust. 1 tej ustawy, wraz ze wskazaniem wysokości środków przeznaczonych na ten cel, lub wysokości opłat, o których mowa w art. 37 ust. 4 tej ustawy,
- f) ilości wprowadzonych do obrotu przez przedsiębiorców, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 2 tej ustawy, poszczególnych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 7 do tej ustawy;”;

– po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) w zakresie narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, o których mowa w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, z podziałem na rodzaje narzędzi połowowych – informacje o:

- a) masie wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz masie zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne,
- b) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne,
- c) wysokości należnej opłaty produktowej, o której mowa w art. 12 ust. 2 tej ustawy,
- d) przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych, o których mowa w art. 11b ust. 1 tej ustawy, wraz ze wskazaniem wysokości środków przeznaczonych na ten cel, lub wysokości opłat, o których mowa w art. 11b ust. 4 tej ustawy;”;

13) po art. 73 dodaje się art. 73a i art. 73b w brzmieniu:

„Art. 73a. 1. Kwartalne sprawozdanie ROP sporządza producent lub upoważniony przedstawiciel ds. ROP, o których mowa odpowiednio w art. 3 ust. 1 pkt 15 i 20 rozporządzenia nr 2025/40, z wyłączeniem producenta środków niebezpiecznych w opakowaniach będących środkami ochrony roślin, producenta samodzielnie wykonującego obowiązki w zakresie ROP oraz wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa odpowiednio w art. 41 i 42 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) dane identyfikujące podmiot:
 - a) numer rejestrowy,
 - b) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany,
 - d) europejski numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany;
- 2) informacje o:
 - a) masie opakowań udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju i rozpakowanych nie będąc użytkownikiem końcowym w poszczególnych kategoriach materiałowych i rodzajach,
 - b) wysokości należnej opłaty opakowaniowej,
 - c) masie tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystanej do wytworzenia opakowań z tworzyw sztucznych udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju;
- 3) sprawozdanie składane za IV kwartał każdego roku kalendarzowego zawiera dodatkowo informację o osiągniętym w tym roku kalendarzowym poziomie udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach z tworzyw sztucznych udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju;
- 4) pouczenie, że w przypadku niewniesienia w terminie należnej opłaty opakowaniowej lub wniesienia tej opłaty w niepełnej wysokości, kwartalne sprawozdanie ROP stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620).

Art. 73b. 1. Roczne sprawozdanie ROP sporządzają:

- 1) producent samodzielnie wypełniający obowiązki w zakresie ROP lub upoważniony przedstawiciel ds. ROP wyznaczony przez tego producenta;
- 2) producent środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin w opakowaniach lub upoważniony przedstawiciel ds. ROP wyznaczony przez tego producenta;
- 3) Organizacja ROP Opakowań.
 2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:
 - 1) dane identyfikujące podmiot:
 - a) numer rejestrowy,
 - b) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany,
 - d) europejski numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany;
 - 2) w przypadku podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 – informacje o:
 - a) masie opakowań udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju i rozpakowanych nie będąc użytkownikiem końcowym z podziałem na poszczególne kategorie materiałowe i rodzaje,
 - b) masie zebranych odpadów opakowaniowych, w tym odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, z podziałem na poszczególne ich kategorie materiałowe,
 - c) masie odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, odzyskowi i unieszkodliwieniu lub wywiezionych do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub do państwa trzeciego w tym odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, z podziałem na poszczególne ich kategorie materiałowe,
 - d) osiągniętych poziomach recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, z podziałem na poszczególne ich kategorie materiałowe,
 - e) wysokości należnej opłaty opakowaniowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne kategorie materiałowe opakowań, w tym opakowań środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin – w przypadku

nieosiągnięcia odpowiednio wymaganego poziomu zbierania odpadów opakowaniowych i recyklingu odpadów opakowaniowych,

- f) masie tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystanej do wytworzenia opakowań z tworzyw sztucznych udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju,
 - g) osiągniętym poziomie udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach z tworzyw sztucznych udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju;
- 3) w przypadku Organizacji ROP Opakowań – informacje o:
- a) masie zebranych odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich kategorie materiałowe,
 - b) masie odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, odzyskowi i unieszkodliwieniu lub wywiezionych do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub do państwa trzeciego, z podziałem na poszczególne ich kategorie materiałowe,
 - c) osiągniętych poziomach recyklingu odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich kategorie materiałowe.

3. W odniesieniu do informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. e, sprawozdanie zawiera pouczenie, że w przypadku niewniesienia w terminie należnej opłaty opakowaniowej lub wniesienia tej opłaty w niepełnej wysokości, roczne sprawozdanie ROP stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620).”;

14) w art. 74:

- a) w ust. 1:
 - uchyla się pkt 3,
 - w części wspólnej skreśla się wyrazy: „albo organizacja odzysku opakowań”,
- b) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. W przypadku gdy obowiązek określony w art. 85 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych wykonuje organizacja ROP środków ochrony roślin w opakowaniach, roczne sprawozdanie ROP, o którym mowa w art. 73b sporządza ta organizacja”,
- c) w ust. 2 uchyla się pkt 1,

- d) uchyla się ust. 3,
- e) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Roczne sprawozdanie ROP organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach zawiera dodatkowo:

- 1) wykaz producentów, od których organizacja przejęła obowiązek określony w art. 85 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych;
- 2) informacje o przeprowadzonych przez organizację publicznych kampaniach edukacyjnych wraz ze wskazaniem wysokości środków przeznaczonych na ten cel oraz o wysokości środków, które organizacja powinna przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne;
- 3) wykaz posiadaczy odpadów, którym organizacja zleciła w roku kalendarzowym, którego dotyczy sprawozdanie, wykonanie czynności określonych w art. 85 ust. 4 tej ustawy, obejmujący:
 - a) określenie czynności, które zostały zlecone posiadaczowi odpadów w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi,
 - b) określenie odpadów opakowaniowych w odniesieniu do których posiadaczowi odpadów zostało zlecone wykonanie czynności z zakresu gospodarowania odpadami opakowaniowymi,
 - c) określenie okresu, na który zawarto umowę zlecającą posiadaczowi odpadów wykonanie czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi.”;

15) w art. 76:

- a) w ust. 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia, po wyrazach: „rok kalendarzowy” dodaje się przecinek i wyrazy: „z zastrzeżeniem ust. 1a,”,
 - pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) miejsce prowadzenia przez przedsiębiorcę jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomicznej, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego, objęte opłatą recyklingową, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych – w przypadku sprawozdania o liczbie nabytych i wydanych lekkich, grubych i bardzo grubych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego;

- 4) miejsce prowadzenia przez przedsiębiorcę jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomicznej, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, lub lokalizację urządzenia vendingowego, o którym mowa w art. 20 ust. 2 tej ustawy.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1d w brzmieniu:

„1a. Podmioty obowiązane do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w art. 73 ust. 1 pkt 2c składają je w terminie do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy.

1b. Podmioty obowiązane do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w art. 73a, składają je w terminie do 14 dni po zakończeniu kwartału, którego dotyczą, marszałkowi właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania producenta lub upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 21 i 34 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

1c. Podmioty, o których mowa w art. 73b ust. 1 pkt 1 i 2, obowiązane do sporządzenia sprawozdania, o których mowa w tym przepisie, składają je w terminie do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania tego podmiotu.

1d. Podmiot, o których mowa w art. 73b ust. 1 pkt 3, obowiązany do sporządzenia sprawozdania, o których mowa w tym przepisie, składa je w terminie do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy ministrowi właściwemu do spraw klimatu.”;

16) w art. 77 po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. Marszałek województwa weryfikuje informacje zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 73a złożonych w danym roku kalendarzowym w terminie do dnia 1 czerwca następnego roku.

1b. Marszałek województwa weryfikuje informacje zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 73b, za poprzedni rok kalendarzowy w terminie do dnia 1 czerwca następnego roku.

1c. Minister właściwy do spraw klimatu weryfikuje informacje zawarte w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73b, za poprzedni rok kalendarzowy w terminie do dnia 1 czerwca następnego roku.”;

17) w art. 79:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) udostępnianych na terytorium kraju opakowaniach, w podziale na poszczególne kategorie materiałowe i rodzaje opakowań, oraz odpadach z nich powstających;”,

– w pkt 4 po lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) ponownego użycia i napełnienia opakowań, o których mowa w pkt 1;”,

– w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) zezwoleniach na prowadzenie działalności w charakterze Organizacji ROP Opakowań i organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach.”,

b) w ust. 5:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dokumentów, o których mowa w art. 98 ust. 1 i art. 100 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych;”,

– uchyla się pkt 8,

– w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) kartach ewidencji opakowań, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.”;

18) w art. 80:

a) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) sprawozdań, o których mowa w art. 73a i 73b.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Marszałek województwa w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania kopii ostatecznych decyzji, o których mowa w ust. 4 dokonuje aktualizacji informacji w tym zakresie w BDO.”;

19) w art. 83:

a) w ust. 1 w pkt 24 dodaje się przecinek oraz pkt 25 w brzmieniu:

„25) organy Inspekcji Handlowej”;

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Użytkownicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 3, 10, 12, 16, 17, 19, 20, 23 i 24, posiadają możliwość weryfikacji zgodności ze stanem rzeczywistym

prowadzonej przez producentów ewidencji opakowań, o której mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych”.

20) po dziale VI dodaje się dział VIa w brzmieniu:

„Dział VIa

Zadania Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta

Art. 84b. 1. Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy, zwany dalej „IOŚ-PIB”, zapewnia wsparcie analityczne i informatyczne ministra właściwego do spraw klimatu oraz Organizacji ROP Opakowań w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

2. Do zadań IOŚ-PIB należy:

- 1) dostarczanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu danych, o których mowa w art. 110 ustawy z dnia [...] o opakowaniach i odpadach opakowaniowych;
- 2) przygotowywanie rocznych raportów o funkcjonowaniu systemu gospodarowania odpadami oraz dostarczanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu danych niezbędnych do sporządzania przez niego sprawozdań do Komisji Europejskiej i GUS w zakresie: odpadów opakowaniowych, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne i zasobu własnego opartego na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddanych recyklingowi;
- 3) przekazywanie Organizacji ROP Opakowań danych niezbędnych do realizacji jej zadań;
- 4) przeprowadzanie analiz składu zebranych odpadów komunalnych.

Art. 84c. 1. Na wezwanie IOŚ-PIB, działającego w celu wykonywania zadań określonych w ustawie:

- 1) organy gminy,
- 2) Organizację ROP Opakowań i organizacje ROP środków ochrony roślin w opakowaniach,
- 3) producentów samodzielnie wypełniających obowiązki w zakresie ROP,

- 4) przedsiębiorców gospodarujących odpadami
– są obowiązane do przekazania informacji, wyjaśnień lub dokumentów, związanych z prowadzeniem działalności w zakresie udostępniania opakowań i gospodarowania odpadami, niezbędnych do wykonywania tych zadań.

2. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie zakresu informacji, wyjaśnień lub dokumentów;
- 2) wskazanie celu wezwania;
- 3) wskazanie terminu przekazania informacji lub dokumentów;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieprzekazanie informacji, wyjaśnień lub dokumentów oraz za przekazanie informacji, wyjaśnień lub dokumentów nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.”;

- 21) po art. 180a dodaje się art. 180b w brzmieniu:

„Art. 180b. Kto, będąc uprawnionym do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w art. 84c ust. 1, wbrew temu przepisowi nie przekazuje informacji, wyjaśnień lub dokumentów albo umyślnie przekazuje informacje, wyjaśnienia lub dokumenty nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd, podlega karze grzywny.”;

- 22) w art. 194 w ust. 1 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) nieumieszczanie numeru rejestrowego na dokumentach sporządzanych w związku z prowadzoną działalnością lub na internetowej platformie sprzedaży, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 63 ust. 1 i 2;”.

Rozdział 11.

Przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 195. 1. Do dnia 1 stycznia 2030 r. albo do dnia upływu terminu 3 lat od dnia wejście w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 7 ust. 8 rozporządzenia nr 2025/40, w zależności od tego, która z tych dat nastąpi później, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów jest obowiązany do zapewnienia, aby opakowania te, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, zawierały udział wagowy wynoszący co najmniej:

- 1) od 2025 r. 25% tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, jeżeli głównym składnikiem tych opakowań jest politereftalan etylenu;
- 2) od 2030 r. 30% tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu.

2. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wejście w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 7 ust. 8 rozporządzenia nr 2025/40.

3. Wskazany w ust. 1 pkt 1 udział wagowy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystanych w tym roku kalendarzowym do wytworzenia opakowań na napoje będących butelkami jednorazowego użytku o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, oraz masy wprowadzonych do obrotu w tym roku kalendarzowym takich opakowań, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych.

4. Wskazany w ust. 1 pkt 2 udział wagowy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystanych w tym roku kalendarzowym do wytworzenia opakowań na napoje będących butelkami jednorazowego użytku o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, oraz masy wprowadzonych do obrotu w tym roku kalendarzowym takich opakowań, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych.

5. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany do posiadania dokumentów potwierdzających wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, oraz do przechowywania ich przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.

6. Obowiązek posiadania i przechowywania dokumentów przez 5 lat, o którym mowa w ust. 5, obowiązuje również po upływie terminów, o których mowa w ust. 1.

7. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący obowiązek, o którym mowa w ust. 1, którzy nie osiągnęli wymaganego poziomu udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej.

8. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach danego rodzaju butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w których produkty zostały wprowadzone do obrotu.

9. Sposób obliczania opłaty produktowej określa załącznik nr 2 do ustawy.

10. Maksymalna stawka opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku określonego w ust. 1 wynosi 4,5 zł za kg.

11. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, stawkę opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku określonego w ust. 1, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko opakowań oraz odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań i kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz zapewnienia wymaganego udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w tych opakowaniach.

12. Opłata produktowa jest obliczana na koniec roku kalendarzowego.

13. Opłata produktowa jest wnoszona na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego opłata dotyczy.

14. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, pomimo ciążącego obowiązku, nie wnieśli opłaty produktowej albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.

15. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 14, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty produktowej.

16. Termin uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 14 i 15, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa odpowiednio w ust. 14 albo 15, stała się ostateczna.

17. Marszałek województwa prowadzi odrębny oprocentowany rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej.

18. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o

dochody, o których mowa w ust. 19, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy NFOŚiGW.

19. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej w wysokości 10% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

20. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej są gromadzone na rachunku bankowym NFOŚiGW.

21. W sprawach dotyczących opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

22. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2028 r. przy wskazywaniu masy odpadów opakowaniowych przyjętych do recyklingu na dokumentach DPR oraz EDPR wystawianych na podstawie ustawy uchylanej w art. 219 oraz przy określaniu masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi wskazywanych w sprawozdaniach, o których mowa w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach stosuje się zasady, o których mowa w art. 53 ust. 3–5 i 5–11 rozporządzenia nr 2025/40.

Art. 196. 1. Do obowiązków wynikających z ustawy uchylanej w art. 219 powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem art. 198.

2. Wpływy z tytułu opłat produktowych, w tym środki pochodzące z opłat produktowych, o których mowa w art. 34 ust. 2-2f i art. 37 ust. 1 i 2 ustawy uchylanej w art. 219 w brzmieniu obowiązującym przed ich uchyleniem, za okres przed ich uchyleniem przekazuje się zgodnie z przepisami tej ustawy.

3. Przekazane na rachunek bankowy NFOŚiGW środki pochodzące z realizacji obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych oraz środki z tytułu opłat produktowych, o których mowa, odpowiednio w przepisach art. 19 ust. 4c, art. 34 ust. 2–2f i art. 37 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 219 w brzmieniu obowiązującym przed ich uchyleniem, stanowią przychody NFOŚiGW i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy, o której mowa w art. 190 niniejszej ustawy.

4. Przepis ust. 2 stosuje odpowiednio do należności i wpływów z tytułu opłaty recyklingowej, o której mowa w art. 40a ust. 1 ustawy uchylanej w art. 219, należnej za okres przed 1 stycznia 2027 r.

Art. 197. 1. Z dniem 1 stycznia 2027 r. obowiązki wprowadzających opakowania i wprowadzających produkty w opakowaniach, o których mowa w ustawie uchylanej w art. 219, stają się obowiązkami producentów w rozumieniu art. 4 pkt 20 niniejszej ustawy, przy czym:

- 1) odwołania do wprowadzenia do obrotu w rozumieniu art. 8 pkt 24 ustawy uchylanej w art. 219 uznaje się za odwołania do udostępnienia na terytorium kraju w rozumieniu art. 4 pkt 32 niniejszej ustawy;
- 2) odwołania do opakowań, w których wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach uznaje się, odpowiednio, za odwołania do opakowań, które producenci udostępnili na terytorium kraju lub rozpakowali, nie będąc użytkownikami końcowymi.

2. W przypadku producentów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 15 lit. a, d oraz e rozporządzenia nr 2025/40, którzy nie spełniali definicji wprowadzającego produkty w opakowaniach, stosuje się odpowiednio art. 20 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 219.

3. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, mogą być wykonywane za pośrednictwem upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, o którym mowa w art. 46 ust. 1 i 6 niniejszej ustawy.

Art. 198. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 8 pkt 23 ustawy uchylanej w art. 219, jest obowiązany do wniesienia opłaty opakowaniowej na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa w terminie 30 dni po upływie II i IV kwartału roku, którego dotyczy. Przepis art. 197 stosuje się odpowiednio.

2. Wysokość należnej opłaty opakowaniowej stanowi suma iloczynów stawek opłaty opakowaniowej dla poszczególnych kategorii materiałowych opakowań oraz masy opakowań danej kategorii odpowiadających tym stawkom, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym

3. Organizacja odzysku opakowań, która przejęła obowiązek wprowadzających produkty w opakowaniach określony w art. 17 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 219, wnosi w ich imieniu łączną opłatę opakowaniową na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa w terminie 30 dni od zakończenia II i IV kwartału roku, którego dotyczy.

4. Stawki opłaty opakowaniowej dla poszczególnych kategorii materiałowych opakowań wynoszą:

- 1) w roku 2026 – 8% stawki opłaty produktowej w zł za kg, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 219;
- 2) w roku 2027 – 20% stawki opłaty produktowej w zł za kg, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 219.

5. Do opłaty opakowaniowej, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 37-40 ustawy uchylanej w art. 219 stosuje się, z tym że ilekroć w przepisach tych mowa jest o opłacie produktowej, rozumie się przez to opłatę opakowaniową, a wpływy z tytułu opłaty opakowaniowej w wysokości 3% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu tej opłaty i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

6. Przepisów ust. 1-5 nie stosuje się do przedsiębiorców w zakresie opakowań, w których w danym roku kalendarzowym wprowadzili produkty do obrotu, a następnie w tym samym roku kalendarzowym dokonali eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy tych opakowań bez produktów lub wraz z produktami.

8. Nie wnosi się opłaty opakowaniowej, której półroczna wysokość nie przekracza 75 zł.

Art. 199. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 8 pkt 23 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, obowiązany do sporządzenia sprawozdania, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 194 za okres sprawozdawczy 2026 i 2027, zawiera w tych sprawozdaniach dodatkowo informacje o wysokości należnej opłaty opakowaniowej, o której mowa w art. 199 ust. 1.

Art. 200. 1. W latach 2026-2027 NFOŚiGW zawiera umowy, o których mowa w art. 62 ust. 1, przy czym:

- 1) za rok 2026 umowa obejmuje jedynie finansowanie w zakresie utrzymania systemu selektywnego zbierania odpadów komunalnych stanowiących odpady opakowaniowe;
- 2) za rok 2027 umowa obejmuje finansowanie w zakresie utrzymania systemu selektywnego zbierania odpadów komunalnych stanowiących odpady opakowaniowe oraz odbioru i transportu selektywnie zebranych odpadów komunalnych stanowiących odpady opakowaniowe.

2. Środki z opłat, o których mowa w art. 198 ust. 1, są wykorzystywane są wyłącznie na realizację umów, o których mowa w ust. 1.

3. Do środków finansowych będących przedmiotem umów, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy zmienianej w art. 189 dotyczące środków otrzymanych na podstawie umowy z Organizacją ROP Opakowań, o której mowa w art. 62 niniejszej ustawy.

4. W latach 2026-2027 NFOŚiGW może zawierać umowy, o których mowa w art. 63–66, przy czym realizacja tych umów nie może nastąpić przed dniem 1 stycznia 2028 r.

Art. 201. 1. Do dnia otrzymania po raz pierwszy wpływów z tytułu opłaty opakowaniowej, o których mowa w art. 49 ust. 1, finansowanie kosztów obsługi zadań Organizacji ROP Opakowań, odbywa się z innych środków NFOŚiGW.

2. Po otrzymaniu po raz pierwszy środków z tytułu opłaty opakowaniowej, równowartość środków z których były finansowane koszty obsługi zadań organizacji ROP opakowań, jest zwracana do puli środków, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni po ich wpływie.

3. Zwrócone środki pomniejszają kwotę wpływów z tytułu opłaty opakowaniowej przed jej przekazaniem na wyodrębnione rachunki, o których mowa w art. 401f ust. 2 ustawy zmienianej w art. 191.

Art. 202. 1. Uzyskane po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wpływy z tytułu opłat produktowych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 192, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2014 r., za okres do dnia 31 grudnia 2013 r., powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody urzędów marszałkowskich, urzędy marszałkowskie przekazują w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału na rachunek NFOŚiGW.

2. Wpływy z opłat, o którym mowa w ust. 1, w wysokości 2 % stanowią dochody budżetu województwa samorządowego z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłat produktowych i obsługę administracyjną systemu opłat produktowych.

3. W terminach do dnia 31 maja oraz do dnia 30 listopada roku kalendarzowego następującego po roku otrzymania od urzędów marszałkowskich wpływów, o których mowa w ust. 1, NFOŚiGW przekazuje 70% zgromadzonych wpływów powiększonych o przychody z oprocentowania rachunków bankowych, wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej proporcjonalnie do ilości odpadów opakowaniowych przekazanych do odzysku i recyklingu, wykazanych w sprawozdaniach, o których mowa w art. 35 ust. 4 zmienianej w art. 192, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2014 r.

Art. 203. Do obowiązków powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 192, w tym do obowiązków wnoszenia poszczególnych opłat oraz obowiązków sprawozdawczych za okres przed dniem 1 stycznia 2027 r. zastosowanie mają przepisy dotychczasowe.

Art. 204. 1. Wpływy z tytułu opłat o których mowa w art. 3f ust. 2, art. 3n ust. 2 i art. 11b ust. 10 ustawy zmienianej w art. 192, w tym środki pochodzące z tych opłat, za okres przed dniem 1 stycznia 2027 r. przekazuje się zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

3. Przekazane na rachunek bankowy NFOŚiGW środki pochodzące z opłat, o których mowa w ust. 1, stanowią przychody tego Funduszu i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy, o której mowa w art. 190 niniejszej ustawy.

Art. 205. Do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 206. 1. Zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego wydane na podstawie art. 40j ust. 1 ustawy uchylanej w art. 219 stają się zezwoleniami na prowadzenie systemu kaucyjnego w rozumieniu art. 120 niniejszej ustawy.

2. Umowy, zawarte na podstawie art. 40g ust. 10 i 12, 40h ust. 3 i art. 44 ust. 4–7 ustawy uchylanej w art. 219 stają się umowami, o których mowa, odpowiednio, w art. 117 ust. 11 i 13, art. 118 ust. 3 i art. 128 ust. 4–7 niniejszej ustawy.

Art. 207. 1. W oświadczeniach, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 1 lit. b i c, uwzględnia się prawomocne wyroki sądu lub prawomocne skazanie na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, wydane po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przy ocenie spełnienia przesłanek odmowy wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze organizacji ROP środków ochrony roślin w opakowaniach, o których mowa w art. 91 ust. 3 pkt 2, uwzględnia się prawomocne wyroki sądu lub prawomocne skazanie na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, wydane po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 208. 1. Podmioty, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 194 w brzmieniu dotychczasowym, są obowiązane do złożenia marszałkowi województwa wniosku o zmianę wpisu w BDO przy użyciu aktualizacyjnego formularza

elektronicznego za pośrednictwem indywidualnego konta w tej Bazie w terminie do 30 czerwca 2026 r.

2. Podmioty, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 6 lit. b–f ustawy zmienianej w art. 194 w brzmieniu dotychczasowym, są obowiązane do złożenia marszałkowi województwa wniosku o zmianę wpisu w BDO przy użyciu aktualizacyjnego formularza elektronicznego za pośrednictwem indywidualnego konta w tej Bazie w terminie do 30 września 2026 r.

3. Marszałek województwa z urzędu dokonuje zmiany wpisu w BDO podmiotów, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 1 lit. e oraz art. 50 ust. 1 pkt 6 lit. g i h z dniem 1 stycznia 2027 r.

4. Marszałek województwa z urzędu wykreśla z BDO podmioty, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 6 lit. a i art. 50 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 194 w brzmieniu dotychczasowym, z dniem 31 grudnia 2028 r.

Art. 209. 1. Podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 27 rozporządzenia nr 2025/40 oraz operatorzy systemów ponownego użycia składają wniosek o wpis do BDO do dnia 30 czerwca 2026 r.

2. Podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 31 rozporządzenia nr 2025/40 składają wniosek o wpis do BDO do dnia 30 czerwca 2029 r.

3. Podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 31 rozporządzenia nr 2025/40 składają pierwsze sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 8 za rok kalendarzowy 2030.

Art. 210. Informacje i dokumenty, o których mowa w art. 49 ust. 7 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 194, udostępnione w rejestrze przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują status wyłączonych z publicznego dostępu.

Art. 211. Raport, o którym mowa w art. 110 pkt 4, sporządza się po raz pierwszy za rok 2027.

Art. 212. Krajowy plan gospodarki odpadami obowiązujący w dniu wejścia w życie ustawy zachowuje moc do dnia wejścia w życie aktualizacji tego planu, o której mowa w art. 37 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 194.

Art. 213. NFOŚiGW składa wniosek o uzgodnienie Zasad Działania Organizacji ROP Opakowań, o których mowa w art. 57 ust. 1, w terminie do dnia 1 maja 2026 r.

Art. 214. 1. Uchwały wydane na podstawie art. 4 ustawy zmienianej w art. 189 zachowują moc do dnia wydania nowych uchwał na podstawie art. 4 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 12 sierpnia 2028 r. albo do dnia, w którym upłynęło 30 miesięcy od dnia wejścia w życie aktu wykonawczego przyjętego na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 2025/40, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

2. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wejście w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 2025/40.

3. Uchwały wydane na podstawie art. 6 ust. 2 oraz art. 6k ust. 1 ustawy zmienianej w art. 189 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc, do dnia wydania uchwały, o której mowa w ust. 4, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2028 r.

4. Do dnia 31 grudnia 2028 r. rada gminy jest obowiązana do wydania nowej uchwały w sprawie górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości, o której mowa w art. 6 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 189, oraz nowej uchwały w sprawie stawek opłat, o której mowa w art. 6k ust. 1 tej ustawy, przy uwzględnieniu wysokości środków finansowych przyznawanych, odpowiednio, podmiotom odbierającym odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości oraz gminom, na podstawie umowy z Organizacją ROP Opakowań.

Art. 215. Przepis art. 9tb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 189 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się po raz pierwszy do analizy stanu gospodarki odpadami komunalnymi za rok 2026.

Art. 216. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 219 – zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów delegowanych przyjętych przez Komisję na podstawie art. 5 ust. 8 rozporządzenia nr 2025/40; minister właściwy do spraw klimatu ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wejście w życie tych aktów wykonawczych.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 3c ust. 2 ustawy zmienianej w art. 192 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych, odpowiednio, na podstawie tego przepisu oraz na podstawie art. 21 ust. 2 niniejszej ustawy,

- 2) art. 31 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 192 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 30 ust. 2 niniejszej ustawy
 - 3) art. 35 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 219 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 131 ust. 2 niniejszej ustawy,
 - 4) art. 40b ust. 2 ustawy uchylanej w art. 219 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 2 niniejszej ustawy,
 - 5) art. 40m ust. 2 ustawy uchylanej w art. 219 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 123 ust. 2 niniejszej ustawy,
 - 6) art. 51 ustawy uchylanej w art. 219 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 106 niniejszej ustawy
- nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia w życie niniejszej ustawy.

3. Do rozliczenia obowiązku osiągnięcia rocznych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych za rok 2027 i lata poprzedzające, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i art. 25 ust. 3 pkt 1 ustawy uchylanej w art. 219, stosuje się przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 5 i 6 i art. 25 ust. 4 tej ustawy.

Art. 217. 1. Tworzy się Radę ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

2. Minister właściwy do spraw klimatu wydaje ogłoszenie, o którym mowa w art. 113 ust. 3, po raz pierwszy w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 218. 1. W latach 2026-2035 maksymalny limit wydatków ministra klimatu będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2026 r. – 1 710 tys. zł;
- 2) 2027 r. – 1 660 tys. zł;
- 3) 2028 r. – 1 700 tys. zł;
- 4) 2029 r. – 1 750 tys. zł;
- 5) 2030 r. – 1 790 tys. zł;
- 6) 2031 r. – 1 830 tys. zł;
- 7) 2032 r. – 1 960 tys. zł;
- 8) 2033 r. – 1 930 tys. zł;
- 9) 2034 r. – 1 980 tys. zł;
- 10) 2035 r. – 2 030 tys. zł.

2. W latach 2026-2035 maksymalny limit wydatków NFOŚiGW na pokrycie kosztów wykonywania zadań organizacji ROP opakowań wprowadzonych niniejszą ustawą, wynosi w:

- 1) 2026 r. – 47 410 tys. zł;

- 2) 2027 r. – 27 950 tys. zł;
- 3) 2028 r. – 3 532 390 tys. zł;
- 4) 2029 r. – 3 989 060 tys. zł;
- 5) 2030 r. – 3 897 110 tys. zł;
- 6) 2031 r. – 3 859 160 tys. zł;
- 7) 2032 r. – 3 821 610 tys. zł;
- 8) 2033 r. – 3 740 640 tys. zł;
- 9) 2034 r. – 3 703 830 tys. zł;
- 10) 2035 r. – 3 667 360 tys. zł.

3. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 2, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 4.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 85% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, obniża się wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

Art. 219. Z dniem 1 stycznia 2028 r. traci moc ustawa z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przy czym:

- 1) art. 3, art. 11 ust. 1, 3 i 4, art. 12–14, art. 21 ust. 9, art. 35 ust. 2, art. 56 ust. 1 pkt 2 i 4–4b tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) art. 14a–14c, art. 21a, art. 34 ust. 1 w zakresie w jakim odwołuje się do art. 14a i 21a, art. 34 ust. 2b–2f, art. 35 ust. 1a, art. 40a–40p, art. 44, art. 56 ust. 1 pkt 10c–10q i 14–14j oraz część 5 i 6 załącznika nr 2 do ustawy tracą moc z dniem 1 stycznia 2027 r.;
- 3) art. 11 ust. 2 oraz art. 13, 14, art. 56 ust. 1 pkt 3, art. 57 pkt 1, art. 58 ust. 1, 4 i 5, w zakresie, w jakim przepisy te odnoszą się do art. 11 ust. 2, tracą moc z dniem 1 stycznia 2030 r. r.;
- 4) art. 15 ust. 1-3 traci moc po upływie 30 miesięcy od dnia wejścia w życie aktu wykonawczego przyjętego na podstawie art. 12 ust. 6 rozporządzenia nr 2025/40;
- 5) art. 15 ust. 4 traci moc z dniem 12 sierpnia 2028 r.

Art. 220. Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem 12 sierpnia 2026 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 55–71, art. 189 pkt 5, 6, 9 i 10, art. 195, art. 198–202, art. 205–207 i art. 213, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.;

- 2) art. 12, 19–21, art. 22–37, 115, 116 ust. 1 i 3–6, art. 117–136, 156, 158–164, 173–180, art. 187 pkt 2 lit. b, pkt 7 i 8, art. 188, art. 196 i 197 oraz art. 203 i 204, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.;
- 3) art. 144 i 153 które wchodzi w życie z dniem 12 lutego 2028 r.;
- 4) art. 38–45, art. 49–54, art. 72–73, art. 81–87, art. 93–109, art. 116 ust. 2, art. 165–172, 184–186, 191 pkt 2 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2028 r.;
- 5) art. 137, 138 i art. 189 pkt 4 które wchodzi w życie z dniem 12 sierpnia 2028 r. lub 24 miesiące od dnia wejścia w życie aktu wykonawczego przyjętego na podstawie art. 12 ust. 6 lub 7 rozporządzenia nr 2025/40, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza;
- 6) pkt 10–15 załącznika nr 5 do ustawy, które wchodzi w życie z dniem 12 lutego 2029 r.;
- 7) art. 143, 145, 146 i 150–152 które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Klimatu i Środowiska
Izabela Wereśniak-Masri (- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

MINIMALNE POZIOMY SELEKTYWNEGO ZBIERANIA OPAKOWAŃ I ODPADÓW
OPAKOWANIOWYCH

Poz.	Rodzaje opakowań	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku				
		2025	2026	2027	2028	2029 i latach następnych
1	butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych	77	77	77	77	90
2	puszki metalowe o pojemności do jednego litra	77	77	77	77	-
3	butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra	77	77	77	77	90
4	metalowe pojemniki jednorazowego użytku na napoje o pojemności do trzech litrów	-	-	-	-	90
5	opakowania z tworzyw sztucznych	50	50	50	50	55
6	opakowania z drewna	25	25	25	25	30
7	opakowania z metali żelaznych	70	70	70	70	80
8	opakowania z aluminium	50	50	50	50	60

9	opakowania ze szkła	70	70	70	70	75
10	opakowania z papieru i tektury	75	75	75	75	85

SPOSÓB OBLICZANIA OPŁATY PRODUKTOWEJ

1. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku zapewnienia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje poziomu udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów oraz butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, oblicza się według wzorów:

1) dla butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów:

$$OP_{pz} = M \cdot \left(\frac{P_{pz} - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP_{pz} - oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M - oznacza masę w kg butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje w danym roku kalendarzowym,

P_{pz} - oznacza wymagany poziom udziału wagowego w %, określony w art. 195 ust. 1 pkt 2,

OZ - oznacza osiągnięty poziom udziału wagowego w %, obliczony zgodnie z art. 195 ust. 4,

SO - oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 195 ust. 11.

Jeżeli $P_{pz} - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”;

2) dla butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu:

$$OP_{pz} = M \cdot \left(\frac{P_{pz} - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP_{pz} - oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M - oznacza masę w kg butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje w danym roku kalendarzowym,

P_{pz}- oznacza wymagany poziom udziału wagowego w %, określony w art. 195 ust. 1 pkt 1,

OZ - oznacza osiągnięty poziom udziału wagowego w %, obliczony zgodnie z art. 195 ust. 3,

SO - oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 195 ust. 11.

Jeżeli P_{pz} – OZ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

2. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu nieosiągnięcia poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1, 2 i 4 załącznika nr 1 do ustawy, oblicza się według wzoru:

$$OP = M \cdot \left(\frac{PZ - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały udostępnione po raz pierwszy na terytorium kraju produkty będące napojami,

PZ – oznacza wymagany poziom zbierania odpadów opakowaniowych w %,

OZ – oznacza osiągnięty poziom zbierania odpadów opakowaniowych obliczony jako iloraz masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych oraz masy udostępnionych po raz pierwszy na terytorium kraju opakowań, w których zostały udostępnione po raz pierwszy na terytorium kraju produkty będące napojami, wyrażony w %,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 131 ust. 2.

Jeżeli PZ – OZ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość "0".

Jeżeli wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje nie zawarł umowy, o której mowa w art. 118 ust. 3, stosuje się potrójną stawkę opłaty produktowej (SO) – zgodnie z art. 130 ust. 3.

3. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu nieosiągnięcia poziomu selektywnego zbierania opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1 do ustawy, oblicza się według wzoru:

$$OP = M \cdot \left(\frac{PZ - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały udostępnione po raz pierwszy na terytorium kraju produkty będące napojami,

PZ – oznacza wymagany poziom zbierania opakowań w %,

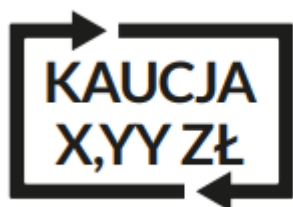
OZ – oznacza osiągnięty poziom zbierania opakowań obliczony jako iloraz wysokości kaucji zwróconej oraz wysokości kaucji pobranej w ramach systemu kaucyjnego za opakowania, w których zostały udostępnione po raz pierwszy na terytorium kraju produkty będące napojami, wyrażony w %,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 131 ust. 2.

Jeżeli $PZ - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość "0".

Jeżeli wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje nie zawarł umowy, o której mowa w art. 118 ust. 3, stosuje się potrójną stawkę opłaty produktowej (SO) – zgodnie z art. 130 ust. 3.

**WZÓR OZNAKOWANIA WSKAZUJĄCEGO NA OBJĘCIE OPAKOWANIA SYSTEMEM
KAUCYJNYM ORAZ OKREŚLAJĄCEGO WYSOKOŚĆ KAUCJI**

gdzie:

X,YY – oznacza kwotę kaucji, w której X oznacza złotych, a YY grosze,

X – oznacza kwotę kaucji w pełnych złotych.

O b j a ś n i e n i a:

Jeżeli dla danego rodzaju opakowania kwotę kaucji określono w niepełnych złotych stosuje się wzór zawierający oznaczenie „X,YY”.

Jeżeli dla danego rodzaju opakowania kwotę kaucji określono w pełnych złotych stosuje się wzór zawierający oznaczenie „X”.

Oznakowanie powinno:

- 1) być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe;
- 2) kontrastować z tłem;
- 3) znajdować się na etykiecie.

**PRODUKTY JEDNORAZOWEGO UŻYTKU Z TWORZYW SZTUCZNYCH
PODLEGAJĄCE ZMNIEJSZANIU STOSOWANIA**

Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszaniu stosowania zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
 - 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie,
- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

**PRODUKTY JEDNORAZOWEGO UŻYTKU Z TWORZYW SZTUCZNYCH OBJĘTE
ZAKAZEM WPROWADZANIA DO OBROTU**

Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych zakazem wprowadzania do obrotu zalicza się:

- 1) patyczki higieniczne, z wyjątkiem patyczków przeznaczonych do celów medycznych zgodnie z definicją wyrobu medycznego, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylecia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, z późn. zm.⁸);
- 2) sztucce (widelce, noże, łyżki, pałeczki);
- 3) talerze;
- 4) słomki, z wyjątkiem słomek przeznaczonych do celów medycznych zgodnie z definicją wyrobu medycznego, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylecia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG;
- 5) mieszadła do napojów;
- 6) patyczki mocowane do balonów i służące do tego, aby balony się na nich opierały, w tym mechanizmy tych patyczków, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów;
- 7) pojemniki na żywność wykonane z polistyrenu ekspandowanego, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz

⁸ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 117 z 03.05.2019, str. 9, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 165, Dz. Urz. UE L 130 z 24.04.2020, str. 18, Dz. Urz. UE L 241 z 08.07.2021, str. 7., Dz. Urz. UE L 70 z 08.03.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 80 z 20.03.2023, str. 24, Dz. Urz. UE L 568 z 14.02.2024, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 1860 z 09.07.2024, str. 1.

c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie

– w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;

8) pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, wykonane z polistyrenu ekspandowanego;

9) kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, wykonane z polistyrenu ekspandowanego.

10) pojemniki na żywność wykonane z polistyrenu ekstrudowanego, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:

a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,

b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz

c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie

– w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;

11) pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, wykonane z polistyrenu ekstrudowanego;

12) kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, wykonane z polistyrenu ekstrudowanego;

13) folia termokurczliwa używana na lotniskach lub stacjach kolejowych w celu zabezpieczania bagażu podczas transportu;

14) chipsy z polistyrenu i innych tworzyw sztucznych stosowane do zabezpieczania zapakowanych towarów podczas transportu i przeładunku;

15) pierścienie z tworzyw sztucznych do łączenia wielopaków używane jako opakowania zbiorcze zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia nr 2025/40.

**PRODUKTY JEDNORAZOWEGO UŻYTKU Z TWORZYW SZTUCZNYCH OBJĘTE
WYMOGIEM DOTYCZĄCYM OZNAKOWANIA**

Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych wymogiem dotyczącym oznakowania zalicza się:

- 1) podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów;
- 2) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;
- 3) wyroby tytoniowe z filtrami zawierającymi tworzywa sztuczne i filtry zawierające tworzywa sztuczne sprzedawane do używania łącznie z wyrobami tytoniowymi;
- 4) kubki na napoje.

**PRODUKTY JEDNORAZOWEGO UŻYTKU Z TWORZYW SZTUCZNYCH OBJĘTE
WYMOGIEM DOTYCZĄCYM FINANSOWANIA KOSZTÓW ZWIĄZANYCH Z
ZAGOSPODAROWANIEM ODPADÓW POWSTAŁYCH Z PRODUKTÓW TEGO
SAMEGO RODZAJU, KTÓRE ZOSTAŁY WPROWADZONE DO OBROTU**

**Sekcja I. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte rozszerzoną
odpowiedzialnością producenta w zakresie pokrywania kosztów zbierania odpadów
powstałych z tych produktów z publicznych systemów zbierania odpadów, w tym
kosztów infrastruktury i jej funkcjonowania, kosztów uprzątnięcia, transportu i
przetwarzania tych odpadów**

Do tych produktów zalicza się:

- 1) pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie– w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;
- 2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;
- 3) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, z wyłączeniem szklanych lub metalowych pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych;
- 4) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 5) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego.

Sekcja II. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte rozszerzoną odpowiedzialnością producenta w zakresie pokrywania przez producentów kosztów kampanii SUP, kosztów uprzątnięcia odpadów powstałych z tych produktów, ich transportu i przetwarzania, a także kosztów gromadzenia danych i sprawozdawczości

Do tych produktów zalicza się:

- 1) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;
- 2) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów.

Sekcja III. Wyroby tytoniowe z filtrami zawierającymi tworzywa sztuczne i filtry zawierające tworzywa sztuczne sprzedawane do używania łącznie z wyrobami tytoniowymi, objęte rozszerzoną odpowiedzialnością producenta w zakresie pokrywania kosztów kampanii SUP, kosztów uprzątnięcia odpadów powstałych z tych produktów, kosztów zbierania odpadów powstałych z tych produktów pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym kosztów infrastruktury i jej funkcjonowania, kosztów transportu tych odpadów i ich przetwarzania.

**PRODUKTY JEDNORAZOWEGO UŻYTKU Z TWORZYW SZTUCZNYCH OBJĘTE
OBOWIĄZKIEM PODNOSZENIA ŚWIADOMOŚCI EKOLOGICZNEJ**

Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych obowiązkiem podnoszenia świadomości ekologicznej zalicza się:

- 1) pojemniki na żywność – pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie– w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;
- 2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;
- 3) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, z wyłączeniem szklanych lub metalowych pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych;
- 4) kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka;
- 5) wyroby tytoniowe z filtrami zawierającymi tworzywa sztuczne i filtry zawierające tworzywa sztuczne sprzedawane do używania łącznie z wyrobami tytoniowymi;
- 6) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;
- 7) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów;
- 8) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego;
- 9) podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów.